

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی رۆشنییری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد هەبیب

***

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ۱

www.araspublisher.com

رۆمان

Santiago De Compostela

سانتیاگو دی کۆمپۆستێلا

Santiago De Compostela

پۇمان

سانتياگو دى كۆمپۇستېلا

فەرھاد پېربال

ناوى كىتېپ: Santiago De Compostela سانتياگو دى كۆمپۇستېلا - پۇمان

نووسىيىنى: فەرھاد پېربال

بلاوكرارهى ئاراس - ژماره: ۱۱۹

دەرھىنانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد ھەبىب

بەرگ: شكار عەفان نەقشەبەندى

نووسىيىنى سەر بەرگ: محەمەد زادە

تېرېژ: ۱۶۰۰ دانە

سەرپەرشتىيى كارى چاپخانىھ: ئاوپرەھمان مەھمۇد

چاپى يەكەم - چاپخانىھى ۋە زارەتى پەرۋەردە، ھەولېر - ۲۰۰۲

لە كىتېبخانىھى بەرپۆتەبەراپە تېيى گىشتىيى رۆشنىبىرى ۋ ھونەر لە ھەولېر ژمارە

(۳۸) ى سالى ۲۰۰۲ ى دراۋەتى

پیشکشه شه به « **تهرزه** » ،
به و مالهی که بووه نیشتمانیکی
رزگارکراوی بچکۆله بو خۆم...

- ته‌نیا ئه‌وه‌یه که تۆ به‌هره‌ی ره‌سمکردنت هه‌یه، به‌لام ئه‌و ئه‌م به‌هره‌یه‌ی تۆی نییه.

- وای نییه.

- چۆن؟

- چهند که‌سی دیکه به‌هره‌ی ره‌سمکردنیشیان هه‌یه و له‌ناو میترۆکاندا سوال ده‌کهن؟

- که‌واته..

- مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندیی به‌ توانای جهره‌زه‌یی و خواستیکی سه‌رکیشانه‌یشه‌وه هه‌یه له‌لای مرۆفدا.

- تۆ له‌ بیرته؟

- چی؟

- وتت که ئه‌و وه‌خته‌ی له‌ ژنیف بووی، به‌ دروستکردنی کاریکاتیتر ده‌ستت پین کردووه.

- له‌ نیگارکیشه په‌ناهنده یونانییه‌کانه‌وه فیری «ئهم جۆره کاسبییه» بووم.

- له‌ ئه‌وروویا، له‌ زۆریه‌ی پایته‌خته‌کاندا، ئه‌وانه‌ی ته‌نانه‌ت یه‌ک تۆزقالبش ده‌ستی ره‌سمکردنیان هه‌یه، رووده‌که‌نه ئه‌م هونه‌ره.

- به‌تایبه‌ت له‌ قه‌راغ روویار و ده‌ریاکاندا..

- به‌ئێ، ده‌زانم: ستاندریک داده‌نیتن و کاریکاتیتر..

- له‌م جۆره شویتانه تووریسته‌کان زیاتر وه‌ک خیرتیک ده‌سه‌ه‌قی کاریکاتیتره‌کانمان ده‌دنه‌نی.

له‌ کۆتایی ئه‌م گه‌فتوگۆیه‌دا «فینۆس» که‌ دیار بوو ده‌یویست هانم بدات و دلتم بداته‌وه، گوته‌ی:

- هه‌ر چۆنیک بێ، ئه‌م هونه‌ره‌ی که‌ تۆ ناوی ده‌نیی «کاسبی» هه‌رگیز وه‌ک ده‌رۆزه‌کردن ته‌ماشای نه‌کراوه!

جگه‌ره‌یه‌کم داگیرساند و که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه‌ی زه‌مانی مندالیم. چه‌زم ده‌کرد وه‌بیر خۆمی به‌ینمه‌وه: له‌ سه‌ره‌تادا چۆن ده‌ستم کرده‌ نیگارکیشان؟ چۆن خووم دایه ئه‌م هونه‌ره! که‌ی بوو؟

له‌وه‌مه‌دا یه‌کسه‌ر سه‌ر و قژی به‌ رۆن بریقاوه‌ی مامۆستای وانیه‌ی ره‌سم هاته‌وه به‌رچاو. ئه‌ری ناوی چی بوو؟ ئا. ناجی - ناجییه‌ فه‌ندی! له‌ قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی هه‌له‌بجه، هه‌موو سێ شه‌مه‌یه‌ک، پاش نیوه‌رۆ، کاتریمیر سێ و نیو، کاتێ ده‌هاته‌ پۆله‌که‌وه، یه‌کسه‌ر بۆنی عاره‌قی زه‌حلاوی بلاو ده‌بۆوه. ناجییه‌ فه‌ندی له‌ناو پۆله‌که‌دا، بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری هه‌یج قوتابییه‌ک بکا، یه‌ک دوو جار، به‌ دریتی و پانیه‌ی پۆله‌که‌

هاتوچۆی ده‌کرد، ئنجا ده‌چوو به‌ ته‌باشیر شتیکی له‌سه‌ر ته‌خته‌ی ره‌شه‌که ده‌نووسی و به‌ ده‌نگیکی که‌رخ، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی له‌ کۆل خۆی بکاته‌وه، ده‌یگوت:

- ره‌سمیک به‌ ئاره‌زوی خۆتان بکه‌ن!

ئیتیر ئیمه‌ش، قوتابیه‌کان، پینووس و ده‌فته‌ری ره‌سمان ده‌رده‌هینا و ده‌که‌وتینه نیگارکیشان. هه‌نده‌ی پین نه‌ده‌چوو، ناجییه‌ فه‌ندی دوا‌ی یه‌ک دوو جار هاتوچۆکردن به‌ناو پۆله‌که‌دا داوا‌ی له‌ «ته‌ها لوته‌»ی چاودیری پۆله‌که‌مان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیت، له‌ جیاتی ئه‌و، له‌ به‌رده‌م ته‌خته‌یه‌که‌ رابوه‌ستی. ئیتیر ناجییه‌ فه‌ندی بۆ خۆبشی، ده‌چوو ده‌ره‌وه و تا دوا‌یین ده‌قیقه‌کانی هه‌مان وانه‌ نه‌ده‌گه‌رايه‌وه. قوتابییه‌کان، هه‌موومان، ده‌مانزانی که‌ ناجییه‌ فه‌ندی ئیتیر له‌م ماوه‌یه‌دا له‌ ژووری مه‌رسه‌م، که‌ بۆ ئه‌و بریتی بوو له‌ ژووری عاره‌قخواردنه‌وه، وای خه‌ریکی عاره‌ق خواردنه‌وه‌یه!

گولنۆش!

گولنۆشی میه‌ره‌بان، گولنۆشی گولنه‌خشه‌ ره‌نگاره‌نگ جوانه‌کانی سه‌ر به‌رگه‌بالیف و په‌رده و چه‌رچه‌فه‌کان، گولنۆشی خوشکم! تاقه‌ که‌ستیک بوو که‌ له‌و رۆژگاره‌ دوورده‌سته‌ی ئه‌وسای هه‌رزه‌کاریمدا نیگارکانه‌ی منی خوش ده‌یست. هه‌موو جار ده‌هات لاپه‌ره‌کانی ده‌فته‌ری ره‌سمه‌که‌می یه‌ک یه‌ک هه‌له‌ده‌دایه‌وه و کونجکۆلانه له‌ نیگارکانه‌م ورد ده‌بۆوه:

- ئا ده‌ی بزانه‌م چ وینه‌یه‌کی تازه‌ت کردووه!

جاریکیان نیگارکی ئه‌وم قۆبیه‌ کردبوو، که‌ ئه‌و پینستر له‌سه‌ر په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌یه‌کی ماله‌وه‌مان، له‌سه‌ر په‌رۆیه‌کی جاوی سپی به‌ دانستیل و داوی ره‌نگینه‌ی بریقاوه‌ چنیبووی: وینه‌ی سواریک بوو، به‌ رانک وچۆغه‌ی کوردی و کلاوتیکی په‌رپاره‌وه، له‌سه‌ر ئه‌سپیک، تاژییه‌کی په‌پیش خۆی دابوو، بۆ راو ده‌چوو. گولنۆش که‌ نیگارکانه‌ی منی بینی، بێ ئه‌وه‌ی دلێ بێ ته‌ریقم بکاته‌وه، به‌ سه‌رسورمانیکی که‌ یه‌خۆشییه‌وه، به‌سه‌ر ده‌فته‌ری ره‌سمه‌که‌مدا نوشتایه‌وه:

- ئای، شه‌یتان! ئه‌م وینه‌یه‌ت له‌ ئه‌وه‌که‌ی من زۆره‌ جوانتره‌!

واتێ ده‌گه‌م ئیتیر هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ بوو که‌ ئاشنایه‌تیبی «تایبه‌تی» نیوانمان ده‌ستی پین کرد: هه‌موو هه‌فته‌ی جارتیک، به‌رده‌وام، ده‌هات ده‌یگوت:

- وه‌یش! ئه‌وه‌ بۆ پینم نالیتت که‌ لاپه‌ره‌کانی ده‌فته‌ری ره‌سمه‌که‌ت ته‌واو بووه؟

ده‌چوو جاننا چکۆلانه‌ ره‌شه‌که‌ی خۆی له‌ناو قه‌دی نوینه‌کانی ژووره‌ بچکۆله‌که‌مان ده‌رده‌هینا، «روبعیک» یا چهند دره‌مه‌یکی ده‌دامی، ده‌یگوت:

- هانێ، بچۆ په‌راویکی تازه‌ بۆ خۆت بکه‌ه!

گولنۆشی میه‌ره‌بان! چ سالتیک بوو، نازانم! کاتێ شووی کرد، ئیتیر گولنه‌خش و

نیگاری سهر بهرگه بالیف و په‌رده و چهرچه‌فکانیش له مائه‌که‌مان کۆتاییان پئی هات. قه‌له‌م‌ه‌نگ و تابلۆ و لاپه‌ره‌ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانی منیش، ته‌نیا مانه‌وه. ههرچۆنێ بێ، وا تێ ده‌گه‌م ههر له سۆنگه‌ی ئه‌و یادگار ه‌شیرینه‌ی رۆژگاری جارمان بوو، که له سه‌ره‌تای به‌هاری ساڵی ۱۹۸۲، کاتێ من خه‌ریک بووم سهری خۆم هه‌لده‌گرت و به‌یه‌کجاری مالم به‌جێ هه‌شت؛ له رۆژی مائه‌ئاواییمدا، پینج سه‌ده‌ دۆلاری کاشی له ده‌ست نام، گوئی:

- هانی دارا، ئه‌م پینج سه‌ده‌ دۆلاره‌م لێ وه‌ریگره‌.

من سه‌یری پینج سه‌ده‌ دۆلاره‌ غه‌مگینه‌که‌ی ناو ده‌ستی خۆم ده‌کرد و خه‌ریک بوو بگریم، ئه‌و گوئی:

- هه‌لی گر، دارا، نه‌وه‌ک له هه‌نده‌ران، له ولاتی غه‌ریبیدا بۆ فلچه‌یه‌ک یان بۆ قه‌له‌م‌ه‌نگیک ده‌ست له ئه‌م و ئه‌و یان بکه‌یته‌وه‌.

من له‌و ده‌مه‌دا هه‌ستی سۆگاری قوول، له‌تاو ئه‌وه‌ی که چهند ساتیکێ دیکه‌ ده‌رۆیستم (گولنۆش و دایکم و ده‌زگیرانه‌که‌شم، هه‌موو ناشنا و خۆشه‌ویستیکی دیکه‌شم به‌جێ ده‌هه‌شت) ته‌بابی ده‌ستی ژه‌هراوی، چرنوکی له‌ پۆم گه‌یر کردبوو. قولی گریانیکی به‌ سۆز له‌ سینه‌مدا په‌نگی ده‌خواردوه‌.

من ته‌نیا دوو ریتگام له‌ به‌رده‌م ماپوو: یا ده‌بووایه‌ جلویه‌گی سه‌ریازی له‌به‌ر بکه‌م و پچم بۆ جه‌نگ و، بېم به‌ ئامیتریکێ ده‌ست دکتاتۆریه‌تی حزبی به‌عس؛ یانیش ده‌بووایه‌ سه‌ری خۆم هه‌لگرم و به‌ ولاتان که‌وم.

ئه‌وکاته، جارێ هه‌شتا حزبی به‌عس ده‌ستی نه‌کردبوو ئه‌نفال کردن، به‌لام تازه‌ پیبای خیزان و مائه‌ بارزانییه‌کانی گواسته‌بوو و بێ سه‌روشوتنی کردبوون. پیبای به‌ته‌مه‌نی وه‌ک باوکمی پین چاوترسین کردبوو، به‌تاییه‌تیش له‌و ماوه‌یدا که تازه‌ ته‌نیا چهند هه‌فته‌یه‌ک بوو - مه‌یتی سه‌میری کوری مامم له‌ قادیسیه‌ی سه‌دامه‌وه‌ گه‌رابوو هه‌له‌بچه: مه‌یتی سه‌میر، بێ له‌سه‌رنووسینی هه‌یچ ناو‌نیشانیکی، له‌ به‌رده‌م مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌له‌بچه، له‌ناو داره‌مه‌یتیکدا فری درابوو، له‌سه‌ری نووسرابوو «استشهد فی دیزفول». ههر له‌و ماوه‌یه‌شدا، رۆژیکیان حزبی به‌عس جه‌وت گه‌نجی فیاری جه‌نگی له‌ ناوه‌راستی مه‌یدانی ناوشار له‌ جه‌وت کۆله‌گه‌دا به‌سته‌بوو و گولله‌بارانی کردبوون بۆ ئه‌وه‌ی گه‌نجی دیکه‌ چاوترسین بن و چیتر له‌ خزمه‌تی سه‌ریازی رانه‌که‌ن. ئه‌و ئیواره‌یه‌ باوکم به‌شله‌ژای هاته‌ مائه‌وه‌ و ده‌ستی کرده‌ قه‌ناعه‌ت پین هه‌ینام. باوکم گوئی:

- کورم، ناخر، تۆ زانکۆت ته‌واو کردوو...

- ئی؟!

- ناچیه‌ته‌ عه‌سکه‌ری؟

- پچم عه‌سکه‌ری بێ تاوانی ئیترانی بکوژم؟

- ناخر، ئیتر؛ ئه‌مه‌ جه‌نگه‌ کوری خۆم.

- جه‌نگی نیوان دوو حکومه‌تی عیراق و ئیترانه؛ جه‌نگی من نییه‌. من جه‌نگم له‌گه‌ڵ که‌سدا نییه‌.

- ناشیه‌ته‌ پینجه‌رگه‌؟

- هه‌زناکه‌م ژبانم سه‌رتاپای له‌ناو ئه‌شکه‌وتان و له‌ ناو ته‌راشان به‌هه‌ده‌ر بروا.

- ناشیه‌ت به‌ جاش..

- نه‌خه‌یر؛ نامه‌وی سومعه‌ و که‌رامه‌تم بشکیت و تا هه‌تایه‌ ههر روزه‌زردی میلیله‌ ته‌که‌م بېم.

باوکم، لیم تووره‌ بوو:

- ئی، ده، کورم؛ ئه‌م‌رۆ هه‌موو خه‌لک یان جاشن، یان عه‌سکه‌رن، یان پینجه‌رگه‌...

باوکم راستی ده‌کرد: جه‌نگی عیراق و ئیتران خه‌لکی به‌ بیلابیه‌ن نه‌هه‌شتی‌بوو. له‌ رۆی باوکم راره‌ستام:

- وایه، به‌لام من ناچه‌ هه‌یجان.

باوکم تووره‌تر، هاواری کرد:

- ئی، ده ههر رۆژیکه‌ ئیستیخبارات و پولیس لیمان وه‌زور ده‌که‌ون و قولیه‌ندت ده‌که‌ن، به‌به‌ر چاوی هه‌موو خه‌لکه‌وه‌ گولله‌بارانت ده‌که‌ن! ئه‌و وه‌خته‌ش دایکت له‌ هه‌مه‌تان شیت ده‌بیت و منیش ده‌بیت له‌ داخی هه‌مووتان خۆم بکوژم!

گولنۆش نه‌یه‌هه‌شت نا‌ئارامی له‌وه‌ زیاتر رۆحم بکوژت: پینج سه‌ده‌ دۆلاره‌که‌ی له‌ناو ده‌ستم ده‌ره‌ینا و په‌ستایه‌ گه‌رفانمه‌وه‌:

- هه‌له‌یگره‌!

من ته‌ماشای ئه‌وم ده‌کرد.

گوئی: دل له‌ دل مه‌ده‌. برۆ!

گولنۆش ئه‌مه‌ی گوت و ته‌ماشای دایکم ده‌کرد «که‌ له‌سه‌ر پینچله‌که‌یه‌کی شکاوی هه‌وشه‌که‌مان به‌ته‌نیا دانیشتیوو، ده‌گریا». پاشان گولنۆش به‌ ده‌نگیکێ گریاناوی و له‌ هه‌مان کاتدا به‌ ئازایه‌تییه‌وه‌ وتی:

- له‌ دووره‌ ولاتیدا تۆ ته‌گه‌ر بشمریت، به‌ مردنی خۆت ده‌مریت؛ نه‌وه‌ک له‌م جه‌نگه‌ نه‌فره‌تبار و بێ مانایه‌دا بکوژتیت.

من چاوه‌کانم له‌وکاته‌دا پر بیوون له‌ فرمیسک، وتم:

- ده‌ترسم.

سیامه‌ند ئەم قسه‌یه‌ی خسته‌سه‌ر قسه‌که‌ی پیتشووی بیتجان:

- خواواشیانه‌ی میتر به‌پیره‌کوپرکی رۆژه‌لاتیی وه‌ک ئەو بکه‌ن.

- دارا زۆر موعجیبیی ئەندری برۆتۆنه، ده‌چێ بۆئوه‌ی له‌ ئاسه‌واره‌کانی باشوور ورد بیته‌وه!

نه‌ریان، بێ ئه‌وه‌ی ئاگاداری هۆ و ئامانجی سه‌فه‌ره‌که‌شم بێ، ئەو وه‌لامه‌ی دانه‌وه.

- ئنجا برۆتۆن چوه‌ ئه‌فریقا.

- جا کێ نالێ ئه‌ویش له‌وێه ناچیتته ئه‌فریقا؟

هاورپیکانم، هه‌مووبان، کونجکۆلانه‌هه‌زیان ده‌کرد بزانی له‌م سه‌فه‌ره‌دا به‌ره‌و کوێ ده‌چم؟ ده‌چمه‌ کام ولات، کام شار؟ بۆچی ده‌چم؟ به‌ره‌و لای کێ؟ تاکه‌ی هه‌ر له‌وێ ده‌میتسه‌وه! منیش ئیتر له‌ شه‌وی یه‌که‌م و ته‌نانه‌ت له‌ شه‌وی دووه‌میشدا، وه‌لامی هه‌یج یه‌کیکیانم نه‌ده‌دايه‌وه، هه‌میشه‌ ده‌مگوت: «جاری نازانم».

خه‌لیل وازی لێ نه‌ده‌هیتانم، ده‌یگوت:

- چ نازانی؟

- نازانم ده‌چم یان نا.

دوێنێ شه‌و، پیتش ئه‌وه‌ی چیشته‌خانه‌که‌ به‌جێ به‌یتم و به‌ره‌و ویتسه‌گه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری ئۆسته‌رلیچ به‌رێ بکه‌وم، ستاد و بۆرد و جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی خۆم ئاماده‌ کردبوون و له‌ ته‌نیشته‌مێزه‌که‌م، له‌ پال خۆم دانا بوون؛ کاتێ سیامه‌ند هاته‌ ناو چیشته‌خانه‌که‌، جانتا و که‌ل و په‌له‌ پیچراوه‌کانی منی بینی، یه‌کسه‌ر، پیتش ئه‌وه‌ی بچێ له‌سه‌ر کورسییه‌ک، له‌ ده‌وری مێزه‌ درێژه‌که‌مان دا‌بنیشیت، ته‌ماشایه‌کی جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی ته‌نیشته‌ مێزه‌که‌ی منی کرد و وه‌رسووپایه‌وه‌ لای کورسییه‌ چۆله‌که‌ی ئه‌ودێو:

- ئه‌وه به‌راستیه‌، دارا؟

- چی؟

- سه‌فه‌ر ده‌که‌ی!

ته‌ماشای نه‌ریانم ده‌کرد، که‌ دوا‌ی ئه‌و هاته‌ ژووره‌وه‌؛ گوتم:

- به‌لێ.

سیامه‌ند دیار بوو پیتی ناخۆش بوو:

- به‌راستی دارا، ئەم سه‌فه‌ره‌ له‌ناکاوه‌ی تۆ، له‌ جۆره‌ سه‌ره‌له‌گرنتیک ده‌چێ.

نه‌ریان وتی:

- تۆ بلێ ته‌نانه‌ت له‌ جۆره‌ شیتیه‌کیش!

ئینجا بیتجان، زۆر به‌ سۆزه‌وه، نه‌وازشکارانه‌ رووی تێم کرد:

- دارا گیان، ئیمه‌ هه‌موومان هه‌ر یه‌که‌ و هه‌وت هه‌شت ساڵه‌ له‌ پاریس دووره‌ ولاتین، زه‌لامی وا هه‌یه‌ هه‌ژده‌ ساڵه‌ ئاواره‌یه‌ و ولاتی خۆی نه‌دیه‌وه. ئیمه‌ تازه‌ ته‌واو بووین؛ بۆ هه‌ر کوێیه‌ک بچین، هه‌ر ئاواره‌ین.

- بۆ هه‌ر ولاتیک بچین هه‌ر بێ ولاتین.

- دانیشه، له‌ناومان بمینه‌وه!

سیامه‌ند رووی کرده‌ بیتجان:

- ستاد و جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی نابین!

بیتجان، وتی:

- ئی باشه‌ باش.. ئیمه‌ هه‌ر هه‌یج نه‌بێ له‌به‌رئوه‌ی هه‌موومان کوردین؛ با پیمان بلێت بۆ کوێ ده‌چێ، بۆ کام شار؟ ئه‌گه‌ر خوا نه‌کا شتیکی به‌سه‌ره‌ات!

له‌وه‌مه‌دا له‌گه‌ڵ شازاد ته‌ماشای یه‌کترمان ده‌کرد. سیامه‌ند وتی:

- راست ده‌کا، دارا! بۆ کام شار ده‌چی، بۆ لای کێ؟ با بزانی! به‌راستی.

منیش ئیتر گه‌یشه‌ تینم، وتم:

- ده‌چمه‌ سانتیاگو.

نه‌ریان، سه‌رسورماو، یه‌کسه‌ر گوتی:

- سانتیاگو له‌ کوێیه‌؟

- کام سانتیاگو؟

شازاد له‌سه‌ره‌خۆ بۆی روون کردنه‌وه:

- شارۆچکه‌یه‌کی بچکۆله‌یه‌ له‌ باکووری ئیسپانیا..

بیتجان گوتی:

- من باوه‌رناکه‌م ئەم شاره‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی جوگرافیای دنبا‌دا بوونی هه‌بیت.

- له‌سه‌ر سنووری زه‌ریای ئه‌تله‌نتیکه‌.

خه‌لیل ده‌نگی به‌رزکرده‌وه:

- نالیم! ده‌چیتته‌ جه‌زیره‌ی واق.

- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا.

سیامه‌ند رووی له‌ من کرد:

- بۆ ده‌چیتته‌ ئه‌و شوینه‌ لاتهریک و دووره‌، دارا؟

خه‌لیل گوتی:

- باپیره‌گه‌وره‌ی له‌وئێ نێژراوه؛ ده‌چیتته سه‌ر مه‌زاری.
 نه‌ریمان و بیجان به‌ قسه‌که‌ی خه‌لیل دا‌بانه‌ قاقای پیتکه‌نهن.
 - که‌س له‌وئێ ده‌ناسی؟
 وتم: «به‌ئێ».

شازاد زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌یفخۆشانه‌ رو‌خساری گه‌شاندوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر نه‌هتیه‌ک
 بدرکیتنی، له‌سه‌ر ئاوازی خویندنه‌وه‌ی شیعره‌ خۆشه‌ پر له‌ هه‌ستی غه‌ریبه‌کانی، رووی
 کرده‌ من:

- له‌وئێ، گوڵ و ده‌زگیران و ئاسمان و ماڵ و ولات و .. هه‌موو شتیکی دیکه‌ی لێیه‌!
 خه‌لیل هه‌ر دوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر دلێ به‌ ته‌واوه‌تی ئاوی
 خواردیته‌وه، به‌ده‌م پیتکه‌نینه‌وه‌ وتی:

- ئه‌وئێ، گوڵ و ده‌زگیران و ئاسمان و ماڵ و ولات و .. هه‌موو شتیکی، هه‌موو
 شتیکی دیکه‌ی لێیه‌! ئه‌للاه.. شیعره! کورینه، سا حه‌قی وایه‌ ئیمه‌ش هه‌موومان
 به‌گه‌لێ بکه‌وین!

شازاد گوتی:

- ئنجا به‌ راستی ئه‌وئێ شوینی ره‌سم کرده‌!

خه‌لیل گوتی:

- گوند و سروشت و ئه‌م جو‌ره‌ شوینانه‌ بۆ ئیمه‌ ده‌ری نا‌هینێ، کاکه‌!
 - ئیمه‌ تازه‌ له‌ پارێس را‌هاتووین؛ کیلۆمه‌تریک له‌ پارێس دووربکه‌وینه‌وه‌ ده‌مرین..
 - له‌ برسان..
 - له‌ بێ ماڵیبان..
 - له‌ بێ پاره‌یبان...

شازاد گوتی:

- دارا به‌دو‌وای پاره‌دا نا‌گه‌رێ.

خه‌لیل گوتی:

- به‌ئێ، دارا به‌دو‌وای باپیره‌گه‌وره‌ی خۆیدا ده‌گه‌رێ: له‌ سانتیاگو نێژراوه.

شازاد گوتی:

- خه‌لیل، به‌س هینده‌ ئیها‌نه‌ی ئه‌و براده‌ره‌ ئازیزه‌ی خۆت بکه‌!

- ئیها‌نه‌ی چیم کرده‌وه؟ ده‌لیم له‌وانه‌یه‌ به‌دو‌وای گو‌ری باپیره‌گه‌وره‌ی خۆیدا
 بگه‌رێ.

- نه‌خێر، به‌دو‌وای هونه‌ردا ده‌گه‌رێ.

- ئه‌وه‌ بۆیه‌ ستاد و بۆرده‌که‌شی له‌گه‌ل خۆی ده‌با!
 هه‌ژار هه‌لێ دا‌یه:

- کاکه، به‌سه‌! وازی لێ بێن با پروا! بوو به‌ چی؟

خه‌لیل به‌ خۆتی هه‌لقورتانندی شازاد که‌مپیک سه‌غله‌ت ببوو، رووی له‌ بیجان کرد:

- به‌دو‌وای هونه‌ردا ده‌گه‌رێ، قه‌یناکه‌! به‌لام با کاک شازاد مزایه‌دا‌تمان له‌سه‌ر نه‌کا!

- مزایه‌داتی چیم کرده‌وه؟

- تۆ چونکه‌ خۆت شاعیریت و نازانی په‌سم بکه‌یت، واتێ ده‌گه‌ی ئیمه‌ی هونه‌رمه‌ند
 هه‌موومان «له‌ مو‌ت‌مارت که‌وتووین و» بازگانی به‌ ره‌سمه‌وه‌ ده‌که‌ین: ته‌نیا دارا
 هونه‌رمه‌ندی راسته‌قینه‌یه‌.

- نه‌خێر..

- با، له‌ شوینی تریش ئه‌م قسه‌یه‌ت کرده‌وه.

من لێرده‌دا ده‌بوا‌یه‌ قسه‌یه‌ک بکه‌م، گوتم:

- ئێ بۆچی؛ چما من بۆ خۆشم پۆرت‌ریت نا‌که‌م؟

خه‌لیل رووی له‌ نه‌ریمان بوو که‌ هه‌ر پێی ده‌گوت «بپیره‌وه». له‌نا‌کا و گوتی:

- ئێ، من چیم گو‌تووه؟ ده‌لیم: گوند و سروشت و ئه‌م جو‌ره‌ شوینانه‌ بۆ ئیمه‌ ده‌ری
 نا‌هینێ. ته‌نانه‌ت ئیستا کوردستانیش، به‌ نیه‌سه‌ت ئیمه‌وه، وه‌ک گوندیک وایه‌،
 گوندیکی پیسی سه‌ده‌کانی نا‌وه‌راست؛ چیتر نا‌توانین تیبدا بژین..

شازاد به‌سه‌ر خه‌لیلدا گرژ بۆوه:

- که‌ خه‌لکی وه‌ک تۆ چیتر نا‌توانن بگه‌رینه‌وه‌ له‌ کوردستان بژین، ئه‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌وه
 نیه‌ که‌ کوردستان گوندیکی پیسی سه‌ده‌کانی نا‌وه‌راسته‌.

- ئه‌دی له‌به‌ر چیه‌؟

- له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ، ئه‌گه‌ر خه‌لکی وه‌ک تۆ بگه‌رینه‌وه‌ کوردستان، نه‌ شه‌هاده‌به‌که‌ت
 هه‌یه‌ پێی ته‌عین بیت، نه‌ کاسبیه‌ک لێره‌ بو‌یته‌.. ده‌ست و پێ سبێ، له‌وئێ چی
 بکه‌یت! به‌راستی، تۆ به‌ که‌لکی چیی کوردستان دیت، بۆچی بگه‌ریتیه‌وه‌؟

- بۆ خۆمان لێره‌، هه‌تا هه‌تایه‌ بازگانی به‌ په‌سم و هونه‌ره‌که‌مانه‌وه‌ ده‌که‌ین و بۆ
 خۆمان هه‌ر پاره‌ کو‌ده‌که‌ینه‌وه‌.. وا نییه‌؟

- ئه‌مه‌ تۆ خۆت دانی پێدا ده‌یت.

- تۆش بۆ خۆت تا هه‌تایه‌ بێ ئیش و بێ پاره‌ و بێ ماڵ و حال هه‌ر خۆت به
 شیعره‌کانت و به‌ شه‌هاده‌ی دک‌تۆراکه‌ته‌وه‌ هه‌لب‌کیشه‌.

- به راست؟
- به راست.
- بیجان به غمگینیهوه گوتی:
- شازاد بگه‌ریتتهوه کوردستان و .. دارا سه‌ری خۆی به‌رهو سانتیاگو هه‌لبگرئ..
- ئیتر پاريسمان لی چۆل دهمینیتتهوه.
- نهریمان رووی کردهوه دارا:
- ههر به‌یه‌کجاری له‌وئ ده‌ژیت؟
- ههر به‌یه‌کجاری له‌وئ ده‌ژیم.
- که‌واته ئیدی چیترا نایه‌یتتهوه پاريس.
- له‌وانه‌یه.
- چۆن؟
- جارجار، به سه‌فه‌ر.
- له‌وکاته‌دا، دیسان بیده‌نگییه‌کی سه‌رسوپمین بالی به‌سه‌ر دانیشتنی سه‌ر
- می‌زده‌ماندا کیشا. ته‌ماشه‌یه‌کی شازادم کرد، پاشان ته‌ماشایه‌کی کاترژمیری قه‌د
- دیواری چیشته‌خانه‌که‌م کرد و هه‌لسامه‌وه گوتم:
- دره‌نگه.
- شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌م سه‌عاتیکی تر به‌رئ ده‌که‌وت.

3

- کاتی خه‌ریک بووم چیشته‌خانه‌که‌ی مؤنماخت به‌جی به‌یلیم و بجمه ویتستگه‌ی
- شه‌مه‌نده‌فه‌ر، نهریمان و بیجان و شازاد له‌گه‌لم هه‌لسانه‌وه، بیجان وتی:
- تا ویتستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر له‌گه‌لت دین.
- سیامه‌ند و خه‌لیل له‌سه‌ر می‌زده‌که، له شوینی خویان نه‌بزوتن، سیامه‌ند ده‌ستی
- ته‌وقه‌ی بو درئژکردم، وتی:
- ده‌ی، دارا سه‌فه‌ریکی خۆش.
- ئینجا خه‌لیل له‌ناکا و هه‌لسایه‌وه، پیکه‌نی و باوه‌شی بو کردمه‌وه:
- دارا گیان، بیووره، من ناتوانم بیم به‌ریت بکه‌م، چاوه‌ریی (کریستین) ده‌که‌م.
- پیتش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه ئیسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر، له رێگادا بیجان به‌ ئاوازیکی
- غه‌مگینه‌وه ده‌یگوت:
- دارا، که ده‌رۆی، به‌راستی شویتت له‌ناومان دیار ده‌بێ. نامه‌مان لی مه‌په‌!

فه‌ره‌اد پیربان

- هه‌لبه‌تا! چونکه ئه‌و پۆرتیته بازرگانیه‌ی که تۆ بو تووریسته‌کانی مؤنماختی
- ده‌که‌یت، له کوردستان به دوو دیناریش که‌س لیت ناکرئ!
- ئه‌دی بوچی که ده‌لیم کوردستان گوندیکی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته؛ لیم تووره ده‌بی؟
- له‌ ولاتیکدا هونه‌ر نرخی نه‌بیت و جوانی قه‌دری نه‌گیریت.. گوو به‌و ولاته! تۆش له‌م
- پاريسه ههر له برسان بکرووزیره‌وه و با ههر به‌له‌دیه به‌خیتوت بکا.. هه‌ی شاعیری
- نه‌گه‌ت!
- شازاد گوتی:
- تۆ خۆشت به‌له‌دیه که‌م به‌خیتوی نه‌کردووی، خه‌لیل. باش نییه من بیه‌ر له
- چاره‌سه‌ریک بو خۆم ده‌که‌مه‌وه.
- چاره‌سه‌ره‌که‌ت ئه‌وه‌یه که چاوه‌رئ بکه‌یت حزبه کوردستانیه‌کان مفاوه‌زاتیکی
- له‌گه‌ل رژییم بکه‌ن بوئه‌وه‌ی تۆش بتوانیت به‌یه‌کجاری بگه‌ریتته‌وه سلیمانی. ههر بۆیه‌ش
- ئه‌م قسانه ده‌که‌یت و ئیمه‌ت له‌لا بوته بازرگان و «هونه‌رمه‌ندی ساخته»!
- نهریمان گوتی:
- به‌سیه‌تی، خه‌لیل!
- خه‌لیل هیتور نه‌ده‌بووه:
- ئاخ‌ر، پیم ده‌لئ که هونه‌ره‌که‌ی من له کوردستان به دوو دیناریش که‌س نایکرئ!
- ئه‌و بو خۆشی، ئه‌و شه‌هادی دکتۆرایه‌ی وه‌ری گرتوه، خه‌لکی ئیره به دوو فه‌رنکی
- سووتاو لینی ناکرن.
- شازاد به‌ک قسه‌ی دیکه‌ی کرد و ئیتر بیده‌نگ بوو:
- خه‌لکی وه‌ک ئیه‌وه، تازه له پاريس راهاتوون؛ کیله‌مه‌تریکی له پاريس
- دووریکه‌ونه‌وه، ده‌مرن.
- بیده‌نگیه‌کی له‌ناکا و بالی به‌سه‌ر می‌زده‌که‌دا کیشا. پاشان، بیجان له سه‌ره‌خۆ
- بیده‌نگیه‌که‌ی شکاند؛ رووی له من کرد و به‌هیمیه‌وه وتی:
- که‌ی ده‌گه‌ریتته‌وه، دارا؟
- وتم: «ناگه‌ریمه‌وه».
- نهریمان به‌حه‌په‌ساویه‌وه، به‌لام به‌هیمنی، یه‌کسه‌ر سه‌ری به‌رزکرده‌وه:
- ههر به‌یه‌کجاری؟
- به‌یه‌کجاری.
- ئی بو؟
- ده‌چم له‌وئ ده‌ژیم.

- ههركه گه بيشتيته ئه وئ و له شوئتيك گيرسايته وه، ئادره سي خوئمان بۆ بنيره!
شازاديش ده بگوت:
- ئه وه به ئيتر، ئيمه ش ليتر، وهك جار ان دريژه به ژيانه رۆتينه ئاواره بيه كه ي خوئمان ده ده ين.
- به رۆژ كار كردن و به شه و ئيره.

- سيامه ند ههركه كارييه كه ي خوئ و كارگه پي مه كينه و دوو كه ل و ئاسن و واپه ره كانى. بييجان ههركه ته رجمه كردنى فارسى - فه رهنسى و دايره چكولانه كه له پلاس ديتالى. به هجته وه لى خوئ و بييجوه پشيله كه ي له كوخته كه ي خوئدا له قاتى حه وته مى ئا پارتمان كه ي له ژا فيتل. كامه ران و مامه ند و نهريمان و خه ليليش ههركه نيگار كيشان و موئمانخه كه يان..

شازاد هيشتا قسه كه ي خوئ ته وا و نه كردبوو، نهريمان به زه رده خه نه يه كي غه مگينه وه پي كه نى:
- شازاديش، ههركه ره سا هتى شه وانى ئوتيله كه ي و شيهره كانى...
شازاد رووى كرده من:

- ئه وه به ئيتر، باش ده كه ي ده رۆي، دارا گيان!
هه مومان، بيده نگ، له ژيتر دارعه له تريكه دريژه كانى سه رشوسته كه دا ده رۆشتين و هيچ قسه مان نه ده كرد. له وكاته دا هه ستم به سوگوارى و غه مگينه كه ده كرد كه من دروستم كردبوو. سه باره ت به مه، زۆر دل م ته نگ بوو. هه ستم به بيژه وه نيبى خو م ده كرد. من مادام بريارم دا بوو پرۆم و به به كجاري پاريس جي بيتلم، نه ده بوايه به كه س بلتيم كه ده پرۆم. له وكاته دا، ئه و رۆژه م بيهر هاته وه، كه چه ند سالتيك له مه وه بهر مال و براده ره كانى خو م له هه له بجه به جي هيشت؛ خهريك بووم به به كجاري مال و حال و ولا ته كه مم به جي ده هيشت و به ره و غه ريبى به رپى ده كه وتم: له دۆلى گولان، له وديو هه له بجه، حه كيم و حيكمه ت و كه ريم و سه ردار، جانتا و كه لويه له كانيان بۆ هه لگرتبووم و ده يانويست تا ئه و كاته ي له گۆرستانه كه ي گولان ده په رمه وه و له سنور ئا واده يم، به رپم بكن. حيكمه ت ده گريا، ده بگوت:

- دارا گيان، وا ده رۆي. به م نزيكانه ئيمه ش ههركه تۆ هه له بجه به جي دپلين و ده كه وينه دووره ولا تى.

له سه ر شوئسته كه، به ده م بيهر هاته وه ي يادگار بيه كانى ئه و رۆژگاره دووره ده ست و شيرينه، هيتور هيتور ههنگام دنا و له دلئى خوئدا ده مگوت: «ئه وه تا، وا ديسانه وه له كۆمه لتيك براده ر و خوئشه ويستى ديكه م داده برپم»، «پاريس به جي ده هيلم و به ره و گونديكى نه ديتى و نه ناسراو سه رى خو م هه لده گرم»، «ئه وه تا.. وا ديسانه وه ولا تتيك

به جي ده هيلم و به ره و ولا تتيكى ديكه ده جم.. ئه مه يه ژيانى من». .
رووم له شازاد كرد:
- شازاد، جاريه جار شيهره تازه كانتم بۆ بنيره!
شازاد وتى: «باش». پاشان گوتى:

- به لام خو شيهريش ههركه هه مان ئه و جيها نه يه كه تازه چيتر نا بيبينه وه!
كه گه يشتينه نا و ويستگاي شه مه نده فه ره كه، نهريمان نا و نيشانى يهك دوو براده رى نيگار كيئشى ئيسپانىي خوئ دامى، وتى گوايه كه وه ختى خوئ له قيه ننا پيشانگايه كي هاويه شي له گه ليان كردۆته وه و باش ده يانناسى، هه روه ها پيشنيهادى ئه وه ي لى كردم كه له سه ر ريگه مدا له (به رشه لۆنه) ده توانم چه ند شه ويك له لاي ئه و براده رانه ي ميئمه وه، به م بۆنه يه وه به رشه لۆنه ش بيئيم.
كامه ران ده فته ريكي بچكولانه ي له باخه لى ده ره يتنا:
- قه رنه ي جه ميليش له وئ ده ژى.

نهريمان، كه زوو زوه نامه ي ئه و هاو رپى نيگار كيئشه مانى به ده ست ده گه يشت، وتى:
- نا، له وئ نه ماوه. ئيستتا چۆته «مۆسكۆ».
بييجان لا په ره كانى ده فته ره كه ي ده پشكنى:

- ئادر تيسه كه ي جه عفه ريشم لايه.
- جه عفه ر كاكه يي؟

من وتم: «نا، باوه رنا كه م».
- چى؟

- باوه رنا كه م له به رشه لۆنه ميئمه وه.
- بۆ چى؟

وتم: ته نيا چه ند رۆژتيك له توولوز ده ميئمه وه، بۆ ئه وه ي هه ندى پارهى ديكه م ده ست بكه ويت.. ئيتر له وئيه يه كسه ر به رپى ده كه وم، ده رۆم.
- يه كسه ر به ره و سانتياگو؟

وتم: به لئى.
له ليوارى هيلئى شه مه نده فه ره كان راوه ستا بوين. بييجان رووى لئى كردم:

- سانتياگو له به رشه لۆنه وه چه ند دووره، دارا؟
شازاد پيش من، به زه رده خه نه يه كي پر نه شه وه، وه لامى دا يه وه:

- بيبست و حه وت سه عاتى نا و شه مه نده فه ر.

بیجان به‌سرسورمانه‌وه، فیتیه‌کی دریتی لئ دا.

نهریمان رووی له شه‌مه‌نده‌فهره‌کان بوو، ته‌ماشای دووری ده‌کرد، وتی:

- دارا گیان، وایزنام شه‌مه‌نده‌فهره‌کته هات.

- سه‌فهرتیکی خوش.

4

- به‌خوا من ده‌زانم: له‌ده‌ست مشکه‌کانی ناو مائه‌کته ئەم پاريسه خوشه به‌جی دیتلی!

له‌ توولوز، له‌ناو حه‌مامی هۆتیله‌که، له‌ژێر دووش، به‌ده‌م خوش‌ستنه‌وه بیهرم له‌م قسه‌یه‌ی خه‌لیل ده‌کرده‌وه و له‌به‌ر خۆمه‌وه پێ ده‌که‌نیم.

- ئی باشه بۆ کوێ ده‌چی؟

- پیم وتی، وتم: بۆ ئیسپانیا.

- بۆ کام شار؟

منیش وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌لامی مه‌ته‌لیکی لئ بشارمه‌وه، سه‌یرتکم کرد و وه‌لام نه‌دایه‌وه. وایزنام نهریمان بوو، وتی:

- راست ده‌کا، دارا! پاريس، به‌ پێچه‌وانه‌وه، ئەم وه‌ختانه‌ی هاوینان خوشه.

سیامه‌ند سیتی ده‌خوارد، وتی:

- پیاو هاوینان دوو رۆژ مۆمخاht به‌جی به‌یلتی، به‌لای که‌مه‌وه دوو هه‌زار فره‌نکی له‌ قیس ده‌چی.

«دختۆر نووری» ده‌ستی بۆ په‌رداخ‌ی شه‌راه‌که‌ی درتێکرد، وتی:

- بیزاریه، جانم!

ئینجا شازاد، که‌ نه‌شته‌یه‌کی نهرم غه‌مگینیی چاوه‌کانی ده‌ده‌وشانده‌وه، رووی کرده نهریمان:

- ئیمه هه‌میشه هه‌ز ده‌که‌ین سه‌فه‌ر بکه‌ین، هه‌میشه هه‌ز ده‌که‌ین ئه‌و شویتنه‌ی تیییداین به‌جیتی به‌یلتین..

سیامه‌ند به‌تانوته‌وه وتی:

- گه‌نجین...

شازاد به‌ هه‌مان نه‌شه‌ی مه‌ستییه‌وه، وتی:

- نه‌خیر، چونکه واده‌زانین ئه‌گه‌ر ئه‌و شویتنه به‌جی به‌یلتین، ئه‌وا ئیتر له‌ شویتنی

دووه‌م ئاسوده ده‌بین و چیتر هه‌ستی بۆ ولاتی و ئاواره‌بییمان نامین.

شازاد رووی خسته سه‌ر من. سه‌یری چاوه‌کانیم کرد، وتم:

- راست ده‌که‌ی.

خه‌لیل هه‌لیداییی وتی:

- ده‌ وه‌للاه‌ی، کوری کوریشمان چیتر ولات نابینیتنه‌وه. هه‌تا ماوین هه‌میشه هه‌ر له‌ دووره‌ولاتی و ئاواره‌بییدا ژبان به‌سه‌ر ده‌بین.

دختۆر نووری وتی:

- کورد هه‌میشه ئاواره‌یه! هه‌میشه ئاواره‌ بووه، هه‌ر به‌ ئاواره‌بیش ده‌مبیتنه‌وه.

خه‌لیل گوتی:

- کورینه، به‌خوا، نووری دختۆره و ده‌یزانی.. راست ده‌کا!

به‌هه‌جته‌ وه‌لی له‌ سوچی میتزه‌که‌وه، ده‌نگی هه‌لیری:

- ئی باوکم ئاخ‌ر، ئیتر له‌ پاريسه‌وه به‌ره‌و کوێ؟

به‌م قسه‌یه‌ی به‌هه‌جته‌ وه‌لی زۆر سه‌غله‌ت بووم، چونکه به‌کسه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌م بیهر هاته‌وه که‌ شازاد بۆی گێرا‌بوومه‌وه: به‌هه‌جته‌ وه‌لی چهند رۆژتیک له‌مه‌وبه‌ر، هه‌ر له‌باره‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی منه‌وه، له‌ناو جه‌ماعه‌تدا، گوتبووی:

- لئی گه‌رین جانم! منداله، تاکو ئیستاش هه‌ر غه‌ریبی دایکی ده‌کا.

هه‌روه‌ها گوتبووی:

- ئه‌گه‌ر ناوی خوشکیکی یان ناوی گه‌ره‌که‌که‌ی بین، سه‌عاتیک ده‌گرین.

جه‌ماعه‌تیش ئیتر دابووایه قاقای پیکه‌نین.

به‌هه‌جته‌ وه‌لی وایزنام ته‌مه‌ن سی و نۆ ساڵه. حه‌فده‌ سالی ربه‌قه له‌ پاريس ده‌ژی، دکتۆرایه‌کی له‌ باره‌ی «ئاینی مه‌سیحیه‌ت له‌ کوردستاندا» وه‌رگرتوه، جار جار ده‌هاته ناومانه‌وه و خۆی هه‌لده‌کیشتا، ده‌یگوت: «دوو‌سه‌د لاپه‌ره‌م به‌س له‌سه‌ر مه‌سیحیه‌کانی کۆیه‌ نووسیه‌وه» به‌لام به‌ چی ده‌چی؟ هه‌میشه که‌ باس دیتنه سه‌ر باسی کوردستان، به‌ بیژیکه‌وه ده‌لی:

- من ناگه‌رپه‌مه‌وه، هه‌رگیز ناگه‌رپه‌مه‌وه.

شه‌وێکیان که‌ دیسان هه‌موومان پیکه‌وه له‌ ده‌وری میتزیک دانیشتیوین و چهند که‌سیکی فه‌ره‌نسیمان له‌گه‌لدا بوو، له‌ گه‌رمه‌ی ده‌مه‌ قالی و گفتوگۆکردندا له‌باره‌ی «دوواکه‌وتویی خه‌لکی خۆمان و پیتشکه‌وتنی ژبانی ئه‌ورووپیه‌کان» به‌هه‌جته‌ وه‌لی به‌ به‌کیک له‌ میوانه‌ فه‌ره‌نسییه‌کانی گوت:

- ئیمه پیترولمان هه‌یه، ئیوه‌ش عه‌قل، ئه‌مه‌یه جیاوازه‌مان.

ئینجا له کوتایی قسه کانیسی، پرووی کرده من و به قیزکردنه و به کوه وتی:
 - ولات، ولات! ولات دۆزه خیکه، چلپاویکه؛ به راستی: زه کاویکی گه ورده به
 خۆی! بۆ کوئی بگه ریتنه وه؟

من بهم قسه یه به هجهت زۆر جار پس بووم، وتم:
 - من ته نانهت غه ربیبی زبلخانه کانیسی ده کم، غه ربیبی ته نانهت سهر گوفهک و
 چلپاوه کانیس.

ئه میش له وه لامدا گوتی:
 - تۆ پیاویکی خه پالیت. له ناو وه همدا ده ژیت.

وتم: بۆچی؟
 وتی: «ئهمه تۆ غه ربیبی ده کهیت و بیری لی ده که بته وه: کوردستان نبیه».

- ئه دی چیه؟
 - وه همی کوردستانه، خه پاللی کوردستانه!

منیش تووره بووم، گه یشته تینم، پیم وت:
 - ئهمه تۆش بیری لی ده که بته وه: ئه وروپا نبیه..

- ئه دی چیه؟
 - پیگال و پارتووس و ناولنگی ئافره ته سۆزانییه کانته.

ئیتتر ئه وشه وه له سهر ئه م قسه یه له به کتری زویر بووین، له و شه وه به ولاوه هه رگیز
 به کتر نادوینین. ئه و شه وه ش، کاتج وتی «ئاخر باوکم، له پاریس به ره کوئی؟»، دیسان
 وه لامیم نه دایه وه، به لام له ناو خۆمدا هه ستم ده کرد رقیکی تیکه له به هه سستی بیژکردنه وه
 له ناخمدا ده بوور وژاندم. نازانم بۆچی له و ده مه دا، ژبانی رۆژانه ی به هجه تم هاته وه
 به رچاو، له دللی خۆمدا گوتم: (فهرموو، ئه م هه موو قسه گه ورا نه ده کا، که چی ئه مه تا،
 لیره - له ئه وروپا - ئه مه ژبانییه تی: هه ر ئیستا دوای نیو سه عات یا سه عاتیکی تر،
 پاش ئه وه ی بوتلی شه رابه سووره که ی به رده م خۆی ته و او ده کا، قه ره ویتنه که ی به
 که میتک و یقاره وه به ک دوو جار ان دینتی و ده با و هه لده ستیته وه، جانتا که ی ده خاته ژتیر
 باخه لیه وه، دیسانه وه، وه ک سه دان نیوه شه وی تر، زه رده خه نه به کی درۆژنانه ی
 خۆشحالی ده کات و روو له هه موو براده رانی سه رمیته که ده کات و ده لئج: «ده ی
 جه ماعه ت، شه وتان شاد. له وانه یه تا سه به ی شه و. جارئ به ده عا»، ئنجا له
 چیشته خانه که ده جیته ده ره وه و له سه ر شوسته که سواری ئوتوومبیله فۆکس فارگۆنه که ی
 خۆی ده بیته و ده روا به ره و هۆتیله که ی، ئه و هۆتیله ی که نیوه شه ویتک له سه عات به کی
 شه وه وه تا سه عات هه شت و نیوی به یانی کاری تیا ده کا، دوای ئه وه ش که ئیتتر
 به ره به یان کاری ته و او ده بچ، هه لته ک هه لته ک به ره و ماله وه ده که ریتنه وه به ره و ژووره

بچکۆلانه پرژ و بلاوه که ی - له هه وته مین قاتی ئاپارتمانیکی کۆن له «ژاقیل»، بۆ
 ئه وه ی له ماله وه تا ده وروبه ری کاتژمیر چوار و پینجی ئیواره به خه ویت و ئیواره ش ئیتتر
 «به تاییه تی ئیوارانی شه مه و یه کشه مه»، به ته نیا، به ره و شه قامه ره نگا و ره نگه که ی
 «سانت دونیس» ده که ویتته ری، له وئ، به ده م پیاسه وه، به درژیایی کۆلان و شه قامه
 درژیته ره نگا و ره نگه که ی سانت دونیس، چاو به یه که یه که ی ئافره ته سۆزانییه نیوه
 رووته کاندایه گبیرئ، به لکو ئافره تیکی چاو و برۆ ره شی خرینی «رۆژهه لاتیبانه ی» به
 هه رزان ده ست بکه ویت و چه ند سه عاتیکی خۆشی له گه ل به سه ر بیات، شه و
 دره نگانیس، ئیتتر ره تاو، داهیتزراو، دیسانه وه خۆی ده که یه نیته وه هه مان ئه م
 چیشته خانه یه ی ئیره بۆ ئه وه ی دیسان به ده م شه راب خوارنده وه، به ده م خواردنی دۆلمه یا
 ساواری کورده وارییه وه، له گه ل براده ره کورده کانی، «دابنیسن و تیر قسه ی خۆش بکه ن
 و شه ویتکی کورده ی خۆش به سه ر بیه ن». ئه وه به، ئه م زه لامه، هه موو ژبانی خۆی،
 هه میشه به م شپوه یه به سه ر ده بات.

دختۆر نووری له ناکو پرووی پرسپاری لی کردم:

- باشه، دارا، ئیسپانیا بۆ تۆ قیزه ی ناوی؟

له ناو قۆزاغه ی بیده نگه ی و ئه ندیشه ی خۆمدا راجله کیم، وتم:

- پرسپومه، نایه وئ.

نه ریمان زه رده خه نه به کی له ژتیر سمیله کانییه وه کرد، ده م و ده ست سه یرتکی کردم و
 پیکه نی، وتی:

- بۆ دارا، ته نیا «ئیتالیا» قیزه ی ده وئ.

هه رکه نه ریمان وای وت، سیامه ند و خه لیل و شازاد یه که سه له ف ده ستیان کرده قاقای
 پیکه نین. دختۆر نووری و به هجه ت وه لی پئی نه ده که نین. دیار بوو ئه وان ئاگاداری
 چیرۆکه کم نه بوون، جارئ نه یان بیستتووه. منیش ئیتتر، بی ئه وه ی به م پیکه نییه
 سوعه تاوییه یان ته ریق بیمه وه، ده م و ده ست ئه و یادگار شه یرینه ی که ئه وان قاقا پیتی
 پئی ده که نین، وه ک ئه لبوومیکی ره نگینی بۆن دار، یه که یه که ی لاپه ره جوانه کانی، له به ر
 چاومدا هه لده درانه وه. زه رده خه نه به کی ئارامیبه خشی پر له تاسووقی، له ناو
 براده ره کاندایه، خسته سه ر لیتو کانه وه. من خۆم روودا وه که م بۆیان گتیرابووه:

هاوینی پار بوو، چوو بوومه ئیسپانیا. له ئیسپانیا، دوای به سه بردنی دووه هه فته ی
 خۆش له به رشه لۆنه، خه ربیک بووم ده که رامه وه پاریس. شه مه نده فه ره که م پیش ئه وه ی
 بگاته سه ر سنووری فه ره نسا، له یه کتیک له شارۆچکه کانی سه رسنووری دیوی
 ئیسپانیا، له portbou، رای گرت. من له ناو شه مه نده فه ره که دانیشته بووم و
 جگه ره م ده کیشا. کچیتک، له گه ل ژنیتکی پسر که دیار بوو له ویسته گه ی ئه و شاره
 ئیسپانییه وه سه ره که وتبوونه ناو شه مه نده فه ره که، هاته ناو هه مان فارگۆنه که ی منه وه و

سهرکه وتم.

دوای ئه وه، به رتیره وی ناو شه مندهنده فیره که وه خۆم گه یانده ناو هه مان فارگۆنه که یه ئه وان هه. له ناو فارگۆنه که یه ئه واندا، ته ماشام کرد دیتیم: هه روو کیان، له وه به ری فارگۆنه که دا، له ناو رتیره وه که دا، خه ریگ بوون جاننا و که له یه له کانیان ده خسته ژووره که یانه وه. ئیتر به یه کجاری دلتم ناوی خواره وه و سیچه نم گرت. شه مندهنده فیره که که وه ته جووله جوول، خه ریگ بوو به ری ده که وت. له دلی خۆمدا گوتیم: «ته واو ئیتر، ده چه میلانو»، «ناچه وه پاریس».

زۆر زحمه ت بوو بتوانم به ناو رتیره وی فارگۆنه که دا تیپه ر بام، چونکه رتیره وه که په روو له خه لک. ئاوړم بۆ لای هه ر ژووریکیش ده دایه وه، خه لکیان تیا بوو، په رده کانیان دادابو وه وه و گلۆپه کانیان کوژاند بۆ وه. ته ماشام کرد: «کچه که»، له به رده رگای ژووره که یه خۆباندا راوه ستا بوو، له دووره وه، به په له، به لام زۆر به شاگه شکه بی و دلخۆشیه وه، ده ستی راستی به رز کرده وه: یه ک دوو جارن به دلخۆشی و پیته ک نینه وه ده ستی راوه شاندا و چوه ژووره وه.

به م ناخۆبه ی ئه و، خه ریگ بوو له خۆشیان بال بگرم. هه تا بلتی گه شامه وه. «به لام» به خۆم گوت «باشه، من بلیتی به ره و ئیستایام نه پر بوه!»، «په ساپۆرته که شم، په ساپۆرتی په ناهه ندانی نه رویجیه و له فه ره نسا ده ژیم، بۆ ئیستایا قیزه ی ده وی»، «چی بکه م؟». له م بیر کردنه وه یه دا بووم، له وسه ری فارگۆنه که وه شه یقه ی پۆلیسه کیم بیی. داچله کام. یه کسه ر رووم وه رگیترا، به ره دوواوه گه رامه وه. چووم له دالانه که ی به رده م ئاوده ستخانه که راوه ستام. بیرم له وه ده کرده وه، که بۆ ماوه یه کی کورت، تا ئه وکاته ی پۆلیسه سنوور» له داواکردنی په ساپۆرت ته واو ده بن، بچم خۆم له ناو ئاوده ستخانه که بشارمه وه.

دلتم به ته په ته پ که وتیوو. له وکاته دا یه کسه ر مه وجود و ئه سه دم بیر هاته وه، که وه ختی خۆی، له نامه یه کیاندا بۆیان نووسیوووم، گوایه کاتێ ویستوو یانه له ئه لمانیا وه خۆبان بگه یه ننه هۆلنده، هیچ په ساپۆرتیک، هیچ ره گه زنامه و هیچ ناسنامه یه کیان پین نه بوو که نیشان بدا سه ر به ولاتیک یان ده وله تیک ئه م زه مینه ن، ئیتر له ناو شه مندهنده فیراندا، له ناو پایپۆراند، هه میشه خۆبان «له ناو ئاوده ستخاناندا» شارده ته وه، تا گه یشتوونه ته ئه مستردام و له وی داوا ی مافی په ناهنده بیان کردوه.

دهستم نایه سه ر ده ستوی ئاوده ستخانه که، ده مویست ده رگا که بکه مه وه و بچمه ژووره وه، بیییم پۆلیسه ک له ئاوده ستخانه که هاته ده ره وه، بی به ک و دوو، یه کسه ر داوا ی په ساپۆرتی لی کردم.

له وه به دووا، هه ستم کرد که تازه ئیتر بیته ده یه! سه عاتیکی ره بق له ناو شه مندهنده فیره که دا، له ژووری حجزکراواندا، له سه ر کورسییه کی قه دیفه ی شین، له

ده کردم، وه ک ئه وه ی بیسه وی بۆ دووایین جار به شیک له رۆحم، چلیک له بوونم به نیگای خۆی ده سه که نه بکات و له گه ل خۆی بیا.

من ده بویه هه لته ستمه وه، ده بویه له ناو هه مان شه مندهنده فیره که یه خۆم بمتیمه وه و چاره ی بکه م بۆ ئه وه ی شه مندهنده فیره که پینج ده قیقه ی تر به ری بکه وتیه وه: حه وت سه عاتی دیکه ده گه یشتمه وه ماله وه، له پاریس. به لام که بیییم ئه وان رۆیشان، ئیتر منیش یه کسه ر به په له خۆم کۆکرده وه و جانتاکه م گرت ده ست، به دووای ئه واندا دابه زیم.

مانگه شه ویکی خۆش بوو. که زه بایه کی فیتیکی ده هات. له سه ر شوسته که دا، من له دوواوه و ئه وان له پیتسه وه، ژن و پیاویک و چه ند مندالیک که وتیوونه نیوانمانه وه، له ریزی پیتسه وه ی هه مووشماندا، هه شاماتیکی زۆر له خه لک، له ناو ته م و تاریکای سهر شوسته که دا ریزه یان به سته بوو که به رتیره وه که دا بگه نه به رده م پۆلیسه کانی به رده رگا، بۆ ئه وه ی په ساپۆرته کانیان پیشان بدن و بتوانن بچه ناو خاکی فه ره نساوه، یانیش له ویته هه ریگه یان به ره و ولاتیک، به ره و مه نزلگایه کی دیکه سه فه ر بکا.

من تا ئه وکاته ی له پیشان دانی په ساپۆرته که م به پۆلیسه سه ر سنوور بوومه وه، هه ر خه می ئه وه م بوو که هینه لیبیان دوور نه که ومه وه. که گه یشتمه ناو سالۆنه که ش، ئیتر خه لک هه ر بابا بوو رایان ده کرد به ره و شوینی پاره گوژینه وه، به ره و پرسگا، به ره و حانوت، یانیش زۆر به په له تر داده به زینه خواره وه و ده چوون هیلی شه مندهنده فیره که ی خۆبان بدۆزنه وه.

من چاوم هه ر به لای ئه وان هه بوو. له ناکاو دیتیم هه رووکیان پیته که وه دابه زینه خواره وه، بۆ ژیر زه مینه که. ئیتر منیش به دووایانه وه دابه زیم. له ژیر زه مینه که دا توانیم به په له خۆم بگه یه مه لای هه مان پیپیلکه که ی ئه وان و، سه رکه وتم.

ئه وان له سه ر شوسته ی شه مندهنده فیره که دا، له ناو ته م و تاریکای نیوه شه وه دا، وه ک ده یان خه لکی تر - که هه ر بابا بوو رایان ده کرد و خۆبان ده گه یانده ناو شه مندهنده فیره که - چاویا ده گیترا و به په له پروزی که وتیوو. له ناکامدا، به سه ر پیپیلکه ی یه کتیک له فارگۆنه کانی شه مندهنده فیره که که وتن. خۆبان کرده ژووره وه.

منیش له نزیک ده رگای فارگۆنه که ی ته نشت ئه وان، هه ر له سه ر شوسته راوه ستا بووم. سه رم به رز کرده وه، رووم کرده گه نجیکی مووزه ردی سه روقت بژ، که سه ری خۆی له په نجه ره ی شه مندهنده فیره که وه ده ره ینا بوو و هه وای پاکی نیوه شه ی هه لده مژی. به په له به زمانی فه ره نسی لیم پرسى:

- ئه و شه مندهنده فیره به ره و کوئی ده روا؟

باش تیم نه گه یشت، به لام به ده نگیتی به رز، به په له وه لامی دامه وه:

-میلانو، میلانو.

که ئه مه ی وت، من گه یشتبوومه سه رسییه م چینی پیپیلکه ی شه مندهنده فیره که،

بکه ویتتهوه و بچن له باوهشی سروشت رۆحی خوئی به جوانی و پاکیی سروشت زاخ بداتهوه. سهفه رۆشه.

به هجعت وهلی، کهمیک نهرم بۆوه، وتی:

- باشه، قهیناکه: سهفه ر و هممو ئهم شته قۆرانهی تریش، بهلام «جوانی».. تو همیشه ئهم وشهیه به زارتهوهیه. مه بهستت چیبیه له «جوانی»؟

شازاد وتی:

- ئهوهیه، ئیتر، ئهوهکه سانهی که به دووای پاره و «شته قۆرانهی» ژیان کهوتون، ههرگیز ناتوانن له «جوانی» تی بگهن.

به هجعت وهلی دهنگی کهمیک بهرز کردهوه:

- ئیوهش، ئیوهی شاعیران، که ئیتر ناتوانن خۆتان له گهل شارستانییهت و ژبانی تازه رابهین، همیشه پهنا دهپه نه بهر «جوانی» و «بههشتی ونسو» و ئهم شته قۆرانه.

نهریمان، بی ئهوهی روو له به هجعت وهلی بکا، به قسه هات:

- «جوانی» بۆچی شتی قۆره، باوکم؟

به هجعت وهلی، رووی هیشتا له شازاد بوو، وتی:

- ناویش لهم شته قۆرانه دهین «هونهر» یان «شیعر».

- من قسه نه ما..

له وهمهدها خهلیل بواری نهدا چیتتر هیچ کهسێک قسهی تر بکا، ههزی نه کرد گفتوگۆکه زیاتر پهل بهاوئ و هاوڕیکان بکهونه دهه قالیتی توند و تیزهوه، وتی:

- تکایه ده وازیین، باوکم! بهخوا ئیتر هه ئهوهیه: له دهست مشکهکانی ژووره کهی خوئی، پاریس بهجی دههیلئ.

5

له تولووز، دواي ئهوهی له هوتیله که دووشیکم وهرگرت و چووم له ژووره کهمدا پشوو بهکی کورتم دا، به کسه ر بۆرد و ستاند و کهلوپه له کانی رهسم کردنم خستنه سهر شان و بهره ناوه راستی شار بهرئ کهوتم.

ئهو ئیوارهیه له تولووز، له ناو سهنته ری شاره کهدا هیندهی گه رام و سوورام و چوام گیترا، هیچ مهیدانیک، هیچ شوپینکی ئاوهام نه دۆزیهوه که نیگار کیشهکان - وهک ئهوهی له پاریس هیه - تیتیدا کۆبهنهوه و خه لکیش راهاتبن رووی تی بکهن و داوای پۆرتیت دروستکردن بیان لی بکهن.. ته نانهت هیچ نیگار کیشیکم له هیچ قوژبن و

ته نیشته پۆلیسیک، که به درتژیایی ئه و ماوهیه، بیدهنگ، هه ر خه ریکی نوستن بوو.. چاوه ریم کرد! تا گه یشتمه یه کهم شاری سه ر سنووری ئیتالیا. ئیتر له ویش، بلیتیکیان پی کریم و رینگا و رینگا به ره و پاریس گه رامه وه).

سیامه ند هه ر پیده که نی، له کۆتاییدا به ده م پیکه نینه وه وتی:

- تو ده بوایه پیش ئه وهی بچینه به رشه لۆنه، له پاریس بیرت له قیزه یه کی ئیتالیا بکر دایه ته وه، کورپی باش! نه ریمانیش که له پیکه نینه درتخایه نه که ی وهستا، به ده م کۆخه کۆخی دوا ی پیکه نینه که وه، وتی:

- له دینت به م، دارا.

ئینجا، سیامه ند، که هه میشه له هه مو براده ره کانم زیاتر هه زی ده کرد بزانی که بۆچی ئه و سه فه ره ی به ره و به رشه لۆنه ده که م، پرسی:

- باشه، دارا، توو شه رف، تو له پینا و هه مان ئه و که چه ناچیتته وه ئیسپانیا؟

منیش وتم:

- کام کچ؟

به چه ناگه هیمای بۆلایه ک کرد و به زه رده خه نه وه وتی:

- کچی ناو شه مه نده فه ره که، که چه ئیسپانیه که؟

دختۆر نووری کونجکۆلانه وه ده نگ هات:

- ئی، ده - ده ی، بۆ که چه ئیسپانیان ده چیتته ئیسپانیا! نهریمان پرسی:

- بهلام سهیره! ئایا هه مان که چه، دارا؟ ئه و که چه ی ناو شه مه نده فه ره که ئیسپانی بوو؟

من خه ریک بووم بلیم: به ئی. له م کاته دا، شازاد، که له سه ره خو قه له می به کاغه زیکی سه ر میزه که داده هینا، پشتی له کورسیه که ی کرده وه، وتی:

- دارا له «جوانی» زیاتر، به دوا ی هیچ شتیکی تر دا ناگه رئ..

به هجعت وهلی، رووی له شازاد کرد:

- ده بیبه ره وه، شازاد، دیسان!

- به «جوانی» سه غله ت ده ی، مامۆستا؟

ئه ویش به هه مان ته وس و تانووته وه، به لام زۆر به نهرمی، وتی:

- کاکه گیان، تو شاعیری، خو ئه و شاعیر نبیه!

شازاد وتی:

- خو هه ر که سیک، با شاعیریش نه بی، هه زده کا له غه و غای ژبانی پاریس دوور

ناو باخچه که، له ژیر تیشکی سهوزی عه له تریکیکی بهرز دانیشتبوو، کتیبیکتی دهویندوه.

زوو بۆرد و ستانده کم لیک نان، که لویه له کانی دیکه شم کۆکردنوه و له شیوهی جهنتایه کی پری درتکۆلانه - که له بالینگانی دهروژه که ریکی نه وروویی دهچوو - له ژیر درهخته که دا دامنان. هیشتا مامبوو بگه مه لای ئافره ته عه یهنگ له چاوه که، ته ماشایه کی کردم و سهری لار کردوه، رووانییه شوینی ته خته ره سم و ستانده که م. به سه رسامبییه کی گله بیباری دۆستانه وه، وتی:

- ده بینم داتخت؟

خۆم گه یانده سهر کورسیه که، ره تاو، وهک نه وهی له شه ریکی سهخت گه رابیتمه وه، له ته نیشتییه وه، پال که وتم. ئافره ته عه یهنگ له چاوه که پشتی له کورسیه که کردوه، وتی:

- من ته نیا بۆ ساته وهختیک پشویه کم دا. ده میک بوو به پتیه وه ستا بووم.

به شیوازیکی که بتوانم هیلاکی و ماندوویی خۆم پیشان بدهم، ههروه ها به زه ده خه نه یه کی دۆستانه ی داوای لیبورن کردنوه، پیم وت:

- ئیستا تابلایی ماندووم. دلنیا م ته گه ره سمیشم بکردیتایه، نه مده توانی جوانیت بهو شیوهی هه یه بگوازمه وه..

عه یهنگه که ی له چاوه کرد:

- قه یناکه.

ئنجا وتی:

- مه بهستی من، زیاتر شیوازه کهت بوو، شیوازی نیگار کیشانت.

کتیبه که ی خسته ناو جهنتا که به وه و له نا کاو، وتی:

- له وه دهچی ئەم شیوازه ی ئیستات، له تابلۆکانیشتدا به کار بهیتی؟

وتم: «به لئ. بهم شیوازه راهاتووم و زۆر حهزی لئ ده که م».

وتی:

- هه رکه به که م جار پۆرتیتی کوره گه نه که تم بینی، شیوازه کهت چوه دل مه وه و شتیک هات به خه یالما. بیرم بۆ شتیک چوو.

- چی؟

که میک راما. دیار بوو دهیوست سوراغی شتیکم لئ بکا، دوودل بوو. وتی:

- تۆ خه لکی تولووز نیت.

وتم: «نه».

ته ماشای قه له مه که ی ده ستیم ده کرد، وهک نه وهی خۆی ئاماده بکات هه قه یقینیکی رۆژنامه نووسیم له گه ل ساز بکات، وتم:

- من کوردی عیراقم، له پاریس ده ژیم. ره سم ده که م و کاری هونه ریی دیکه ش ده که م.

- نهخش و نیگاری ناو کتیبان.. کارت تیدا کردوون؟

هه ندیک بیباک وتم:

- نه مکردۆ ته پیشه یه ک، به لام چند جاریک بۆ هاوړی نووسه ره کانی خۆم کردوون.

هه ردو دهستی خسته سهر جهنتا که ی سهر چۆکی:

- من سیناریۆ و رۆمان ده نووسم.

- به لئ.

- پتووستیم به هه ندی وینه و نیگاری جوان هه یه، ده مه وی له گه ل نه و رۆمانه ی خه ریکه ئیستا چاپی ده که م بلاویان بکه مه وه.

من ده موده ست لای خۆمه وه پروژه که م به گه ن کرد. له دلئ خۆمدا وتم «ته گه ره ته نیا پاژه وینه ی بۆ بکه م، نه وا به لای که مه وه، له دوو هه زار فره نک که مترم ناداتی». وتم:

- چند وینه ت ده وی؟

بیریکی کرده وه:

- ده دوواژه یه ک.

گورج هه لسه مه وه سه ری، زه ده خه نه یه کم بۆی کرد، وتم: «باش».

له چیشته خانه یه کی نزیک مه یدانئ ئیسکیغۆل، به رامبه ر یه کتر، تازه له خواردن ببوینه وه. نه و ریکاردیک، منیش په نه شه یه کم له به رده م بوو.

ئۆریانا ئیرنۆ، ئاسووده یی له سه ر لیو، بیده نگ، ته ماشای رتیه ره کانی ده ره وه ی ده کرد، منیش به دزه نیگاوه ته ماشای چه ماوه یی شان و مل و گه رده نیم ده کرد که پاشماوه ی جوانییه کی کۆن و ماندوویان پتیه دیار بوو.

ئۆریانا، وهک له سه ر به رگی کتیبیکتی بلاو کراوه ی خۆیدا- که له کاتی نانخواردن پیشانی دام - نووسیه یه تی که پاژه سه له گه ل «کۆمه له ی خاچی سوور» له شاری تولووز کار ده کات و تا ئیستا دوو سیناریۆ و سی رۆمانی بلاو کردۆ ته وه، له گه ل ده یان راپۆرتی ته له فزیۆنی له باره ی جهنگ. من، به راستی، که بیرم لئ ده کرده وه، به لامه وه شتیک گه لیک سه ر نه جراکیش بوو که نه و ئافره ته له ماوه ی نه و پاژه سه له دا توانی بیستی نه و هه موو ولاتانه ی نه فریقای باشوور و ئاسیا و ئه مریکای لاتین بگه ریت و نه و هه موو رووداوه سهیره جۆراو جۆره سامناکانه ببینیت و بیسه وی به رۆمان و سیناریۆ

بیاننوسیتته‌وه!

ناخۆ له ئاکامی بینینی ئەو هه‌موو خه‌لک و ئەزمونه هه‌ژهنده‌نای له‌و ولاتانه‌دا بینیسو، ئیستا چۆن ده‌روایتته‌ ژیان؟ زۆر هه‌زم ده‌کرد لیتی تی بگه‌م و پرسیار لیتی بگه‌م:

- باشه‌ رۆمانه‌که‌ت باسی چی ده‌کا؟

ئیسیتیکی کرد و که‌میک راما. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک نیشته‌ سه‌ر لیتی:

- هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م، تو رۆمان ده‌خوینیتته‌وه؟

من که‌ نه‌مه‌دووست درۆی له‌گه‌ل بگه‌م، وتم: «نه‌»؛ پاشان وتم:

- ئەوه‌نده‌ نا.

دیار بوو ئەزمونی نووسینی زۆر بوو، وتی:

- ده‌زانی؛ رۆمان وه‌ک نیگارکێشان نییه‌.. رۆمان ناتوانی باس ته‌نیا له‌ یه‌ک باهه‌ت بکا.

به‌ وردی گوتم لیتی راگرتبوو.

- تو پرسیارم لیتی ده‌که‌ی: رۆمانه‌که‌م باسی چی ده‌کا؟ رۆمان هه‌میشه‌ له‌ جیهانیکی سه‌رتاپایی ده‌دو، له‌ هه‌موو دنیا و ژیان و له‌ هه‌موو شته‌کان ده‌دو، له‌ یه‌ک کاتدا، رووانییکی هه‌مووانی بو هه‌موو ژیان و دنیای ئەمرۆ پیکرا پیشچاو ده‌خات. رۆمان، که‌واته‌ له‌ هه‌یج باهه‌تیکی دیاریکراو نادو، به‌لکو روانییکه‌.

وتم: مه‌به‌ستت له‌ رووانین چیه‌؟

- چۆنیه‌تی سه‌یرکردنه‌ ژیان. به‌کورتی.

که‌میک بیرم کرده‌وه، وتم:

- که‌واته، ئەمه‌ له‌ رۆماننوسیتکه‌وه بو رۆماننوسیتکی دیکه‌ ده‌گۆرئ.

وتی: به‌لئی، هه‌ر رۆماننوسیتک رووانگه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ بو سه‌یرکردنه‌ ژیان.

نه‌ختی راما. ئینجا ده‌ستی بو عه‌ینه‌گی سه‌ر مێزه‌که‌ی درێژ کرد و به‌ نه‌غمه‌یه‌کی نازاراوییه‌وه وتی:

- به‌لام واتنی ده‌گه‌م ئەمرۆ که‌م رۆماننوس هه‌ن، که‌م تا زۆر هه‌ست به‌ له‌ناوچوونی مرۆف و به‌ها مرۆفایه‌تیه‌کانی ژیانیه‌ ئەمرۆمان نه‌که‌ن.

- چۆن؟

- ئەمرۆ ته‌نانه‌ت ساته‌ هه‌ره‌ ئاسووده‌ و پر خۆشییه‌کانیش، لای هه‌ر که‌سیتکی ئەمرۆ، لای هه‌موو خه‌زانیک، له‌ هه‌موو ولاتیکیدا ته‌مه‌نیان له‌ چهند رۆژیک، له‌ چهند هه‌فته‌یه‌ک، یا ئەوپه‌ری له‌ چهند مانگیک، تو بلتی له‌ سالیکی زیاتر تێپه‌ر ناکا.

هه‌ستم ده‌کرد له‌ کانگای سووتاری خۆمه‌وه قسه‌ ده‌کا. درێژیه‌ به‌ قسه‌کانی دا:

- ئەم خاسیه‌ته‌ سامناکه‌ی کۆمه‌لگه‌ی ئەمرۆی مرۆفایه‌تی بوته‌ سه‌روشتیک. هه‌ر بۆیه‌ش مرۆفی ئەمرۆ هه‌زه‌ده‌کا هه‌تا پیتی ده‌کری باوه‌ش به‌ زۆرتین ژیاندا بکات و زیاترین چێژ له‌ ئەمرۆدا ببین.

- به‌لئی. به‌ بۆچوونی منیش: فه‌لسه‌فه‌ی ئاسووده‌یی و به‌خته‌وه‌ری چیرۆکیک بوو.. ته‌واو. به‌سه‌رچوو.

من له‌و ده‌مه‌دا بیرم له‌ ژبانی خه‌زانداریی خۆی ده‌کرده‌وه. ماوه‌یه‌ک پێشتر بوی ده‌گه‌یترامه‌وه که‌ چۆن هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی مندالییه‌وه له‌ باوه‌شی باوانی بی به‌ری کراوه. ئەو وه‌خته‌ی ته‌مه‌نی چوارسالان بووه، باوکی چۆته‌ شه‌ر و شه‌هید کراوه، ئیتر دواي ئەوه‌ش، دایکی به‌ره‌و ئەلمانیا، براکه‌ی به‌ره‌و ئامریکا، خوشکه‌کانیشی به‌خۆی و مێرد و منداله‌کانیانه‌وه، به‌ره‌و سوید، خۆیشی به‌ره‌و فه‌ره‌نسا په‌راگه‌نده‌ بوونه؛ له‌ فه‌ره‌نساخ چۆن ته‌نیا دواي سالیکی به‌سه‌ر رابووینی شووکردنی به‌ دختۆریکی که‌مبۆدی، ده‌وله‌تی که‌مبۆدیا ئەو دختۆره‌ی مێرده‌که‌یان، له‌به‌ر ئەوه‌ی جارێکیان به‌ نه‌ینی سنووری بریوه و گه‌راوه‌ته‌وه‌ ولاته‌که‌ی خۆی بو ئەوه‌ی منداله‌ نه‌خۆش و ده‌رده‌اره‌ پێشمه‌رگه‌کانی که‌مبۆدیا تیمار بکات، گرتویانه‌ و گولله‌بارانیان کردووه.

ئۆربانا خه‌ریک بوو بلتی «نه‌خه‌ر..»؛ من قسه‌که‌یم بی بری، گوتم:

- ئینجا تو له‌ رۆمانه‌که‌تدا چ رووداوێک ده‌گه‌یتریتته‌وه، باسی چی ده‌که‌ی؟

- من له‌م رۆمانه‌مدا ده‌مه‌وئ باسی مردن بگه‌م.

- مردن؟

- له‌ناوچوونی ساته‌کان، په‌راگه‌نده‌ بوونی ئاسووده‌بییمان؛ فه‌لسه‌فه‌ی به‌سه‌ر چوونی ئیستامان. له‌مه‌ش گرنگتر: ئیمه‌ی مرۆف له‌ هه‌مبه‌ر ئەم واقیعه‌دا چی بکه‌ین؟ چۆن بژین، هه‌لوێستمان چی بی؟

ته‌ماشای یه‌کترمان ده‌کرد. ئەو درێژه‌ی پێ دا:

- ئەمرۆ مه‌ترسیی له‌ناوچوون هه‌موو به‌ستینیکی ژیان و شارستانیه‌تی گرتوته‌وه؛ مردن له‌ هه‌موو قوژنیکی دنیا دا هه‌ره‌شه‌ له‌ بوونی مرۆف ده‌کا.

وتم: رابووینی ده‌قیقه‌یه‌ک، سیس هه‌لگه‌رانی گیایه‌ک.. ئەمانه‌ هه‌مووی مردن.

وتی: بۆیه‌ ئیتر هه‌یج زنجیره‌ رووداوێکی یه‌ک له‌ دواي یه‌ک له‌ رۆمانه‌دا نییه‌.

پاشان وتی:

- تو جارێ رۆمانه‌که‌ت نه‌خویندۆته‌وه، به‌لام من دلنیام، هه‌ر به‌ خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌مین لاپه‌ره‌کانی، وینه‌ی زۆرت له‌ لا دروست ده‌بن.

ئینجا پێکه‌نی، وتی:

پیتکه نی، وتی:

- قه تیش سیچهن ناگرن.

وتم: هونهرمه ند ئه گهر ولاتتیکه هه بی، با.. سیچهن ده گری.

دریژه ی به پیتکه نینه که ی دا، وتی:

- ده که واته، قهت سیچهن ناگرن.

وتم: بو؟

وتی: چونکه ئه و ولاته ی هونهرمه ند ده یه وئ، ئه مرۆ له سه ر ئه م زه مینه دا سراوه ته وه، بوونی نیبه.

به غه مگینه کی قووله وه، وتم:

- راست ده که ی، به لام ئه دی «جوانی»! ئه دی «هونه ر»؟

وتی: مه به ست چیه؟

وتم: هونه ر ده توانی که ئه و ولاته ویران کراوه، ئه و ژیا نه به هه شتیبه له ده ستچوه، ته نانه ت جیهانی ئه مرۆش سه رله نوئ زندوو بکاته وه و بو هه میشه نه مری بکات!

بیری کرده وه، وتی:

- به داخه وه..

-چی؟

- ته نانه ت هونه ریش ناتوانی هیچ شتییک زندوو رابگریت! ئه مه بیرکردنه وه به کی زۆر ئایدیالیستانه یه.

وتم: نه خیر. من دلّم ته نیا به هونه ر خو شه. ته نیا هونه ر ده توانی «جوانی» زیندوو رابگریت و بهیلتیه وه!

ئۆرانا زۆر به دلنیا یه وه رژد بوو له سه ر بوچوونی خو ی:

- هونه ر ته نیا گه واهی دانیکه و ته واو.

- من پیتم وا نیبه؛ چونکه تو کاتی جوانیبه که له تابلۆیه کدا یان له شیعریکدا ده رده بریت، ئیتر ئه و جوانیبه تا هه تایه ده مینیتیه وه.

- ئه مه بینیتیکی زۆر رۆمانسیانیه.

- بوچی؟

- چونکه ئه مه وات لی ده کا ته نیا هونه رت خو ش بویت و ته نیا به هه وای ئایدیالیستانه ی ئه و جوانیبه هونه ریبه وه بژیت. تو له م حاله ته دا پشت له جوانی واقیع و ژیا ن ده که ی و روو ته نیا له جوانی هونه ری ده که ی!

- هه رچۆنیک بی، وایزانه تۆ «سه باره ت به وه ی نیگارکیتشی» چه ز ده که ی زیاتر وینه ی جوانی و ئایدیاله کان بکیتشی.. یا نا؟!

نازانه بوچی له وه ده دا، له ئاست ئه م پرسیا ره، هه ستم به سوگواریه ک کرد، وتم:

- به لای منه وه «جوانی» تا قه ئامانجیکه.

پیتکه نی، وتی:

- «جوانی» یا «هونه ر»؟

وتم: جوانی ده توانی بهیته ئه لته ر نا تیفیک! هونه رمه ند که جوانیبه که ده کاته هی خو ی، ئیتر ئه م جوانیبه ده بیته ولاتی. هه رچی مه رگه سات و ناشیرینیبه کی ژیا ن هه یه ته نانه ت هه سته بی ولاتی و ئاواره بییش، نایانه یلی، ره شیا ن ده کاته وه.

بیری کرده وه، وتی:

- گوئ بگره: جوانی شتییکه که هونه رمه ند هه رگیز ناتوانی بیکاته هی خو ی. ئه مه شتیکی تراژیدیبه.

-چی؟

- که هونه رمه ند ناتوانی هیچ جوانیبه ک بکاته هی خو ی.

من له م قسه یه دا ها ورا ی بووم، گوتم:

- ته نیا ده توانی دروستی بکا!

- هه ر له م حاله ته شدا جوانی ده بیته هونه ر.

به ده م هه مان زه رده خه نه ی پیشوویه وه، پرسی:

- به راست، تو باسی ئه و سه فه ره ی خو ت بو کردم! بو کام شاری ئیسپانیا ده چی؟

- سانتیاگو.

- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا؟

- به لی!

دوای نه ختییک بیرکردنه وه، وتی:

- له سه ر لیواری زه ربای ئه تله نتیکه! کۆنترین کاتیدرالی ئه و روو پای لیبه.

پیتکه نیم، وتم:

- جارێ نه مدیوه.

به کونجکۆلییه وه له چاوه کانم ورد بووه:

- من سه رنجم داوه، هونه رمه ند، زۆریه یان، چه ز له سه فه ر و سه رکیتشی ده که ن.

منیش وتم: هه میشه له پیتا و ئه وه یه که بتوانن سیچهن یگرن و به سه سینیه وه.

- ھەموو ھونەر مەندىكى پەسەن وا دەكات.

- نەخپەر ئەمە بىننى تۆبە. ئەم فەلسەفە يەش وات لى دەكا كەمتر ھەزىكە تامى ژيان بکە، كەمتر بايەخ بە ژيان و دنيا بدەيت. تۆ پىتويستە ھەتا پىت دەكرى بژيت و زۆرتەر و زياتر تامى ژيان و شتەكانى دنيا بکەيت..

ئىنجا دياربوو دەيوست كۆتايى بە قسەكانى خۆى بىننى، گوتى:

- ھەر ئەمەشە يەكيتك لە جىياوازيبەكانى نىوان ئىمەى رۆژئاوايى و ئىوھى رۆژھەلاتى!

پىكەنيم، وتم:

- ئىمەى رۆژھەلاتى چۆنن و ئىوھى رۆژئاوايى چۆنن؟

گوتى: ئىوھى رۆژھەلاتى دەژين تەنيا لە پىناو ئەوھى بژين بى ئەوھى ھىچ بىرىكەنەوھ.

- ئەدى ئىوھ؟

- ئىمەى رۆژئاوايى بىردەكەينەوھ لە پىناو ئەوھى كە چۆن باشتر و خۆشتر بژين.

- واتە... چۆن؟

- ئىوھى رۆژھەلاتى دەژين؛ ئىمەى رۆژئاوايى بىردەكەينەوھ چۆن بژين.

من ھىشتا بىرم لە قسەكەى ئۆريانا دەكرەوھ، گوتى:

- ھەر بۆيەش لەناو ھونەردا دەبىنن حالەتەكە بە پىچەوانەيە: لەناو ھونەردا، ئىوھى رۆژھەلاتى بىردەكەينەوھ؛ ئىمەى رۆژئاوايى دەژين.

گوتم: ھەزەكەم مەبەستى خۆتم باشتر بۆ روون بکەيتەوھ:

ئۆريانا بە جەسارەتەوھ ھاتەوھ دووان، گوتى:

- لەناو ئەدەبىيات و ھونەردا: ئىوھ ھونەر و ئەدەبىياتى خۆتان پردەكەن لە ھەست و نەست و سۆز و باوهر؛ ئىمەش پريان دەكەين لە ژيان.

گوتم: ئەمە واتاي چى دەگەينى؟

گوتى: ئەمە واتاي ئەوھ دەگەينى كە ئىمەى رۆژئاوايى باشتر و خۆشتر دەژين، گەرمتەر باوھش بە ژياندا دەكەين.

من دەموست پىيى بلىم «لەوانەيە قسەكانى تۆ ھەموويان راست بن»:

- بەلام بە نىسبەت ھونەر مەندەوھ، من پىم وايە سى چوار سالىك ژيان و بىننى يەك دوو شار و تاقە خۆشەويستىك بەس پىت بۆ ئەوھى ھونەر مەند ھونەرىكى رەسەنمان پى بىخىت.

ئۆريانا يەكسەر وەك ئەوھى لە قافدا گرتىتتى، پىكەنى:

- دەبىنى؟ تۆ زياتر دلت بە ئايدىيال و ھونەرەوھ خۆشە وەك لەوھى بە واقىع و ژيانەوھ. تۆ لەناو ژياندا و بۆ ژيان ناژيت، ناشتەوئ تام و بۆى ژيان بکەيت؛ بەلكو دەتەوئ ھەموو واتاكان و ھەموو وزەى خۆت تەنيا لەو چوارچىوئەدا چرىكەيتەوھ كە تۆ ناوى دەنيتت «ھونەر». تۆ ترسنوكىت و لەدەست ژيان رادەكەى...

- رادەكەم بەرەو كوئى؟

- نازانم... ھونەر مەندى رۆژئاوايى ئەم ئەخلاقەى تۆى نىبە.

پاشان ئۆريانا لەناكو وتى:

- تۆ كىت لەوئ ھەيە؟

وتم: لە كوئى؟

- لە سانتياگو..

يەكسەر، بى بىر كەرنەوھ وتم:

- خوشكەكانم، خۆيان و مندالەكانيان، ھەرەھا باوكم و داىكم و براكانم...

- ھەر ھەموويان؟

- بەلى. ماوھى چەند مانگىكە پەنايان بردۆتە بەر ئەوئ.

- كەواتە لە ئىسپانيا بوونەتە پەناھەندە و تۆ دەچىت سەريان لى دەدەى؟

- بەلى.

- دەبىنى: تۆ پىتويستىت بە ژيان و ولايتىك ھەيە. پىتويستىت بە مېھرەبانى و سۆزى مۆف ھەيە. پىتويستىت بە چىژوەرگرتن لە مېھرەبانى و جوانى و ناسوودەبوون ھەيە.. ئەگىنا بۆچى لە پارىسەوھ دەچى بۆ سانتياگو؟ ئايا نەدەكرا ئەو خۆشەويستى و جوانىيەى ئەوانت ھەر لە پارىس ھىنايەتە بەرچاوى خۆت، ھەر لە پارىس ھەموو ئەو شتانەت لە تابلۆيەكدا بەرجەستە بگردايە و پىتويستىت بەو نەبوايە بچىتە لايان؟ بىگومان ناكرى. ھەر ئەمەشە وات لى دەكا بچىتە سانتياگو.

زۆرسەيرە! من باش دەمزانى و ھەوالم پى گەيشتوبو: بەر لە شەش مانگ، داىك و باوك و دوو خوشكەكەم و برا بچكۆلەكەم لە ھەلەبجە، بۆمبارانە كىمىياويەكە تەفروتوناي كىردبوون؛ برا گەورەكەشم، خۆى و خىزان و مندالەكانى، لە شارى سدنى لە ئوستراليا پەناھەندەبوون و تەنيا بە نامە ھەوالى يەكترمان دەزانى، ھەرەھا گولتۆشى خوشكەگەورەكەم، خۆى و مېرد و مندالەكانى، تەنەت ھەر ناوئىشانىشم نەدەزانين: پىنچ سال دەبوو پەراگەندەى پاكستان بىوون و لەوئ دەژيان... كەچى، سەيرە، لەگەل ئەوھش، نازانم بۆچى، ئەو دەمە، لاي ئەو ئافرەتە، لەبەر چ ھۆيەك بوو ئەو قسەيەم كىرد؟ ئايا لەبەر ئەوھ بوو كە «بۆخۆم» يان بۆ ئەو واپىشان بدم و

وتی: ئنجا ره سم ده توانی چی بکا!

- ره سمی جوانیت، میهره بانیت، هه موو شتیکی که په یوه ندیی به خوشه ویستی و جوانیی تۆوه هه یه.

قیسۆس پیکه نی. پیم وت:

- جوانیی تۆ بلیمه تیبی منه: بیهره وری و رابردوو کانم زندوو ده که نه وه.

سه ری دانه واند. بیری ده کرده وه. به غه مگینه کی قووله وه هه سه ره تیکی هه لکیشا.

وتم: چیته؟

وتی: هه یج.

- چیته، بیلتی!

- دایک و باوکم.

- ئی؟

- بلیتیان پریوه.

- بلیتی گه رانه وه بۆ سانتیاگو؟

- ناچارین.. ده بی سبه یینی بگه پینه وه.

به په نجه چه ناگه یه م بهرز کرده وه و سه بیری چاوه کانیم کرد. گوتی:

- ههز ناگه م برۆم و به جیت به یلتم!

- پیم وتی (دیم)، دیمه لات!

- دیتی بۆ ئیسپانیا؟

- ئا.

- دیتی بۆ سانتیاگو؟

- هه ره به یه کجاری دیم.

- بۆ لای من؟

- دیم له وئ ده ژیم.. له گه ل تۆ.

به نیگایه کی پر له شاگه شکه یی و چه په سانه وه سه بیری ده کردم، وتی:

- باوه رناگه م!

- دلنیا به. دیم!

به دلنیا ییبه وه سه ری بهرز کرده وه. شه پۆلی قژی، وهک تافگه به کی ره شی چۆله کاوی

به پشتا خست و به دم تریقانه وه یه کی پر له خوشه ختیبه وه پیم پیکه نی:

- تۆ شیتی.

ئنجا به کسه ر بازوو هکانی، هینده ی میهره بان ی و ئه وین هه ز بکا، بۆم کرده وه و به تاو باوه شی پیدا کردم. منیش بازوو هکانم توند به تینوویتییه وه له ناو قه دی ئالاند، سه رم خسته سه ر گه رمایی و میهره بانیتی مه مکه کانی. کاتئ گه رده نیم ماچم کرد، هه زم ده کرد بگرم.

7

ئای له و شه وه خوش و زپره وشانه! سه یره! نه شته ی ئه و چه ند ساته که مه ی له گه ل قیسۆس پیکه وه بووین، هینده شیرین و خه وناوی بوون، هینده به په له و به له ز تپیه رین، که ته ناتته جار به جار ده که ومه گومانه وه؛ وام لئ ده کا به خۆم بلیم: «له وانه یه به شیکی زۆری ئه و شتانه ی دین، ئه وانه ی بیستم، ئه وانه ی تامم کردن، ته نیا زاده ی خه یال و هه میکی پووچی خۆم بن و به سا». خۆ هه موویشی، دوو هه فته ی به سه ردا تئ نه په ریوه. رووداوه کان، وهک ئه وه ی دوینی روویان دای، له پیتش چاومن:

من ئه و ئیواره یه ی ده عوه ته که ی مالی فیلیپ، به بیرم دئ، سه باره ت به وه ی ماوه یه کی زۆربوو له مال نه هاتبوومه ده ره وه و تیکه ل به خه لک نه ببووم، به تاییه تیش له م جۆره دانیشتن و ئاهه نگانه دانه نشتبووم، له ناو سالۆنه که دا، هه ستم به جۆره نامۆبی و دلگوشرانیک ده کرد. له سه ره تادا، له وه ده چوو که سیمۆنا ی ده زگیرانی فیلیپ، هه ر زوو هه سته ی به و حاله ته ی من کردین: له ناکاو، له پشته وه را، ده سته راستی خسته سه ر شانم. که ئاووم دایه وه، زه رده خه نه یه کی دلده ره وه ی خوشکانه ی بۆ کردم (به ده سته ی چه پی په رداختیک شه رابی بۆ راگرتبووم) منیش که په رداخی شه رابه که م لئ وه رگرت، هه ستم کرد ده یه وئ شتیک بچرپینه تته وه گوچکه م، وتی:

- هیوادارم که ده عوه ته که ت به دل بی، دارا!

منیش، پیکه نیم، وتم:

- ئاخیره که ی، هه ره هینامتانه ده ره وه!

له و سه رو به نده دا، دیم: کچیک، که سیمۆنا پیتشر پیتی وتبووم خه لکی مۆناکویه، له ته نیشتمه وه، جگه ره یه کی هه شیشه ی پیتشکه ش کردم، منیش لیم وه رگرت، وتم:

- سوپاس.

کچه که رۆبی، سیمۆنا پیکه نی. پاشان دیم کچیکی تر، له ناوک به ره و سه ره وه ی رووت: سوخمه یه کی ته نک و تۆرچنی ره شی له بهر بوو «پووله که ی وردیلانه ی سه وز و سوور به سه ر سنکیه وه ده تروسکانه وه» له ژوو ره که ی ته نیشتن سالۆنه که وه، به شه تاو هاته ده ره وه و ئیستتییکی کرد. قه لماسنگی نیگای یه کسه ر که وته سه ر من،

زدرده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و وه‌ک چاوه‌روانی شتی بکا، رووی کرده سیمونا، سیموناش رووی له من کرد و دهستی بۆ لای کچه دریز کرد:

- «نان»، خه‌لکی ئیسیانیایه!

دهستی ته‌وقه‌م بۆی دریز کرد و به‌سه‌ر هیمای حورمه‌ت‌گرتنم نیشاندا.

- پی‌خوش‌حالم.

سیمونا دریزه‌ی پی دا:

- سی سال پیش ئیستا، له‌گه‌ل «نان» له‌زانکۆی به‌رشه‌لۆنه‌ پێکه‌وه‌ قوتابی بووین. منیش به‌زدرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه، بۆ‌ئه‌وه‌ی بایه‌خ و مانایه‌ک بده‌مه‌ ئه‌و قسانه‌ی سیمونا، رووم کرده «نان»:

- ئیستا له‌پاریس ده‌ژیت؟

- نه‌خێر، تا‌کو ئیستاش هه‌ر له‌به‌رشه‌لۆنه.

ئه‌مه‌ی وت و سه‌پێکی سیمونای کرد، ئینجا به‌زدرده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌یف‌خۆشانه‌ و غه‌مزاییه‌وه‌ وتی:

- به‌لام دامناوه‌ بێمه‌ پاریس و له‌مه‌وه‌دوا به‌یه‌ک‌جاری لێره‌ بژم.

تا‌گام لێ بوو له‌وه‌ده‌مه‌دا سیمونا، زۆر سرک، کشایه‌وه‌ و به‌جیمانی هیشته‌.

له‌گه‌ل «نان» بێ ئه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ بکه‌ین، راوه‌ستا‌بووین. نان سه‌ری خۆی دا‌گرتیو، بێده‌نگ، ته‌ماشای به‌رپیتی خۆی ده‌کرد و له‌سه‌ر قومپانیی قاچی راستی، پیتی خۆی به‌م لاو به‌ولادا ده‌سووراند. منیش تازه‌ چهند مژیکم له‌جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌که‌م دا‌بوو... چاوم به‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ که‌وت: که‌رابۆوه، هه‌ر ده‌ت‌گوت تا‌بلۆیه‌کی زێره‌وشانی دره‌وشاوه‌یه؛ تاریکایی شه‌وی گرتیوه‌ خۆی و چهند ئه‌ستێره‌یه‌ک له‌ناو تاریکییه‌که‌دا، له‌ دووره‌وه‌ ده‌تروسکانه‌وه. له‌ سووچێکی لات‌ه‌ریکیشه‌وه، ئه‌ستێره‌یه‌کی له‌ هه‌مووبان وردتر به‌ ته‌نیا ده‌بریسکایه‌وه.

ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ به‌شێوه‌یه‌کی سیه‌راوی سه‌رنجی راکیشام. ده‌ت‌گوت یه‌که‌مه‌جاره‌ له‌ ژیا‌ندا په‌نجه‌ره‌ ده‌بینم. به‌ په‌رۆشیه‌وه‌ مژیکێ دیکه‌م له‌ جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌که‌م دا و چاوم دروویه‌ ئه‌و جوانیه‌یه. یه‌کسه‌ر به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ چووم. که‌ راوه‌ستام، که‌وتمه‌ سه‌یرکردنی ئه‌ستێره‌ لات‌ه‌ریکه‌ خنجیلانه‌که، که‌ له‌ دووره‌وه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و ئه‌ستێره‌یه‌ جریوه‌ و ئاوازیکی هه‌تا بلتی غه‌مگین و له‌ هه‌مان کاتدا دل‌گیری لێوه‌ دی. ئاواز و ده‌نگی، ئه‌گه‌رچی له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا وه‌ه‌مێکی ئه‌فیوونیی پووچی خۆم بووبی، به‌لام به‌بیرم دی، له‌ ئاوازیکی راسته‌قینه‌ زۆر به‌هێزتر ده‌که‌وته‌ به‌ر گوێچکه‌م و دل‌ی ده‌خستمه‌ خۆشی و سه‌ماوه‌.

نازانم داخوا چهند ده‌قیقه، چهند سه‌عات تێپه‌ریوون و منیش هه‌ر راوه‌ستا بووم و

ته‌ماشای ئه‌و ئه‌ستێره‌ دووره‌ده‌سته‌ خنجیله‌یه‌م ده‌کرد. له‌ناکاو به‌ خۆم وت: «با هه‌ست به‌وه‌ نه‌که‌ن که‌ سه‌رخۆش بوویه» رووم وه‌رگێت‌رایه‌وه‌ ناو سالۆنه‌که‌. دیتم: سالۆنه‌که‌ ته‌واو گۆزبوو، جگه‌ له‌وه‌ش زۆر ئه‌هوه‌ن و خامۆش بووه. له‌ ده‌سته‌چه‌یدا فیلیپ له‌گه‌ل کچ و کورپیک دانیشتیوون، سه‌رگه‌رمی قسه‌ بوون. به‌ته‌نیشته‌ ئه‌وانیشه‌وه، دوو کچ، و‌ابزانم یه‌کیکیان ناوی (کلێر) بوو، ئه‌وی تریشیان ئه‌و کچه‌ بوو که‌ حه‌شیشه‌که‌ی دا‌بوومی، له‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتر، راوه‌ستا‌بوون، ئان‌شکیان به‌سه‌ر پیا‌نۆی ناو سالۆنه‌که‌ دا‌بوو، جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌یان ده‌کیشا و نه‌رم نه‌رم به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ پێده‌که‌نین. له‌ناو پێره‌وه‌که‌شدا «نان» که‌میک مه‌لوول راوه‌ستا‌بوو، نازانم چاوه‌رپیتی چیی ده‌کرد. به‌ ده‌سته‌ راسته‌وه‌ش: دوو پیاو «یه‌کیکیان قاتیتیکی سیی له‌به‌ر بوو» له‌ نزیک من، له‌سه‌ر کورسی دانیشتیوون شه‌تره‌نجیان ده‌کرد.

من هه‌ستم به‌ که‌میک هیلاکی ده‌کرد. پیتلۆوی چاوه‌کانم به‌زه‌حمه‌تیه‌وه‌ به‌رز کرده‌وه، ته‌ماشای ژووره‌که‌ی ده‌سته‌راستی خۆم کرد، دیتم: کچیک، که‌ ده‌ت‌گوت فریشته‌یه‌کی ناو خه‌ونه‌ ئه‌فیوونیه‌که‌، به‌ته‌نیا، له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتیوه‌ و ته‌ماشام ده‌کا؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی براه‌کی چهند سال و نوبوی سه‌رگه‌ردانی خۆی بینییته‌وه، به‌ نیگایه‌کی گه‌شی پر له‌ په‌رۆشی و خۆشه‌ویستییه‌وه، گه‌رم، لیم ده‌روانی. کاتی منی بینی سه‌یری ده‌که‌م، که‌میک شله‌ژا، یه‌کسه‌ر چاوی دا‌گرت.

له‌و ساته‌دا بوو، له‌و شه‌وه‌دا بوو که‌ من یه‌که‌م جار فینۆسم ناسی.

من هه‌ر له‌ یه‌که‌م چاوپێکه‌وتنه‌وه، یه‌کسه‌ر هه‌ستم کرد شتی که‌ قولایی رۆحه‌وه‌ له‌رزای. وام به‌ خه‌یالدا ده‌هات که‌ من ئه‌م ئا‌دگاره‌ شیرین و پر له‌ میه‌ره‌بانیه‌ی ئه‌وم، ئه‌م دووچاوه‌ گه‌ش و ئاشنا و پر په‌رۆشیه‌م، چهندین سال پیش ئیستا، له‌ شوێنیکی دیکه‌دا، یا له‌وانه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می مندالیمدا، یانیش هیچ دوور نییه‌ له‌ خه‌ونیکمدا دییی!

مات، بێده‌نگ، به‌لام له‌ناوه‌وه‌ شله‌ژاو، ته‌ماشای به‌رپیتی خۆم کرد و بیرم کرده‌وه. جورته‌تی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد جارێکی تر ب‌توانم سه‌رم هه‌ل‌په‌مه‌وه‌ و ته‌ماشای رۆحی سه‌رگه‌ردانی خۆم بکه‌مه‌وه‌ که‌ له‌ودیه‌و چاوه‌کانی ئه‌ودا ده‌دره‌وشایه‌وه. هینده‌ی ده‌م‌کرد و ده‌م‌کرد نه‌مه‌توانی باوه‌ر به‌وه‌ به‌ینم که‌ «جوانیه‌کی ئه‌وتۆ»، «می‌هه‌رهبانی و سووژیکێ ئه‌وتۆ» که‌ من ته‌نیا له‌ خه‌وندا یان له‌ ساته‌ وه‌همیه‌ ئه‌فیوونایه‌که‌ندا ده‌مدیت، ئه‌مرۆ ئه‌وه‌تا له‌ به‌رده‌م راوه‌ستاوه‌ و بانگم ده‌کا.

له‌ناو ئه‌و شه‌یدا‌بوون و ئه‌وینه‌ له‌ناکاوه، که‌ یه‌کسه‌له‌ف سه‌رتاپای رۆحمی هینابووه‌ له‌رزین، هه‌ستم به‌ سو‌گاری و دل‌ته‌نگیه‌ک ده‌کرد. هه‌ر به‌پێوه، ده‌م و چاوم له‌نیو ده‌سته‌کانی خۆمدا شارده‌وه؛ حه‌زم ده‌کرد بگه‌رم.

به‌پێوه‌ وه‌ستا‌بووم و ده‌م و چاوم له‌نیو ده‌سته‌کانی خۆمدا... نازانم داخوا چهند

ده‌قیقه و سات، به هه‌مان شیوه، بئی ئه‌وه‌ی هیج جووله‌یه‌ک بکه‌م، مامه‌وه.

له‌ناکاو، ده‌ستیک به نهرمیبه‌وه که‌وته سه‌رشانم. راجله‌کام. سه‌رم به‌رز کرده‌وه، دیتم: «فینئوس» بوو. جووتی گوارای درئی شه‌ش پالوویی وردیلانه به گوتیچکه‌یه‌وه ده‌تروسکانه‌وه. سه‌ری به لاواندنه‌وه‌یه‌کی پر له سۆزه‌وه به لای راستا لار کرده‌وه:

– بۆچی ده‌گری؟! –

ئاوازی نیانی ده‌نگی، یه‌کسه‌ر رۆحمی بیدار کرده‌وه. به ناسووده‌یی و پاکییی چاوه‌کانی خنامه‌وه، به‌لام له‌ناو شه‌پۆلی سۆز و خوشه‌ویستی خۆمدا نه‌مده‌توانی هیج وه‌لامیکی بده‌مه‌وه. له‌وه ده‌ترسام هه‌ر قسه‌یه‌ک بکه‌م، ئه‌و به هه‌ناسه‌م وه‌ک په‌له هه‌وریک یا وه‌ک دووکه‌لیکی ته‌نک له‌به‌ر چاوم ون ببیت و نه‌یبنمه‌وه. له‌ناکامدا، له‌سه‌ره‌خۆ، به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شاگه‌شکه‌یبه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل په‌پوله‌یه‌ک بدویم، پرسیم:

– تۆ خه‌لکی کویی؟

وتی: سانتیاگو.

وتی: نامریکا؟

وتی: نه‌، سانتیاگو دی کۆمیۆستیللا، له‌ ئیسپانیا.

خۆم له‌به‌ر ترووسکه‌ی چاوه‌کانی پی رانه‌ده‌گیرا! هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و جوانییبه ئاسمانییبه، ئه‌و میه‌ره‌بانییبه بئی سنوره، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌تا رووبه‌روومه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش له‌ منه‌وه یه‌کجار دووره. هه‌زم ده‌کرد به هه‌رچی جووره قسه‌یه‌ک بئی، بیدویم، هه‌ست به بوونی راسته‌قینه‌ی بکه‌م، وتی:

– ئه‌ی سیمۆنا چۆن ده‌ناسی؟

وتی: سیمۆنام لێره ناسی.

– لێره!

– به‌لێ، ئه‌مشه‌وه.

ئنجا په‌نجه‌ی بۆ لای مووبه‌قه‌که درێژ کرد:

– ئان ده‌عه‌تی ئێره‌ی کردووم.

– که‌واته به سه‌فه‌ر هاتووینه پاریس!

وتی: به‌لێ، له‌گه‌ل دایک و باوکم.

ته‌ماشای ئه‌و گوله‌ مۆزیم ده‌کرد که به شریتیکی ته‌نک له ته‌وقی پرچی خۆی به‌ستبوو. گوتم:

– له‌وانه‌یه خزمیک یا که‌سیکتان له پاریس هه‌بێ؟

– نه‌خێر. من ته‌نیا ئان ده‌ناسم. ئان خه‌لکی گونده‌که‌مان بوو، له‌ منداڵییبه‌وه له

قوتابخانه پیتکه‌وه بووین. پاشان ئه‌و بۆ خۆتندن چووه به‌رشه‌لۆنه و سانتیاگو‌ی به‌جی هه‌یشت. ئیدی له‌یه‌کتري دا‌براین.

ده‌ست به په‌رداخ‌ی شه‌را‌به‌وه، ئاماژه‌م بۆ مووبه‌قه‌که کرد:

– ما‌وه‌یه‌ک پيشتر قسه‌مان ده‌کرد، و‌ابزائیم ده‌بگوت که ده‌به‌وی له‌مه‌ودووا لێره له پاریس بژی!

– به‌لێ. ئه‌و ده‌به‌وی نه‌گه‌ریته‌وه سانتیاگو، ده‌به‌وی له‌مه‌ودووا بیه‌ته پاریس کاربکات و هه‌ر لێره‌ش ژبانی خۆی پیتکه‌وه بئی.

من له‌و ده‌مه‌دا ته‌ماشای تاله‌ قه‌یتانیکی باریکی سووری پیتلاوه یه‌مه‌که‌یم کرد، ئه‌و تاله‌ قه‌یتانه باریکه سووره‌ی که به‌قه‌د حه‌قده ژنی جوان؛ جوان ده‌هاته پيش چاوم. له‌ناکاو لیمی پرسی:

– تۆ قوتابیت؟

راجله‌کام، وتی:

– نه‌خێر.

– ئه‌ی؟

– کارده‌که‌م.

وتی: کاری چی؟

وتی: من نیگار کیشم. به نیگار کیشان ده‌ژیم.

ده‌م و ده‌ست خنایه‌وه، به‌خۆشیبه‌وه له‌سه‌ر په‌نجه‌کانی پیتی، له‌نجه‌یه‌کی په‌پوله‌یی کرد، خه‌ریک بوو له خۆشیان بال بگری، وتی:

– ئاه! تۆ نیگار کیشه‌که‌ی؟! –

من به سه‌رسامی و شاگه‌شکه‌یبه‌وه، لار بیوومه‌وه و ته‌ماشای پرچیم ده‌کرد که ده‌تگوت تافگه‌یه‌کی ره‌شی چۆله‌کاو‌ییبه و داده‌رژئی، ته‌ماشای گه‌نده‌مووه جوانه‌کانی په‌نا گوتیچکه‌ی چه‌پیم ده‌کرد. به دلخۆشیبه‌وه به خۆم ده‌گوت:

– داخوا که‌ی بتوانم پۆرتییتیکی ئه‌و جوانییبه‌وه خه‌ونی و پاکه، ئه‌و میه‌ره‌بانییبه ئاسمانییبه بکیشم!

له‌ناکاو دیمه‌نیک که‌وته‌وه بیرم. لیم پرسی:

– سه‌یره! من و تۆ رۆژیک له‌سه‌ر سنووری ئیسپانیا و ئیتالیا یه‌کتريان نه‌دیوه؟! –

پیتکه‌نی، وتی:

– هه‌موو پیاویک وه‌ختی ده‌به‌وی موحامه‌له‌ی کچیک بکات، پیتی ده‌لێ «ئهری من و تۆ پيشتر له شوتییک یه‌کتريان نه‌دیوه!».

– با. تۆ، له‌گه‌ل ژنیکی به‌ته‌مه‌ن بووی. واپێده‌چوو دایکت بئی.

ڦینۆس دیسان پیکه نی، ده می نازی هه لئینایه وه:

- من پیتش ئه وهی بتبینم، سیمۆنا و فیلیپ باسی تۆیان ده کرد، من نه مه ده زانی ئه و نیگار کیشه تۆی!

له و کاته دا ئاگام به ته واوه تی له ده و روبه ری خۆم برابوو، سه بیری قوولایی چاوه سۆزاوییه کانیم ده کرد، به شیشه یه که که له و ساته دا ههستم ده کرد رۆحم، هه موو بوونم، به شیکه له رهنگ و شه پۆلی چاوه کانی.

- تۆ خه لکی کوئی؟

به م پرسباره، سۆز و غه ربیه کی قوول له ناخدا قولپیان سه ند، گوتم:

- خه لکی چاوه کانتهم.

پیکه نی، وتی:

- نازانم.

قولپی گریانیکی به خته وه ری له قورگمدا گبری خوار دیوو، پیم وت:

- من ههست ده که م که ماوه یه کی زۆره، ماوه یه کی یه کجار زۆره تۆ ده ناسم!

له و کاته دا ههستم کرد شتیک له قوولایی رۆحیدا له زری. چاوه کانی به شهرم و نه زا که ته وه داگرت. بئ ئه وهی سه ری خۆی هه لپری، په نجه کانی هه لده گلۆفین؛ وه ک مندالیک له نیوان ههستی دامان و به خته وه ری دا ده خنا به وه. من ته ماشای هه لگلۆفینی په نجه کانیم ده کرد، پیم وت:

- پاریست پئ خۆشه؟

یه کسه به هه لچوونیکی مندالانه ی پاکه وه، به نه غمه یه کی نارده زایی، وتی:

- زۆر نه گه راوین، ته نیا پینج رۆزه له پارسین، ئه ویش هه له گه ل دایک و باوکم بووم.

- سه رتان له مۆزه خانه ی «لووفخ» نه دا؟

- ته نیا به شیکمان دیت، من هه زم ده کرد سالۆنی تابلۆکان ببینم، که چی ئه وان برده میانه سالۆنی شته کۆن و ئه نتیکه کان.

- له هوتیل دابه زیون؟

- به لئ.

- له کوئی؟

- له مهیدانی مادلین. پئ ده زانی؟

- به لئ.

- شوینیکی خۆشه.

- وهختی خۆی مالم له وئ بوو، ژووریکم له وئ به کرئ گرتبوو.

- چه ند ساله له پاريس ده ژیت؟

وتم: حهوت ساله.

- ئه ی پيشتر له كوئ ده ژباي؟

وتم: له نه رويج. له ئوسلو په نا هه نده بووم.

- چه نده سال له وئ ما يته وه؟

- ته نيا ساليك.

- له وئ چيت ده کرد؟

- ده گه رام.

به پیکه نینیکی نه رمه وه وتی:

- له چی ده گه رای؟

وتم: له تۆ.

پیکه نی، وتی:

- له من ده گه رای!

- ئا، له تۆ ده گه رام.

ئهم جاره به دهنگی بهرز دایه قاقای پیکه نین، پیکه نینیکی شیرینی ئه و تۆ که نه غمه ی، وه ک شه بایه کی بۆنخۆش، رۆحمی خسته خرۆشانه وه.

له ناکاو که سه رم هه لپری: له ناو سالۆنه که دا پیاویکی کۆک و ریکپۆش، ئه وهی که قاته سپیبه که ی له بهر بوو، سه روقژ زهرد، شانه لیدراو، به رامبه ر کورپکی گه نج، له سه ر میزی شه تره نج دانیشتبوو، ته ماشای ئیمه ی ده کرد. که سه بیریم کرد، یه کسه ر رووی به ره و لای میزی شه تره نجه که ی خۆی وه رگپراپه وه، له هه مان کاتدا سیمۆنا له دالانی مووبه قه که وه دوو فه خفوری زه لاتنه ی پئ بوو که بریتی بوون له ته ماته ی قاش کراو له گه ل چه ند پارچه په نیریک، ها ته ژووره وه. دوو فه خفووریبه که ی دایه ده ست من و ڦینۆس. به دهم زه رده خه نه وه، وتی:

- فه رموون!

هه ردوو کمان، به دلخۆشی و به دهم زه رده خه نه وه، دوو فه خفووریبه زه لاتنه که مان لئ وه رگرت:

- سوپاس.

ڦینۆس فه خفووریبه که ی به دهستی چه پیه وه گرتبوو، بئ ئه وهی ته ماشای سه رمهستی و نه شته ی به خته وه رانه ی سه ر روخسارم بکا قژی به دوواوه دا خست و درپژه ی به قسه کانی دا:

- به‌راستی، زۆر خوشحالم که ئەم‌شەو تۆم لێره ناسی!

سیمۆنا دوو فەخفوریی دیکە بە دەستەوه، پیتسکەشی پیاوه رێکیۆش و گەنجەکه کرد، که هەردووکیان سەرقالی شەترەنج بوون. گەنجەکه وەری گرت، بەلام پیاوه قات سپییە بەخە بە مەدالباکە وەری نەگرت، وتی: «سویاس». ئینجا سەپریکی ئیتمە کرد و سەری بەرز کردەوه تەماشای ناو فەخفورییەکهی دەستی سیمۆنای کرد:

- ئەوه چییە؟

پاشان بە دەنگی بەرز پیتسکەنی، دەبویست تانە لە ئیتمە بدا:

- ئەوه تەماتەیه که خەلک ناوها رۆمانتیک دەکا؟

رووی کردە گەنجەکهی بەرامبەری، بە دەنگێکی بەرز لێی پرسی:

- تۆش وای، پاتریک؟

- چی؟

- تۆش که تەماتە دەخۆی، وات لێ دێ عاشق بیی؟

گەنجەکه رووی لە شەترەنجەکه بوو وتی:

- بە حەشیشە، بەلێ؛ بەلام بە «تەماتە» نەخێر.

ئینجا هەر دووکیان بەکسەر داوانە قاقای پیتسکەن. لە دلێ خۆمدا گوتم:

- ئینسان چەند نیهادپیس و شەرەنگێزە!

بەکسەر تینگە یشتەم که ئەو پیاوه قات سپییە ماوێهەکی زۆر بووه لە پشت ئیتمەوه گوتی لە قسەکانی من و فینۆس راگرتبوو. بە نیگایەکی بریندار و پەرتشانەوه لەگەڵ فینۆس تەماشای یەکتریان دەکرد. فینۆس، چاوێهەکانی هێندە گەش و پاک و روون بوون که نەیانده‌توانی هەستی سەغڵەت بوون و دلێهەنجانی ئەوساتەیان تێدا بشاردرێتەوه:

- بەیارمەتی خۆت، دەچمە لای ئان!

فینۆس ئەمە وت و بەرهو دالانی مووبەقەکه رۆشت. منیش ئاورپکی دوواوهم داوهوه، کورسییەکی چۆلم بینی: بە قەدیفەیه‌کی مۆر ناوێش کرا بوو. لەولا تریشەوه تۆمارپکی گۆره‌ی دیسکی گۆزانیم بینی که کۆمەلێک دیسکی جۆراوجۆری رەنگینی لەسەر پەخش کرابوو. من بێ ئەوه‌ی بتوانم لە ناوی گۆرانپیتزەکانی سەر دیسکەکان ورد ببمەوه و بیانخۆینمەوه، رووم وەرگێرایه‌وه. قەلماسنگی نیگام کهوتە سەر ویتەیه‌ک که لە شێوه‌ی کاربکاتۆر بە قەلمی رەش دروستکراو بوو و بە دیواری دەستە راستمەوه لە چوارچێوه‌ی زبۆین گیرابوو.

- وایزانم ژن و میتردایه‌تیش هەر شتیکی بێهۆوده‌یه، فیلیپ. ناتگەیه‌نیتە هیچ!

ئەم قسەیه، لەناکاو، لە تەنیشتمەوه هات. بە دەنگێکی نزم و ترا، بەلام زۆر بەهێز

لە مێشکی مندا زرنگایه‌وه. ئەو پیاوه‌ی ئەم قسەیه‌ی کرد لە تەنیشتم فیلیپ دانیشتیبوو، ملی شۆر کردبووه، سەرخۆش و ماندوو، درێژە ی پێدا:

- دەتگەیه‌نیتە مالتیکی سارد، مالتیکی رۆتین و بیزار.

ئینجا سەرخۆشانه، پیتسکەنی:

- وەکو ئەورووپا!

فیلیپ، بەزەحمەتی و بەره‌تاوییه‌وه هەلسایه‌وه، بەره‌و لای من هات، زەرده‌خەنەیه‌کی ماندووی بۆ کردم:

- چۆنی، دارا؟

ئینجا، دوو پەنجە ماندووه‌کانی، که نیوه جگەرەیه‌کی حەشیشە ی پیتو گرتبوو، بۆ لای من درێژی کرد.

- سوپاس.

زۆر بە هیواشییه‌وه «چونکه له‌وه دەرسانم توتوتنه‌که‌ی بکه‌وی» جگەرەکه‌م لێ وەرگرت. یەکسەر چەند مژگی قوولم لێدا. لەناکاو، ئەو کورە گەنجەکه که شەترەنجی لەگەڵ پیاوه قات سپییه‌که دەکرد، رووی لە کچیک کرد «که له‌ دەستەچەبی منه‌وه له‌سەر کورسییه‌کی درێژ لەگەڵ کورپیک دانیشتیبوون و یەکتریان ماچ دەکرد»، هاواری کرد:

- دۆراندم، شانتال!

پیاوه قات سپییه‌که‌ی بەرامبەری، خەریک بوو جگەرەیه‌کی درێژی چرووتی داده‌گیرساند، لەسەرەخۆ، وتی:

- هەلبەتا دەدۆرپینی!

کورپە گەنجە «دۆراوه‌که» هەلسایه‌وه، بەره‌و لای ئەو کچە ی ناوی «شانتال» بوو رۆشت، که له‌وه دەچوو دەزگیرانی یا خێزانی بێ. بە هیلاکی و پەرتشانپیه‌وه لێی پرسی:

- برۆین، شانتال؟

پاشان بەکسەر بێ ئەوه‌ی چاوهروانی وەلامدانەوه‌ی «شانتال» بکا، رووی وەرگێرا و بەره‌و لای عەللاگە درێژەکه‌ی تەنیشتم پیاوێکه‌ چوو. وتی:

- پیاو بچێ بۆخۆی بەتەنیا لە ژوورپک دا بنیشیت و شێعر بنوسێ، باشتره‌ له‌وه‌ی بێ لێره‌ واتێ بگا که عاشق بووه و حەشیشە کیشان و شەترەنج ئاسووده‌ی ده‌کا!

من که گوتیم لە قسە ی ئەو کورپە گەنجە بوو، لەسەرەتادا، لە دلێ خۆمدا وتم: «ئەو کورپە، شاعیره‌!»، پاشان بیرم کردەوه، وتم: «ئە. له‌گەڵ منیه‌تی!». سەرم بەرز کردەوه

پۆلیسی سنووری ئیسپانیا، پیتش هه‌موو شتییک، جلوهرگه جیاوازه‌که‌ی سه‌رنجی راکیشام. هه‌ر له‌ناو ده‌رگای فارگۆنه‌که، ته‌ماشای یه‌ک یه‌ک لاپه‌ره‌کانی په‌ساپۆرته‌که‌می کرد:

- گراسیا.

پیاوه‌که‌ی به‌رامبه‌رم، که سه‌روقتیکی بژ و تۆزایی هه‌بوو، په‌ساپۆرتی خۆی و ژنه‌که‌ی خسته‌وه‌ ناو جه‌تناکه‌ی و سه‌یرتیک کاتژمیره‌که‌ی مه‌چه‌کی کرد. به‌بۆله‌یه‌کی ماندوو به‌ژنه‌که‌ی گوت:

- سێ سه‌عاتی په‌به‌قه له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌رین.

ژنه‌که‌ی، هیلاک، پشستی به‌کورسییه‌که‌ی دابوو؛ له‌وه‌ ده‌چوو هه‌ر زوو دیسان بکه‌ویته‌وه‌ شیرین خه‌وه‌وه. له‌ دلای خۆمدا گوت «پیتش ئه‌وه‌ی ئه‌م پیاوه‌ ماندوو دیسان بکه‌ویته‌وه‌ خه‌وی شیرینه‌وه، با لیبی به‌رسم»:

- ببوره؛ سه‌عات چهند ده‌گه‌ینه به‌رشه‌لۆنه؟

پیاوه‌که‌ ده‌موده‌ست پشستی له‌کورسییه‌که‌ جیاکرده‌وه؛ زانیم له‌ئیسپانییه‌ شه‌ره‌که‌ی من تێ نه‌گه‌یشت؛ په‌رسپاره‌که‌م دووباره‌ کرده‌وه. گوتی:

- ده‌ورو به‌ری کاتژمیره‌ یازده‌ ده‌گه‌ینه به‌رشه‌لۆنه.

که‌میک بۆرژابووم. هیلاک، قاچه‌کانم تا ژیر کورسییه‌ چۆله‌که‌ی به‌رامبه‌رم راکشانند. ئانشکی چه‌م له‌سه‌ر قه‌راغی په‌نجه‌ره‌که‌ دانا. شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ که‌وته‌ جووله. له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ ده‌مدیت: دووایین کیتلگه‌ و مه‌زرا و پیتده‌شته‌کانی فه‌ره‌نسا ورده‌ ورده‌ تپه‌په‌رده‌بوون. له‌سه‌ر دوندی ته‌پۆله‌یه‌کی دووربشه‌وه، به‌سه‌ر ئانتیتیتیکی به‌رزوه‌وه، ئالای زه‌ردوسووری ئیسپانیام که‌وته‌ به‌رچاو؛ با لیبی ده‌دا و ده‌سه‌کایه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد ده‌گه‌مه‌وه کوردستان و دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دیکه‌ - که‌ ده‌گه‌مه‌ سانتیاگۆ- دایک و خوشک و که‌سوکار و ده‌زگیرانی خۆم له‌ باوه‌ش ده‌گره‌وه...

8

بۆ هاوڕیتی خۆشه‌ویستم، نه‌ریمان...

سلاو،

له‌ناو ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری شاری به‌رشه‌لۆنه‌وه ئه‌م نامه‌یه‌ت بۆ ده‌نوسم. چهند پۆستکار تیکیشم بۆ فیلیپ و بیجان و شازاد و خه‌لیل و سیامه‌ند و براده‌رانی دیکه‌ ناردوو، له‌ناو هه‌مان زه‌رفی ئه‌م نامه‌یه‌ی تۆم داناون؛ تکایه‌ پیتیان بگه‌یه‌نه! یه‌ک یه‌ک چاوی هه‌مووتان ماچ ده‌که‌م و ئاواته‌خوازم هه‌میشه‌ له‌ به‌خته‌وه‌ریدا بژین.

کاتژمیره‌ یازده‌ و شتییکه. نیو سه‌عاتیک ده‌بی له‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ر دابه‌زیوم، له‌ قه‌وه‌خانه‌یه‌کی ناو ویستگه‌ دانیشستووم و ئه‌وه‌تا ده‌میانی: بیه‌ر له‌ ئیوه‌ ده‌که‌مه‌وه. چاوه‌رتیم نیو سه‌عاتیک دیکه‌ به‌سه‌ر بیچیت و سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر بیمه‌وه به‌ره‌و سانتیاگۆ. یاره‌م گۆزبوه‌ته‌وه‌ و هه‌موو شتییک ئۆککه‌یه، گرفتم نییه. تۆ ده‌زانی فه‌ره‌نکی فه‌ره‌نسیی خۆمان له‌چاو په‌سینتی ئیسپانی به‌ها‌دارتره؟ ناخواردنیکی باشی ئیتره‌ نیوه‌ی ناخواردنیکی ساده‌ی پارسی تیناچی!

وازانم کارتیک باشم کرد که له‌ پارسی بلیتی راسته‌وخۆی پارسی - سانتیاگۆم بری؛ ته‌گینا ئیستا ده‌بوایه‌ یازده‌ بیست سه‌عاتیک له‌ناو ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر هه‌ر چاوه‌رێ بکه‌م. ئه‌مه‌ش له‌به‌رته‌وه‌ی له‌ به‌رشه‌لۆنه‌ رۆژانه‌ ته‌نیا یه‌ک شه‌مه‌نده‌فه‌ر به‌ره‌و سانتیاگۆ به‌رێ ده‌که‌ویت؛ ده‌لین: سانتیاگۆ مه‌له‌ندتیک دووره‌ده‌ست و لاجه‌یه، واینده‌چن ها‌توچۆی - له‌چاو شارۆچکه‌کانی تر - که‌متر به‌سه‌ره‌وه‌ بیت. چهند ده‌قیقه‌یه‌ک پیتش ئیستا، چووم ته‌ماشای نه‌خشه‌ی ئیسپانیام کرد؛ هه‌زم ده‌کرد بزانی ئاخۆ ئه‌م شارۆچکه‌یه‌ی من بۆی ده‌چم، که‌وتۆته‌ کوئی ئیسپانیاه؟ ته‌ماشای ده‌که‌م: دووایین شارۆچکه‌ی سه‌ر سنووری ئیسپانیایه‌ و ده‌که‌ویته‌ باکووری رۆژئاوای ئیسپانیا، ئیدی هینده‌ی نامین بگه‌مه‌ قه‌راغه‌کانی ئۆقیانوسی ئه‌تله‌سی. خه‌لیل هه‌قی بوو که‌ ده‌یگوت: «دارا سه‌ری خۆی هه‌لده‌گرێ به‌ره‌و جه‌زیره‌ی واق واق». سلاوی لێ بکه‌.

راستییه‌که‌ی، هه‌زناکه‌م له‌ به‌رشه‌لۆنه‌ بچینه‌وه. که‌ له‌ پارسیش بووم هه‌ر وام به‌ریار دابوو. هه‌رچه‌ند به‌رشه‌لۆنه‌ شاریکی زۆر خۆشه‌ و ئه‌مه‌ دووهم جارمه‌ دیمه‌ ئه‌م شاره‌. به‌لام وه‌ک پیتش ماوه‌یه‌ک له‌ناو مه‌یدانه‌ ئاپوره‌که‌ی به‌رده‌م ویستگه‌ هه‌ستم پێ کرد: ئیتره، له‌چاو پارسی، زۆر گه‌رمتره. هه‌رچی گه‌نج و کور و کال و کچی جوان هه‌ن، له‌ به‌رده‌م ئه‌و ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره، خۆیان نیوه‌رووت کردۆته‌وه، به‌ تاقه‌ فانیله‌ و شۆرتیکه‌وه له‌ناو مه‌یدانه‌که‌ تاک تاک، جووت جووت، ده‌سته‌ ده‌سته، جه‌نتا‌کانی سه‌فه‌ریان کردۆته‌ سه‌رین و لیبی پال که‌وتوون. دیاره، بیگومان، زۆربه‌یان، به‌ شه‌ویش هه‌ر، له‌م مه‌یدانه‌ ئاپوره‌یه‌دا ده‌نوون: چونکه‌ ئیتره‌ ئه‌گه‌ر به‌ رۆژ هینده‌ گه‌رم بیت؛ ده‌بیت شه‌وه‌که‌ی زۆر فینک بیت. هه‌ر چۆنتیک بچ، مه‌یدانه‌ خۆشه‌که‌ی به‌رده‌م ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری به‌رشه‌لۆنه‌ هوتیتیکه‌ی گه‌نجانه‌ی به‌لاشه‌ بۆ

دختۆر نووری رووی له خه‌لیل کرد؛ حه‌زی ده‌کرد بزانی:

- ژنه‌که پیره... که‌تره‌یه؟

- شازاد ده‌لت: بیست ساله‌یه‌کی بلۆنده، دلت نایه ته‌ماشای بکه‌ی!

خه‌لیل به‌گالته پیکردنه‌وه رووی له قسه‌که‌ی بیجان کرد:

- شازاد له کوئی بینیویه‌تی؟

سیامه‌ند پیکتیکی دیکه‌ی هه‌لدا، ده‌یویست مه‌ته‌له‌که هه‌لبه‌یتنی:

- شازاد خۆی نه‌یینیویه؛ دارا بۆی باس کردووه.

خه‌لیل گوتی:

- درۆیه. من باوه‌رناکه‌م.

نه‌ریمان گوتی:

- فیلیپ ده‌یگوت: «من پیم وایی دارا نه‌و کچه ئیسپانیایه‌ی له مالتی ئیمه ناسی». ده‌یگوت: «شه‌ویک ده‌عوته‌تم کردبوو؛ وایزانه‌وه کچه‌ی له‌وه‌ده‌وه‌ته‌ی مالتی ئیمه‌دا ناسی».

خه‌لیل هه‌لیدا‌یه:

- یه‌عنی، دارا، عه‌یب نه‌ی، رده‌ووی ژنان که‌وت؟

سیامه‌ند گوتی:

- سه‌یره! له‌نامه‌که‌یدا باسی هه‌یچیش ناکا.

«دختۆر نووری» دیاربوو ده‌ستی له‌خواردنه‌وه کشانده‌بۆوه، که‌وتبووه سه‌ر نانخواردن:

- ئیشیکی گه‌له‌ک باشی کردووه.

- ئیشی باشی چیی کردووه؟ خه‌لیل پرسی.

- که‌ رده‌ووی ژنان که‌وتووه.

- بۆچی چما لێره ژن نییه، هه‌ی له‌ نه‌و نه‌گه‌تتر!

- ژنیک به‌خپۆمان کات و کرپی خانوومان بدات و کینگه و ره‌ز و باغات‌ی خۆمان

به‌ناو بکات..

- نه‌ وه‌للا نییه.

- کوا؟ ده‌ی بۆ منی بدۆزه‌وه تا ببخوام!

- ئنجا خۆ بۆ تۆ، نه‌گه‌ر تۆ خۆشت به‌خپۆی بکه‌یت و کرپی خانووی بده‌یت و کینگه

و باغات‌ی خۆتی به‌ناو بکه‌یت.. هه‌ر ده‌ست ناکه‌وێت؛ هه‌ی که‌ره!

دختۆر نووری که‌وته به‌رگریکردن له‌خۆی:

- من نه‌سله‌ن ژنی ئیره هه‌ر نا‌هه‌تیم.

خه‌لیل که‌وته‌وه قسه:

- وه‌ک هه‌ندێ له‌ کورده په‌ناهه‌نده‌کانی ته‌سه‌که‌نده‌نایا بچۆره پۆلۆنیا! ده‌لین: کچه پۆلۆنی هه‌رکه سه‌ره‌شیک یه‌ک دۆلاریان نیشان ده‌دات؛ ئیتر یه‌کسه‌ر فس ده‌بنه‌وه و به‌دووات ده‌که‌ون بۆ هه‌ر کوئیبه‌کی خۆت حه‌زبکه‌ی.

دختۆر نووری لوقمه‌ی له‌ ده‌مدا بوو، به‌ خه‌لیلی گوت:

- تۆ جارێ بۆ خۆت ژنیک‌ی شه‌ریف بیته؛ عه‌لاقه‌ت له‌ خه‌لکی تر نه‌ی!

خه‌لیل، رووی له‌ بیجان، لمۆزی خوار، گالته‌ی به‌ عه‌قلی دختۆر نووری کرد:

- جه‌نابی دختۆر هه‌شتا بۆ خۆی ژنیک‌ی نا‌شه‌ریفی پێ نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، ده‌به‌وی ئیمه ژنیک‌ی شه‌ریف بدۆزینه‌وه!

نه‌ریمان ناچار بوو بکه‌وه‌یتنه ناویژیانه‌وه و فیلیپ بۆ پچراندنی نه‌و گه‌ستوگۆیه‌ بدۆزیتنه‌وه:

- کوپینه، ده‌زانن: ده‌شتی سی رۆژه له‌ به‌ندیخانه‌ ده‌رچوو و تا ئیستا سه‌رئیکمان لێی نه‌داوه!

- ئه‌رێ به‌راست نه‌وه چی بوو؟ له‌سه‌ر چی گیرابوو؟

بیجان وه‌لامی سیامه‌ندی دا‌یه‌وه:

- له‌سه‌ر هه‌یلکه.

- هه‌یلکه‌ی چی؟

خه‌لیل گرژبیه‌که‌ی خاوبه‌وه:

- ئه‌ی! نه‌ویش هه‌یلکه‌ی قساجی له‌په‌نگه‌ی نه‌لزا‌سه‌وه ده‌برد بۆ زووریخ؛ له‌وی به‌ پاره‌ی شه‌ش قات ده‌یفروشته‌وه.

- یه‌عنی ده‌شتی له‌سه‌ر سنووری فه‌ره‌نسا و سویرا قساجه‌یتیی هه‌یلکه‌ی ده‌کرد؟

- ئه‌دی چی؟ ده‌زانی چ پاره‌یه‌کی ده‌ست ده‌که‌وت!

- ئه‌رێ (پۆلا) چ ده‌کا؟

- چ ده‌کا!.. پشه‌یله‌که‌ی‌ی له‌گه‌ل خۆی رزاندۆته‌وه.

- چۆن؟

- ئه‌ی! ئه‌م خۆی له‌ کونی ژووره‌وه ناوه و نه‌گه‌ت نه‌گه‌ت نایه‌ته ده‌ره‌وه؛ پشه‌یله‌که‌ی‌ی له‌گه‌ل خۆی سجن کردووه.

- ئنجا بۆ نایه‌ته ده‌ره‌وه؟

- ده لئى: «ئاوھا مەسرهفم سووكتره».

- مووچەى بەلەدبىيەكەى بەشى ناکا.

- ئنجا بەشى كى دەگا!

- چاكتەر وایە ئەویش ژىتیکى كەترەى ئىسپانى بۆ خۆى بدۆزىتەو و ئەویش بچىتە سانتياگو.؟

خەلىل بەدوواى ناوى شارەكەدا دەگەرا.

-...دى كۆمپۆستىللا.

- سانتياگو دى كۆمپۆستىللا.

نەريمان بە ئاوازی ئامۆزگارىيەو رووى لە خەلىل كەرد:

- خەلىل گيان، ئەگەر ئىستا شازاد لىرە بووايە، ديسان دەستەوبەخەى يەكتەر دەبونەو. ئەم دىعايە قۆرآنە بۆ دارا بلاومەكەو. عەببە!

- ئنجا دىعايەى چىم كەردو و؟ من باسى پۆلاى نەگبەت دەكەم. پارەى بەلەدبىيەكەى بەشى ناکا..

- ئنجا خۆ تەنيا ئەو حالى وا نىبە!

دختۆر نوورى رووى لە خەلىل كەرد:

- بەخوا، تۆ، تەنيا شازاد دەرهقەتت دى.

- ئاخر ئەمىش؛ پارەى بەلەدبىيەكەى، بەشى ناکا.

- ئەگەر ئىستا شازاد لىرە بووايە، پىتى دەگوت: تۆ بۆ خۆت بە ھۆى پۆرتىت و بازگانىكەردن بە ھونەرەو لە مۆماخت بوويتەتە مليۆنير، خەلكى دىكەشت كەردۆتە تىزەسارەى خۆت.

خەلىل بى ئەوئەى ھىچ نىشانەيەكى توورەبوون بە ئادگاربيەو ديار بىت، گوتى:

- دختۆر نوورى، من با تەنيا يەك قسەى جىددى لە ژباندا بە تۆ بلتيم!

- فەرموو.

- ئىمەى پەناھەندە و دوورەوللات، نەك تەنيا لە فەرنەسا بەلكو لە ھەموو ئەورووپا، تەنيا سى پىگەچارەمان لە پىشدايە.

نوورى بە گالتەكەردنەو بە خەلىل گوتى:

- يەكەم:

- تەسلىم بىيەنەو بە عەسى دكتاتور؛ حىزى و سەلامەتى، بچىن عەسكەرىيەكەى خۆمان بکەين.

- دوو دەم:

- ژنە پۆلۆنىيەك يان پىرەژنىتیکى كەترەى ئەم ئەورووپا بە بدۆزىنەو كە بىتتە ماىەى خۆشگوزەرانى و بەختەوهرىمان؛ بەخىتومان بکات و دالەدەمان بدات «يان ھىچ نەبىن فىرى زمانەكەمان بکات»... كە ئەمەش چارەسەرتىكى وەختىبە. ھا!

- ئەدى سىيەم؟

- سىيەم ئەوئەى كە تۆ بتوانىت بنجى خۆت واقىيەبىانە لە ئەورووپا رەگاژۆ بکەيت، وەك ئەمان و لەگەل ئەمان بژىت، كاكى خۆم!

دختۆر نوورى بىرى دەكەردەو:

- واىە...

- ئنجا لەم كاتەشدايە كە تۆ فىر دەبىت چىتر باسى ژنى بەشەرەف و بى شەرەف نەكەيت.

- ئنجا لەم كاتەشدايە كە تۆ فىر دەبىت ولات و ئەخلاقى مىللەتى خۆتت لەبىر بچىتەو.

خەلىل كەوتەو گالتەكەردن بە دختۆر نوورى:

- فەرموون، جەماعەت.. ھاتەو سەر ياسىنى گۆلكى! باشە، ئىستا تۆ، كام رىگەچارەت بە لاو پەسەندە؛ ھەى حافز ئەسەد!؟

- من دەلئىم: بەداخەو..

- چى بەداخەو؟

- ئىمە، ھەموومان لە ئەورووپا چەند پىرۆزەيەكى تەنجىلكرائىن.

نەريمان و بىجان و سىامەند، پىش ھەمووشىان خەلىل، بەم قسەيەى دختۆر نوورى، داىانە قاقاى پىكەن.

كە لە پىكەنەنە ناکا و كە كىرپونەو، بىجان پىش ئەوئەى پىكى بۆزەلپىكەى ھەلبدا، پىسى:

- دختۆر نوورى؛ چۆن؟

- توو شەرەفتان مەگەر وا نىبە؟ لىرە ھەموومان ژيان و پىرۆزەكانى خۆمان تەنجىل كەردو و بۆ ئەو كاتەى كە سەدام حسىن و خومەينى و ئەسەد و بولند ئەجەوید... لەناودەچن!

دختۆر نوورى لەبەر پىكەنەنى ئەوان فرىا نەدەكەوت بۆچونەكەى خۆى روونتر بکاتەو:

- ئەوئەتا شازاد دكتاتوراكەى تەواو كەردو و چاوەرپى دەكا سەدام برووخىت و

زۆر گەرم بوو: چونکه لە پال ئه‌وه‌ی کاری بۆ گەله‌ری و نیگارکیشه‌کانی مۆنماخت ده‌کرد، قازانجیکی باشیشی له‌ریگه‌ی تووریسته‌کانی مۆنماخته‌وه ده‌ست ده‌کوت. ده‌ستیکی جوانی نیگارکیشانی هه‌بوو، به‌لام هه‌رگیز هه‌زی نه‌ده‌کرد پيشانگا بکاته‌وه و تابلوکانی بداته‌ گه‌له‌ریه‌کان. گه‌لێک ئیواران، دواى کار، له‌ باری «دی فلۆز» که باریکی بێدنگ و خۆشی مه‌کسیکی بوو له‌ مۆنماخت، به‌یه‌که‌وه نا‌مان ده‌خوارد. ئیواره‌یه‌ک، دواى مشتومرێکی زۆر، ده‌پويست ده‌رگای گف‌توگۆکه‌مان کلیل بدات، گوتی:

- هه‌ر چۆنێک بێ... باشت‌ر وا به‌ ئیمه هه‌موومان سه‌ری خۆمان به‌ره‌و هیندستان هه‌لگرین و بچین به‌یه‌که‌جاری له‌ هیندستان بژین!

منیش، که هه‌ستم ده‌کرد هه‌میشه‌ شتیکی نامۆ و سه‌یرتر له‌ناو ده‌روونی لیباردۆدا هه‌شاردراوه، گوت:

- بۆ بچینه هیندستان؟

لیباردۆ گوتی:

- له‌به‌رئ‌وه‌ی ئه‌وروپا خواى نیدا نه‌ماوه. له‌ ئه‌وروپا خوا مردووه... ده‌میتکه‌ مردووه.

منیش که‌میتکه به‌ سه‌رسامیه‌وه، پرسیم:

- ئنجا ئه‌مه په‌یوه‌ندی به‌ قسه‌که‌مانه‌وه چیه‌؟

- هیندستان هیشتا پره‌ له‌ خواکان! ئیمه‌ی هونه‌رمه‌ند هه‌موومان پتویسته‌ بچینه ئه‌وى و... دوعا بکه‌ین! له‌ خواکان بیاریینه‌وه که به‌ختیکی باشمان بچ بیه‌خشن، له‌ خواکان بیاریینه‌وه که مرۆف به‌خته‌وه‌ر بکه‌ن و ئه‌م جیهانه‌مان پاک بیه‌ته‌وه!

به‌ لیباردۆم گوت:

- باشه، عیراق و ئیران... خۆ ئه‌وروپا نین و پریشان له‌ خوا! ئه‌دی بۆچی ئه‌وه زیاتر بۆ حه‌وت ساڵ ده‌چیت به‌ گولله و توپ و گازی کیمیاوی که‌وتونه‌ته‌ گیانی رۆله‌کانی خۆیان؟

- من قسه‌م له‌سه‌ر واقیعه‌که‌ نییه، هه‌یج ولاتیکی دنیا بچ گه‌نده‌لی نییه. من قسه‌م له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که هیندستان و رۆژهه‌لات، به‌خته‌وه‌رانه، هیشتا خویان تیدا ماوه.

- باشه، ئاخ‌ر منیش هه‌ر باسی ئه‌وه ده‌که‌م. خه‌لکی «ئهو هیندستان و رۆژهه‌لاته‌ی تۆ باسی ده‌که‌ی» له‌وته‌ی هه‌ن نوێژ ده‌که‌ن و له‌ خوا ده‌پارینه‌وه؛ ئه‌دی بۆچی ژبان له‌ویشدا هه‌ر له‌ خراپه‌وه بۆ خراپتره‌؟

لیباردۆ پێده‌چوو هه‌ستی پیکرد بۆچونه‌که‌ی به‌ته‌واوته‌ی راست نه‌بێ:

- ئیمه‌ومانانی ئه‌وروپایی، ئه‌مرۆ، پیمان وا به‌ هه‌یج نه‌بێ تۆزقالبیک رۆحانییه‌ت و

بگه‌رپه‌ته‌وه کوردستان و له‌ زانکۆ ده‌رس بلێته‌وه. نه‌ریمان خۆی هه‌لگرتووه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ند بیه‌ت و گه‌له‌ریه‌کی نه‌ته‌وه‌یی کوردی به‌ ناوی «گه‌له‌ری کوردستان» له‌ مۆنیه‌رناس بکاته‌وه و ته‌نیا تابلۆی هونه‌رمه‌ندانی کورد له‌وه‌ریه‌ بفرۆشێته‌وه - خواش ده‌زانێ که‌ی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بێ! - ئه‌وه‌تا کامه‌رانیش، کامه‌رانی به‌ده‌خت، چاوه‌رێ ده‌کا هه‌یج نه‌بێ هاتوچۆ بکریته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که‌چه‌مامه‌ ماره‌کراوه‌که‌ی خۆی بگه‌یه‌نیه‌ته‌ لای خۆی. ئی... ئه‌وه‌تا سوودا گه‌ردی کتیبیکی فۆلکلۆری ده‌شتی هه‌ولێری کۆکردۆته‌وه و دوو ساڵه هه‌ر چاوه‌رێ ده‌کا: نازانی له‌کوێ چاپی بکا!

- وه‌لا راست ده‌کا، شه‌مالي شاعیری هاوڕیشه‌مان له‌ به‌ریه‌وه‌ نامه‌ی ناردووه، ده‌لێ «شيعر نانوسم تا ئه‌وکاته‌ی به‌ته‌واوته‌ی فیتري ئه‌لمانی ده‌بم، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم له‌مه‌ودووا یه‌که‌سه‌ر شيعر به‌ ئه‌لمانی بنوسم و شوهرت په‌یدا بکه‌م».

براده‌ره‌کانی دختۆر نووری کولابوون له‌ناو پیکه‌نیدا. بیجان هه‌ر پێده‌که‌نی، پچر پچر توانی قسه‌یه‌ک بکات:

- دارا.. بۆ خۆی.. رۆ.. یشت... ها؟

ئنجا خه‌لیل مه‌به‌سته‌که‌ی بۆ ته‌واوکرد:

- دارا.. ته‌حه‌مولی.. نه‌کرد.. چیتر.. خۆی.. ته‌نجیل.. بکات.

له‌وه‌مه‌دا بوو، شازاد وه‌ژوور چیشته‌خانه‌که‌ که‌وت و گه‌یشته‌ سه‌ر میزه‌که‌ی ئه‌وان:

- چیه‌ ئه‌وه! دیسان باس باسی دارایه‌؟

خه‌لیل پیکه‌نینی رانه‌وه‌ستا، کورسییه‌کی بۆ شازاد راکیشا:

- وه‌ره‌ دانیشه‌ شازاد! دارا...

- دارا چی؟

- ده‌زانی بۆچی دارا ئه‌و پارسه‌ خۆشه‌ی به‌جی هیشته‌ و سه‌ری خۆی هه‌لگرت؟

- بۆ؟

- چونکه...

خه‌لیل هه‌ر پێده‌که‌نی. شازاد پرسى:

- چونکه چی؟

- دارا.. ته‌حه‌مولی نه‌کرد.. چیتر.. خۆی ته‌نجیل بکات.

لیباردۆ، باوکی کۆلۆمبی، دایکی پورتوگالی، له‌ پاریس له‌دایک بیوو. چوار ساڵ بوو یه‌که‌ترمان ده‌ناسی. فۆتۆگرافیکی هونه‌رمه‌ند بوو. هه‌موو ئیواره‌یه‌ک تا نیوه‌شه‌وه، کامیتر له‌ شان، دم به‌ جگه‌ره‌یه‌کی چرووته‌وه، له‌ مۆنماخت ده‌مایه‌وه؛ بازاری هه‌میشه

- منیش واهه‌ست ده‌کهم، دارا گیان.

به خو‌شه‌ویستی و نیگایه‌کی میهره‌بانوه، سه‌یری چاویم ده‌کرد:

- به‌لام پیم بلتی، قینوس، تو‌ئه‌و هه‌موو ماوه‌به‌له‌کوئی بووی؟

قینوس، چاوه‌کانی پر باری شهرم، ده‌تگوت دوو فینجانی پر قاوه‌ی سه‌وزن:

- چاوه‌پیم ده‌کردی.

- له‌کوئی؟

- له‌سانتیاگو.

سانتیاگو!

له‌ناو فارگوئی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که دانیشتیبووم و ئەم وشه به ده‌می ئەو زۆر شیرینه‌ی «سانتیاگو» به‌نه‌غمه‌یه‌کی خرۆشین و دلگیره‌وه له‌میشکمدادزرنگایه‌وه. له‌ناو ئاسوده‌بی خو‌مدا ده‌خنامه‌وه و له‌بهر خو‌مه‌وه پت ده‌که‌نیم.

10

ده‌نگه‌ده‌نگی‌کی نامۆ له‌خه‌ویکی قوول بیداری کردمه‌وه. که چاوم کرده‌وه دیتم خیزانه‌جوتیاریک بوون. دایک و باوک و کور و کچۆله‌یه‌ک. هه‌ستم به‌نامۆبی و سه‌رسامبیه‌ک کرد، ته‌نانه‌ت که‌میتک سه‌له‌ماشمه‌وه.

دایک و باوک‌که له‌نیو‌خو‌باندا به‌زمانیک قسه‌یان ده‌کرد که تیبیان نه‌ده‌گه‌بشتم. به‌چاوی خه‌وال‌زوه‌وه ته‌ماشای پیاوه‌که‌م کرد، له‌دلی خو‌مدا گوتم: «له‌وانه‌یه‌که‌ته‌لان بن». باوک‌که یه‌کسه‌ر ته‌ماشای کردم و به‌زمانی ئیسپانی پیتی وتم:

- ئیواره‌باش.

منیش هه‌ر به‌ئیسپانی وه‌لامم دایه‌وه:

- ئیواره‌باش.

پاشان له‌باوک‌که‌م پرسى:

- سه‌عات چه‌نده؟

سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی مه‌چه‌کی کرد:

- یه‌ک و ده‌ده‌قیقه!

به‌لامه‌وه سه‌یر بوو! نزیکه‌ی حه‌وت سه‌عاتیک ده‌بوو خه‌وم لى‌که‌وتبوو، ترسام، له‌دلی خو‌مدا گوتم: «له‌وانه‌یه‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که له‌سانتیاگو‌ش تپیه‌ری کردین!»، «چ بکه‌م؟» به‌په‌له‌سه‌یریکی په‌نجه‌ره‌که‌م کرد: هه‌ر زنجیره‌شاخی سه‌وز و سه‌خت و

گه‌ردنکه‌ش بوون، وپرای قه‌دپالی سه‌وز و که‌پر و سابات و ده‌شته‌لانیکی ره‌نگین، له‌گه‌ل روبراریکی پتچاوپتیچی نارام که قه‌ت کۆتایی نه‌ده‌هات. تپیه‌ر ده‌بوون.

باوک‌که زانی که غه‌ریب و نابه‌له‌دم، هه‌ستیشی پت کرد که به‌م وه‌لامه‌ی ئەو سه‌له‌ژام، یه‌کسه‌ر پرسى:

- بو‌کوئی ده‌چی؟

- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا.

نارام بۆوه، وتى:

- جارئ ماویه‌تى.

پرسیم:

- ئیمه‌ له‌کوئین؟

وتى: ویستگه‌ی پتیشوو ئۆرینسه Orense بوو. دوای بیست ده‌قیقه‌ی تر ده‌گه‌ینه‌ سانتیاگو.

- سوپاس.

ئهمه‌م وت و چاوم له‌سروشتی ره‌نگینی ئەودیبو په‌نجه‌ره‌که درووی.

قینوس راستی ده‌کرد! مه‌له‌بندیکی چه‌نیک ره‌نگین و دل‌رفینه!

له‌گۆشه‌ی ده‌سته‌چه‌پی په‌نجه‌ره‌که‌وه، به‌قه‌دپالی شاخیکی به‌زری سه‌رکه‌شه‌وه، کلکی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی خو‌مانم ده‌دیت، له‌سه‌ره‌خۆ ده‌سوورایه‌وه و به‌دوو‌امانه‌وه ده‌هات. ئەم دیه‌نه‌ زۆر سه‌رسامی کردم، له‌هه‌مان کاتدا دل‌خۆشیش، شاگه‌شکه‌بووم، وتم: «تۆ بلتی چیا سه‌خت و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستانیش پۆژتیک دایى‌ئاوها شه‌مه‌نده‌فهریان تى‌بگه‌رئ! ئەم مه‌له‌بنده‌ شاخاوی و سه‌رکه‌ش و ره‌نگینه، به‌ته‌واوه‌تى هه‌له‌بچه و شاخه‌سه‌وز و گه‌رده‌نکه‌شه‌کانی هه‌وره‌مانی بیر ده‌خستمه‌وه. له‌بهر ئەوه‌ی سالانیکی یه‌کجار زۆریش بوو چاوم به‌هیچ چیا و چۆم و رەز و پیدده‌شتیکی هینده ره‌نگین و سیحراوی نه‌که‌وتبوو، بینینی ئەم سروشته‌کیۆله و سازگار و دل‌رفینه‌ی‌ای لیم ده‌کرد هه‌ست بکه‌م له‌باوه‌ش ولاته‌که‌ی خو‌مدا بم، له‌وه‌ش زیاتر‌ای لى‌ده‌کردم هه‌ست به‌نارامی و هۆگری و ئۆخۆهن بکه‌م. وه‌ک ئەوه‌ی له‌خه‌ونیتی خو‌ش راست بیستمه‌وه، زرده‌خه‌نه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لیۆه‌کانم، به‌خۆم گوت: «ته‌واو»، «دیم لیۆه‌ ده‌ژیم».

گیان قینوس! ئەو شه‌وه لیم پرسى:

- له‌سانتیاگو هیچ شونیک هه‌یه وه‌ک ئەوه‌ی مؤفاختی پاریس که نیگارکیتشه‌کان تییدا کۆبینه‌وه و پۆرتیت بو‌خه‌لک دروست بکه‌ن؟

وتى: نازانم. هه‌رگیز شونیک ئاوه‌ام نه‌دیوه.

همیشه نامۆ و بیکهس و بچ پیشوازی!

له سهه شوستهی شه مه نده فه ره که، ده مویست به ناو خه لکه که دا، به ره و لای دهر گای
چوونه دهره وه برۆم. له نا کاو کچیکی کۆک، ده فته ریکی درێژی له ژیر هه نگل بوو، لیم
نزیك بۆوه، به پیشوازی به کی گه رمه وه، وتی:

- ببووره، به ریزت فالیری فانسیتیت؟

منیش زه رده خه نه یه ک گرتی:

- بۆچی؟

وتی: رایانسپاردووم که پیشوازیتان بکه م و بتانگه یه فمه هۆتیلی (پانسیتۆن).

- بۆچی؟

- له وێ شوێنیان بۆ گرتووی.

پیکه نیم:

- نه خیر، من هه و نیم.

که له دهر گای چوونه دهره وه نزیك که و تمه وه، دیتم دوو پیاو، وه ک دوو زۆرانباز،
ئه ملا و ئه ولای دهر گایان گرتبوو. هه ر دوو کیان به شپوه یه کی زۆر سه به ر ته ماشایان
ده کردم. منیش که مێک سه له مامه وه، جه نتاکه م له سه ر شانم هه لته کاند و خۆم لیبیان
که رکرد و رۆیشتم. خه ریک بووم به ناو دهر گاکه تپه به ر ده بووم، یه کتیکیان وتی:

- شه وێ به ۱۷۰۰ په سینت، ده لێی چی؟

منیش گویم نه دانێ، رۆیشتم. له دلی خۆمدا گوتم «دیاره گه وادن».

که گه یه شتمه ناو دالانه که، دیتم له ده سته چه پمه وه، دوو پیاوی دیکه، به هه مان
شپوه راوه ستابوون. یه کتیکیان هه نگاوی نا، ویستی لیم بیه ته پشه وه؛ به لام ژنیک
له لای ده سته راستمه وه، که له ته نیشت دوو ژنی دیکه راوه ستابوو، زووتر
ده سپه شخه ریی کرد و پێش پیاوه که گه یه شته لام، به زه رده خه نه یه که وه پیشوازی لیم
کرد:

- ئیواره باش!

منیش ته ماشایه کی ژنه که م کرد، ژنیک سهر و قژ که مێک ماش و برنجی، خاوه ن
روخساریکی دایکانه، به هیچ شپوه یه ک رپی تی نه ده چو ژنیک خراپ و دهغه لکار
بێ:

- ئیواره باش!

به په له وتی:

- شه وێ به ۱۵۰۰ په سینت!

وتم: چی؟

وتی: جه نابت له باسکه وه هاتووی؟

وتم: نه خیر.

ئه م جاره وایزانی ئیسپانی نازانم، هه ر دوو ده سته له ژیر بناگوێی چه پی دانا و
هیما ی نوستنی بۆ کردم، پاشان هه ر به ده م هیما کردنه وه، بۆی روون کردمه وه:

- یه ک شه و به ۱۵۰۰ په سینت.

وتم: خانوو؟

وتی: به لێ.

وتم: له کوی؟

دلی خۆش داها ت که دیتی ئیسپانی قسه ده که م، وتی:

- له گه ره کی کاتیدراله که.

- به ۱۵۰۰ په سینت؟!

وتی: له سانتیاگو خانووت له وه هه رزانتر ده ست ناکه وێ!

وتم: گرانه.

- گرانه؟ ژوو ریک له هۆتیلیکی ته نانه ت دوو ئه سته ره شدا ئه مرۆ به ۱۹۰۰
په سینت ده ست ناکه وێ!

له و ده مه دا ته ماشایه کی ژن و پیاوه کانی ده ورو به ی خۆم کرد، راوه ستابوون و گوێیان
پاگرتبوو. ژنه که درێزه ی پێ دا:

- بۆ به رژه و نه دیی خۆت پیت ده لیم، ژوو ره له هۆتيله کان نه ماوه. هه موو هۆتيله کان
له دوو رۆژ له مه وه به ره وه هه موویان حه ز کران.

له و کاته دا، یه کتیک له و دوو پیاوه ی که پێشتر له ناو دهر گای ها تنه دهره وه دا سه به ریان
ده کردم، له گه ل ژن و پیاویکی ریکپۆش (دیار بوو تووربست بوون) به ته نشتماندا
تپه به ر بوون، به ره و پێپیلکه ی شه قامه که ده رۆیشتن. من له پیاوه تووربسته که م پرسی:

- ئه رێ، بمووره! ئه م هه رایه چی به؟

- چه نازانی؟

- نه خیر.

- پایا! پایا! پیرۆز سه ردانی سانتیاگو ده کات.

ژنه که هه ر له غه می به کرێدانی خانوه که یدا بوو:

- ده لێی چی؟

به‌ده‌ستمه‌وه، هه‌ستم به‌که‌می‌ک ته‌نگه‌نه‌فه‌سه‌ی ده‌کرد.

هینده‌ی پین نه‌چوو، هه‌ورازی شه‌قامه‌که‌ بۆه راسته‌ ری. فینۆس ده‌یگوت:

– که شه‌قامه هه‌ورازه‌که ده‌بیته‌وه راسته‌ری، نریکه‌ی سه‌ده‌مه‌تریکی دیکه‌ش هه‌ر راسته‌وراست ده‌ری، ئیدی له‌ ناوه، به‌ده‌سته راست، لووتکه‌ی که‌نیسه‌یه‌کت لئ وه‌دیار ده‌که‌وی: که‌نیسه‌ی سانت ژاک!

ناوری‌کم به‌ لای ده‌سته‌راستی خۆم دایه‌وه و به‌رز پروانیم، دیتیم به‌راستی: لووتکه‌ی که‌نیسه‌یه‌ک، به‌ نه‌خش و نیگاری رازاوه‌ی جوانی شیوازی گووتیک، لیم وه‌دیار که‌وت. «ئه‌مه که‌نیسه‌که‌یه، که‌ باسی ده‌کرد: که‌نیسه‌ی سانت ژاک».

له‌ خۆشییان پین زه‌ویی نه‌ده‌گرت. هه‌نگاوم به‌رزتر هه‌لنا. له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: «خوای گه‌وره، ئیستا که‌ ده‌گه‌مه به‌رده‌م ماله‌که‌یان و له‌ ده‌رگا ده‌ده‌م؛ کاتی فینۆس دیت و ده‌رگام لئ ده‌کاته‌وه، ده‌بێ هه‌ست به‌ چی بکا!». «له‌وانه‌یه له‌ سه‌ره‌تادا باوه‌ر به‌ چاوی خۆی نه‌کا!؛ «به‌لام نا، ده‌زانئ!»، «له‌ پارسه‌وه، پیتش چه‌ند روژ؟ پیتش هه‌وت روژ، نامه‌م بۆی نارد، بۆم نووسیبوو: له‌ ده‌وروبه‌ری ۱۸ و ۱۹ مانگ دیمه‌ لات، چاوه‌پیم به‌! ئیستا نامه‌که‌می پین گه‌بشتوه، ده‌زانئ. ده‌زانئ که‌ دیم ده‌بیمن. ئیستا چاوه‌پیم ده‌کا. ناشئ سه‌فه‌ری بۆ هه‌یج لایه‌ک که‌ربین! تو بلئیی! ئه‌وه‌تا ئه‌مه کۆلانی که‌نیسه‌که‌یه! فینۆس ده‌یگوت:

– پینج ناکه‌یته‌وه، تا ده‌گه‌یته‌ کۆلانی که‌نیسه‌که‌!

ئه‌وه‌تا، با بیته‌وه پینج بکه‌مه‌وه. ئیتر ئه‌مه کۆلانی که‌نیسه‌که‌یه. خۆیه‌تی.

له‌ ئه‌وروپا، ئه‌مه‌ی خۆشه‌ که‌ ناو‌نیشان زۆر به‌ ئاسانی ده‌دۆزێته‌وه: فلان شار، فلان گه‌رک، فلان کۆلان، فلان کۆد، فلان ریگا، فلان ژماره‌ی خانوو، ئیدی ته‌واو ده‌گه‌یته‌ جئ.

ئیتیر له‌م کۆلانه‌وه، پیتیبسته به‌دووای ریگای خانوه‌که‌یاندا بگه‌ریم. پیتیبست ناکا له‌ که‌س پیرسم. ئاشکرایه: شه‌قامی په‌رده‌یس paradis، خانوی ژماره (۹).

کۆلانه‌که: چۆل. خامۆش، له‌ملا و له‌ولاوه، دره‌خت سیبه‌ریان به‌سه‌ردا که‌ربوو. بۆنیکی خۆش له‌ کۆلانه‌که‌ ده‌هات، له‌ بۆنی موورتک و هه‌لالان ده‌چوو. هیتور هیتور هه‌نگاوم هه‌لده‌نا، زۆر به‌ وردبیینه‌وه ته‌ماشای تابلۆی یه‌که‌یه‌که‌ی ناوی شه‌قامه‌کانم ده‌کرد و ده‌مخوتنده‌وه. چاوه‌پیم ده‌کرد هه‌رکه ناوی (شه‌قامی په‌رده‌یس) م بکه‌وتایه‌ته به‌رچاو، یه‌کسه‌ر خۆمی پیندا بکه‌م و خانوی ژماره (۹) بدۆزمه‌وه.

سه‌رتاسه‌ری ریگایان و شه‌قامه‌کانی کۆلانه‌که‌ گه‌رام، ناوی (شه‌قامی په‌رده‌یس) م نه‌که‌وته به‌رچاو! ناچاربووم که‌ دیسان، له‌وسه‌ری کۆلانه‌که‌وه به‌ هه‌مان کۆلاندای بگه‌ریمه‌وه و سه‌ره‌لنوئ، ئه‌مجاره‌یان زۆر وردبیینانه‌تر، چاو به‌ تابلۆی ناوی ریگاکاندا بخشیتمه‌وه.

کاتی گه‌بشتمه به‌رده‌م که‌نیسه‌که‌، کورپکی گه‌نج به‌ به‌رده‌م که‌نیسه‌که‌دا رته‌ ده‌بوو، رامگرت، وتم:

– ئه‌رئ زه‌حه‌مت نه‌بئ، ببوره! شه‌قامی (په‌رده‌یس) پین نازانی؟

– شه‌قامی «چی»؟

– شه‌قامی په‌رده‌یس؟

پیتکه‌نی، وتی:

– من ته‌نیا شه‌قامی (ئه‌نفیترنۆ) پین ده‌زانم. ئه‌وه‌تا له‌م ته‌نیشته‌وه، یه‌که‌م کۆلان، به‌ده‌سته راست!

له‌ دلێ خۆمدا وتم: «ماقوول نییه! چۆن!»

به‌رده‌م که‌نیسه‌که‌م جئ هیتت، که‌وتمه‌وه ریگا. هه‌ر چاوم ده‌گبیرا و ده‌گه‌رام، هه‌یج ریگایه‌کم به‌ ناوی شه‌قامی په‌رده‌یس نه‌دۆزییه‌وه.

له‌سه‌ری کۆلانه‌که‌ چاش ما‌بووم. به‌ سه‌رسامبیه‌وه ته‌ماشای پیاویکی پیرم ده‌کرد که‌ خه‌ریک بوو له‌ ماله‌که‌یان ده‌رده‌هات، لئێ نزیک که‌وتمه‌وه، لیم پرسئ:

– ببوره، خاله، شه‌قامی په‌رده‌یس پین نازانی؟

ته‌ماشایه‌کی جانناکانی کۆلانی کرد:

– نازانم!

پاشان وتی:

– دلنیای له‌م گه‌رکه‌یه؟

– به‌لئ، دلنیام.

– پینان نه‌وتی له‌ نزیک کوئیه؟

– وتیان له‌ کۆلانی که‌نیسه‌که‌یه، ته‌نیشته‌ی که‌نیسه‌ی سانت ژاک.

– ئئ ئه‌مه که‌نیسه‌ی سانت ژاکه‌!

– به‌لئ.

– به‌لام هه‌یج شه‌قامیک به‌م ناوه لیره‌ نییه.

– سه‌یره!

– منیش پین سه‌یره!

– من هه‌وت ساله له‌م کۆلانه‌ ده‌ژیم، هه‌یج شه‌قامیک به‌م ناوه، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌موو گه‌رکه‌که‌شماندا، نه‌بیستوه!

ده‌مبوست برۆم، پیاوه‌که‌ وتی:

به یانی که له خه وه لسام کاتزمیر نۆ بوو. به کسه به په له قاوه لته کم کرد و قاوه به کم خواردهوه. ده رگاکه م کللیل دا، به ناسانسۆر دابه زیمه خواردهوه، چومه لای مه دام کارلۆس، به حورمه تهوه رۆژ باشم لیبی کرد و پیم وت:

- مه دام، له وانه به ئه مشه ویش هه ر لیره پیمنه وه. جارێ نازانم!
له ناو ده رگاکه وه وه لامی دامه وه:

- هاوه له که ی خۆت دۆزیه وه؟

- نه خیر. ئیستا وا دهمه وێ بچم بۆ لای.

- هه رچۆتیک بی، پیمسته پیم کاتزمیر دووی پاش نیوه رۆ پیم بلتی...

- زۆر باشه.

- ئاخۆ ئه مشه ویش دهمینته وه یان نا؟

لیم پرسى: ئه گه ر نیوه رۆ نه متوانی بپمه وه، ده توانم ته له فۆنتان بۆ بکه م؟

- به لێ، به لام پیم کاتزمیر دوو.

- زۆر باشه! ته له فۆنه که تان له لامه.

به قسه کردنیکی هه ندیک منته تبار و نارازیه وه، وتی:

- چونکه خه لکی تر دین، داواى ژووره که ده که ن.

مه دام کارلۆس هه قیشى بوو. دوینێ شه و، له سه ر شه قامه کانا دهمیبینی: سه رتاسه ری شار خۆی بۆ پیمشوازی بکردنی سه ردانه که ی پاپا ناماده کردبوو، ده یان لافیه ته و ئه قیشى ره نگینی جۆراوجۆر له سه ریان نووسرابوو (به خیره اتنی سه ردانه پیرۆزه که ی پاپا ده که یین)، (سه ردانى پاپا شاره که مان پیرۆز ده کا)، (به خیر بین بۆ سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا). هه ر با یا بوو خه لکی تووربست؛ گهنج، پیر... تاک تاک، ده سته ده سته، جانتا له سه ر شان، ژن تیبیان وه ده هاتن و مامه له ی کرتی خانویان له گه ل ده کردن، پاشانیش وه پیمشوازیان ده که وتن بۆ ئه وه ی بۆ شه ویتک یا دوو شه و یا چه ند شه ویتک خانووکانیان به کړی بده نی. دیار بوو تووربستیکی زۆر، له به ر ئه و سه ردانه ی پاپا، رژابوونه ناو شاره که. سه به نی، که نۆزده ی مانگ بوو، پاپا ده که یشته سانتیاگو؛ له به رده م کاتیدرا له که وتاری بۆ خه لک ده خۆتنده وه.

مه دام کارلۆس هیشتا ده رگای دانه خستبوو، پرسى:

- پیم بلتی؛ هه یچ خانوی دیکه ت دۆزیه ته وه؟

ئاورم دایه وه، وتم:

- نه خیر.

- ئه دی بۆچی دوولیت له مانه وه ت؟

پۆرتوگاله وه ده هاتنه پاريس و به دوواى كاردا ده گه رین. زۆر سه یره، زۆریه ی ژنه ده رگه وان و خزمه تکاری ئاپارتمانه کانی پاريس به ئه سل پۆرتوگالین! له دلای خۆمدا گوتم: «جیاوازی مه دام کارلۆس له گه ل ژنه ده رگه وان پۆرتوگالییه کانی پاريس ئه وه به که ئه م خۆی خاوه نی ئاپارتمانه که یه». لیم پرسى:

- چه ند سه له هاتوونه ته سانتیاگو؟

- من باوکی خۆم نه دیوه، له سالی ۱۹۳۹ له جهنگی ناوخۆی ئیسپانیا شه هیدکراوه.

- دوو مانگ دوواى شه هیدبوونی باوكم، دایکم ناچاربووه بۆ كار بیه ته ئیره. ئیتر من لیره له دایک بویمه و ئیستا خۆم به ئیسپانی ده زانم. ئه ی تو، چۆنه تا ئیستا ره گه زنامه ی فه ره نسیت وه رنه گرتوه؛ هینده سه له شه له فه ره نسا ده ژیت.

- من ره گه زنامه ی فه ره نسیم وه رگرتوه؛ به لام خۆم هه ر به کورد ده زانم.

مه دام کارلۆس ژنیکی لاواز، قژماش و برنجی؛ بسکه سووره پانه کانی، له ملاو له ولای لاجانگییه وه شوپ بپونه وه. پاشماوه ناخۆشی و ماندوو بوونیکی زۆری ژبان له سه ر ئادگار و ده سته کانییه وه دیاربوو، گوتم:

- کوړم، به رای من: ئینسان له هه ر جیگه یه ک لوقمه نا تیکی ده ست بکه ویت، خه لکی ئه ویتیه.

من که دهمبوست ریزی ئه م ژنه و بۆچوونه که ی بگرم، گوتم:

- به لێ.

- ئه مه یه که م جاره دیته سانتیاگو؟

- به لێ.

- تو مه سیحیت؟ مه به ستم له پینا و سه ردانه که ی پاپا هاتوویته ته ئیره؟

- راستیه که ی؛ نه خیر. هه ر نه شمده زانی که پاپا له م رۆژانه دا سه ردانى ئیره ده کا.

من هاتووم سه ر له هاوه لته یکی خۆشه وستی خۆم بده م؛ لیره ده ژیت.

مه دام کارلۆس، ئه و ئیواریه، وه ک نه ریتی هه ر ئه ورووییه کی دیکه، لیبی نه پرسیم: ئه و هاوه له ت کییه؟ خه لکی کوپیه، له کوئ ده ژى، چ کاره یه؟

راستییه که ی، من چه زم ده کرد لیم پیرسیت؛ به لکو منیش بمتوانیا به ئاسانتر و زووتر فینۆس ببینمه وه. مه دام کارلۆس ته نیا ئه مه نده ی وت:

- خیری پتویه.

منیش پیم جوان نه بوو هه یچی لی بپرسم، گوتم:

- ده چه ده ره وه، به لکو ئه و هاوه له م ده دۆزمه وه.

فینۆس گۆرانیبیه ئیسپانییه میللییه کانی سانتیاگۆ بۆم دهچری. که ماندووش دهبووین، هر له ناو گیا و گۆله کهدا له سهر پشت رادهکشاین، ته ماشای فرۆکه بهرزه کانی ئاسمانان دهکرد که له توتی تاریکییه که وه، وهک ئهستییه گه وهری درهشاوه، له فرۆکه خانه که وه هه لدهستان و به سهر سه زماندا تیپه دهبوون.

فینۆس!

ئێستا له وانیه له مالهوه به تنیا بیت. به لێ، به یانییه و به تنیا به. ئێستا دووشیکی گهرمی وهگر تووه و خۆی له رۆبیککی په مبهی نهرم پیچاوته وه و دانیشتوه؛ سهروقتی به رفتهیه کی تنک به ستووه و چاوهری دهکا، چاوهری زرنگی دهرگایه: بۆ ئهوهی به پهله بیت دهرگا کهم لێ بکاته وه. که دهرگاشم لێ دهکاته وه و چاوی پیم دهکوهی، یه کسه، شاگهشکه، به دهه زهرده خه نهیه کی پر له که یه خۆشییه وه، هر له ناو دهرگا باوهشم بۆ دهکاته وه و دهپرووشینی:

- هاتی!

منیش ئیتر، پتی ده لیم:

- به لیم پێ دابووی.

- که یه گه یشتی؟

- له دوینیوه گه یشتوم، به لام له بهر ئه وهی ته له فونتان نه بوو، نه متوانی له گه یشتنی خۆم ناگادارت بکه مه وه.

- به ئاسانی ئیترت دۆزییه وه؟

- کاتی گه یشتمه و یستگه ی شه مه نده فهر، یه کسه سه ره که وتم به ره و گه ره که تان و هاتم بۆ ماله که تان. چه ندی له زهنگی ده رگا کهم دا، که س ده رگای لێ نه کردمه وه.

- ئه دی شه، له کوی خه وتی؟

- ژوو یکم له ناوه راستی شار، له نزیک کاتی دهراله که به کرێ گرتوه، له وی خه وتم.

دوای ئه م گفتموگۆ به په له و کورته، له گه ل فینۆس له وانیه یه کسه ره پیکه وه هه ل بستی و به پیاسه برۆین به ره و ئاپارتمان که ی مه دام کارلۆس؛ هه موو جانتا و که له په له کانه له ژوو ره کهم هه ل بگرین و بکه ره پینه وه ماله که ی ئه وان؛ نانی نیوه رۆش له مالی ئه وان پیکه وه بخوین و ئنجا پاشان، پاش نیوه رۆ، پیکه وه بچین پیاسه یه کی ده ره وه بکه ی و ئیتر یه کسه ره ده ست بکه یته قسه.

که گه یشتمه به رده م که نیسه که ی سانت ژاک ئیستی کم کرد و ته ماشایه کی کۆلانه که م کرد. پیاویک که به ته نیشتما تیپه ره ده بوو، له کوچ کۆلی خۆمدا ده مو یست به ته واوه تی له ناوی که نیسه که دلنیا بیم بۆ ئه وه ی سه ره چبغ نه چم، له و پیاوه م پرسی:

- زه حه مت نه بی، ئه مه یه که نیسه ی سانت ژاک؟

- راستییه که ی؛ ئه گه ره ئه و ها وه له ی خۆم بدۆزمه وه، له وانیه یه بچم بۆ لای ئه و.

مه دام کارلۆس ده رگا که ی داخست:

- باشه که وا ته تا کاتژمیر دوو چاوهری تین.

که که وه مه سه ره شه قامه که: هه ستم کرد شه قامه که له چاو دوینی به کجار زۆر قه ره بالغته! هه ستم به وه نه ده کرد له گوندی ک یا له شارۆچکه یه کی بچکۆله دام: شه قامه که به ها توچی خه لک و ئوتومبیل زه مه ی ده هات. ئه وه م بیه ره که وه ته وه که دوینی، له ساتی گه یشتنم بۆ و یستگه ی شه مه نده فهر، له به رده م و یستگه که پتیا ن گوتم: «له به ر خاتری ئه و سه رده نی پا پا، خه لک له هه ر چوار قورنه ی ئه و روو پا وه ده رژینه سانتیاگو». که یه ریک له شوینی خۆمدا وه ستام. چۆن بتوانم فینۆس ببینه مه وه؟ ده مزانی گه ره که که ی مالی فینۆس ده که وه ته به رامبه ره مه وه. ئیتر یه کسه ره به ره و لای که نیسه که ی سانت ژاک که وه ره ی.

له سه ره ریگای مالی فینۆس، که خه ریک بووم له کۆلانی ک پتیه بکه مه وه، له نا کا و کابینه یه کی ته له فونم به رچاو که وت. له دلی خۆمدا گوتم: «ئه گه ره ته له فونیا ن هه بوو ایه، ئیستا ته له فونیکم بۆ ده کرد».

من وینه یه له یلانی کۆنه ده زگی رانم له ئه ودا دیت، ته نانه ت وینه ی دایکم، خوشکه کانم، وینه ی هه موو که سی ک و هه موو خۆشه و یستی کی له ده ستم چوو بوون. واتن ده گه یشتم که فینۆس و لا تمه. پیم گوتم:

- فینۆس، تو شتیوه ی سه ره کردن و نیگات له نیگای ئه و روو پیا ن ناچی.

وتی: چۆن؟

- نیگای تو گه رمه، په رۆشی تی دایه؛ بانگت ده کا.

پیکه نی، گوئی:

- دارا گیان، کی نالی منیش به به چه ناگه ره تمه وه سه ره گیایه ک له کورده ستان!

ئه و نیوه رۆیه له پا ریس پیکه وه چووینه پیاسه، به ره و پیسه ده ست و سه وه زه لانه فینکه کانی قه راغی پا ریس. له نا و گه مه لانی ک، له ژیر ده ره ختی کدا، سفه ره یه ک و نیوه فه رشیکمان راخست و به یه که وه نیوه رووت پال که وتین. تا و تا که برسیمان ده بوو، هه لده ستا یه وه سه نده و بچتی کی چکۆلانه ی په نیری کۆمی بترت و ته ماته و خه یارمان ده خوارد. به جبو ته راده کشا یه وه، خۆمان ده دا یه به ره هه تا و. هه لده ستا یه وه ده چووین له قه راغ شینکا وه که دا راده کشا یین، له رووتی له شی یه کتر و رووتی روو بار و شه پۆله کانی ورد ده بوو یه وه.

شه ویش به پاسکیل چووینه مه له بنده سه وه زه لانه که ی نزیک فرۆکه خانه که ی شارل دووگۆل، له وی له سه ره شوسته یه ک، له نا و گیا و گۆلیکی پارا ودا، به ده م بیه ره خواردنه وه،

هیتو‌اش هیتو‌اش له‌ناو ده‌رگا‌که سه‌ری هه‌لب‌ری. له‌ توتی چ‌رچی و لۆ‌چی‌ی چاوه‌ کزه‌کانیه‌وه، قه‌پیرتیک هه‌ر ته‌ماشای کردم. ته‌ماشای ده‌کردم و بی‌ری ده‌کرده‌وه، بی‌ی نه‌وه‌ی هیچ هه‌ستیک‌ی پیشوازی پیشان بدا.

له‌وده‌مه‌ی که من له‌ناو قوولایی چاوه‌کانیدا هه‌ولم ده‌دا بی‌رم بکه‌وتیه‌وه ناخۆ من ئەم پیره‌ژنه‌م له‌کوئ دیوه؛ پیره‌ژن یه‌کسه‌ر به‌ ده‌نگیک‌ی گازانده‌باره‌وه وتی:

- دارا!

ده‌نگی ئەو پیره‌ژنه زۆر له‌ روخساری ناشاتر، رایچله‌کاندم:

- ئەوه تۆی؟

من، داتۆقیو، سلۆک، به‌لام زیاتر حه‌په‌ساو، گوتم:

- به‌لنی، دارام.

پیره‌ژن له‌ کانگای دل‌یه‌وه به‌ قسه‌ هات:

- ئەو هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌کوئ بووی، ها؟

زۆر به‌ تووره‌یه‌وه ئەم پرسباردی لی‌ی کردم، به‌لام به‌هیچ شتیه‌یه‌ک نه‌یده‌توانی ئەو سۆز و خو‌ش‌ه‌ویستیه‌یه‌ی که له‌وانه‌یه‌ هه‌ر به‌ زگماک هه‌یبوو، له‌سه‌ر روخساری تووره‌بووی خۆی بیشارتیه‌وه.

من له‌ ناست ئەم پرسباردی ئەو‌دا دۆش دامام، نه‌مه‌دزانی چی وه‌لام بده‌مه‌وه، له‌ئا‌کامدا گوتم:

- ببوو‌ره ئەگه‌ر سه‌غله‌تم کردین!

هیتشتا قسه‌که‌م ته‌واو نه‌کردبوو، به‌ ده‌نگیک‌ی توند و تووره‌یه‌کسه‌ر گوتی:

- ئیستا چیت ده‌وئ؟

وتم: ئیتره‌ مالی خاتوو قینۆسه؟

وتی: چیت له‌ قینۆس ده‌وئ؟

که ئەمه‌ی وت، له‌ خو‌ش‌بان شاگه‌شکه‌ بووم. له‌ دلی خۆمدا گوتم «که‌واته، خۆیه‌تی؛ ئەمه‌ مالی قینۆسه». وتم:

- حه‌زم ده‌کرد چاوم پیتی بکه‌وئ.

پیره‌ژن که‌میک‌ داما، پاشان له‌ناکا‌و یه‌کسه‌له‌ف له‌ پرمه‌ی گریانی دا. به‌ هه‌موو بوون و هه‌ست و نه‌ستی خۆیه‌وه، بی‌ی نه‌وه‌ی هیچ وه‌لام‌یک‌ بداته‌وه؛ گریان له‌ ناخه‌وه‌ دا‌یچله‌کاند. هه‌موو ئەندامه‌کانی له‌شی له‌گه‌ل ئەم گریانه‌ که‌وتنه‌ له‌رزین.

من له‌و ده‌مه‌دا هه‌ستم ده‌کرد که ئەو پیره‌ژنه‌ ده‌یه‌وئ شتیک‌م تی‌ بکه‌یه‌نی به‌لام نه‌یده‌توانی، منیش له‌ هه‌مان کاتدا ده‌موست شتیک‌ی تی‌ بکه‌یه‌نم به‌لام نه‌مه‌دزانی.

وا هه‌ستم ده‌کرد که زمانیک‌ی هاویه‌شمان هه‌بووه و هه‌ردوو‌کمان ئەو زمانه‌مان بی‌رچۆته‌وه، یان وه‌ک بلتی جیا‌وازییه‌کی زۆر که‌وتیه‌ته‌ نیوامانه‌وه. ده‌یوست تیم بکه‌یه‌نخ و ده‌موست تیتی بگه‌م؛ نه‌مانده‌توانی. ده‌موست تیتی بگه‌به‌نم و ده‌یوست تیم بگات؛ نه‌مانده‌توانی.

من راوه‌ستا‌بووم و به‌زه‌بیم به‌و پیره‌ژنه‌دا ده‌هاته‌وه. له‌ هه‌مان کاتدا ده‌شترسام، به‌لام له‌ هه‌مووی زیاتر حه‌په‌سابووم. له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌ر ده‌رگا‌که‌وه هه‌نگاو‌یک‌م هه‌لنا، ویستم بچمه‌ دیوی ژووره‌وه و بیلا‌وتیه‌مه‌وه: تیتی بگه‌م یزانم مه‌سه‌له‌ چیه‌یه و چی رووی داوه. که‌چی ئەم، له‌ناکا‌و، سه‌ر و قژ شتیاو، وه‌ک شیت؛ پر به‌ ده‌نگ به‌سه‌رما قیژانندی:

- نا!

من هه‌تره‌شم چوو. پیم تیک‌ ئالا. یه‌کسه‌ر کشامه‌وه.

- نه‌یه‌یه‌ته ژووره‌وه!

که‌وتمه‌ سه‌رسه‌کۆی ده‌رگا‌که‌.

پیره‌ژن، گۆچانه‌ سووره‌ خواره‌که‌ی رووه‌و سنگم، به‌ده‌م گریانه‌وه، هه‌ر ده‌یقیژاند:

- نه‌یه‌یه‌ته ژووره‌وه...

من له‌سه‌ر سه‌کۆکه، له‌ شوتینی خۆمدا، چا‌و ئە‌به‌له‌ق ما‌و، خه‌ریک بو‌و له‌نیوان شه‌پۆله‌کانی هه‌ستی نیگه‌رانی و سامناکیی خۆمدا، ببوو‌ریمه‌وه؛ نه‌مه‌دزانی چی بلیم. به‌په‌شو‌کا‌وییه‌وه وتم:

- قینۆس لی‌تره‌ نییه‌؟

ده‌می که‌فی کردبوو. ئەم جاره‌ زۆر توندتر زریکانندی:

- نه‌خیر!

پاشان (هه‌ستم کرد که هیلاک بووه) هه‌ر به‌ده‌م هه‌ستی تووره‌یی و هه‌نسکدان‌ی خۆیه‌وه، پچ‌ر پچ‌ر، که‌وته‌وه گازانده‌:

- دو‌وای ئەو هه‌موو ساله‌، ده‌ته‌وئ هیتشتا هه‌ر چاوه‌ریت بکا؟

هه‌ر دوو ده‌ستی له‌رزۆکی به‌سه‌ر گۆچانه‌که‌ داگرتبوو، هۆن هۆن فرمیتسکی داده‌باراند.

من تی‌ نه‌ده‌گه‌یشتم ئەو پیره‌ژنه‌ بۆچی ده‌گریی؟ ئایا ئەو پیره‌ژنه‌ چیه‌ی قینۆس بوو؟ دا‌یک‌ی، دا‌پیری؟ نازانم. پاشان، ناخۆ قینۆس چیه‌ی به‌سه‌ر هاتووه؟ سه‌یره! چما چهند وه‌خت به‌سه‌ر دو‌وایی‌ن یه‌کتر بینینی من و قینۆس تیه‌یه‌ریبوو؟ به‌ هه‌مووی مانگی‌یک‌ نابێ. که‌واته، نابێ ئەو قینۆسه‌ی ئەو باسی ده‌کا هه‌مان قینۆسی من بی! سه‌یره! پاشان ئەگه‌ر په‌یه‌نده‌یه‌ک له‌نیوان ئەم پیره‌ژن و قینۆس نه‌بی، چۆن ئەو پیره‌ژنه‌ ناوی من ده‌زانی؟ سه‌یره! چۆن من ده‌ناسی؟

پیتم گوت:

- بمبوره.. من دهمه‌وی تنیا له‌وه تی بگه‌م: تو بۆچی ده‌گریت؟

دیسانه‌وه گۆچانه خواره گری گرتیه‌که‌ی به‌ره‌و رووم به‌رز کرده‌وه، قیژاندی به‌سه‌رما:

- بچۆ له‌ دایکت بپرسه، له‌ خوشکه‌کانت بپرسه..

که‌ وای گوت، من بیرم بۆ‌ئه‌وه چوو که‌ ئه‌و پیره‌ژنه‌ شیت بیت، به‌لام نه‌مده‌توانی خۆم دلنیا بکه‌م، گوتم:

-.. چی؟ چۆن!

- با ئه‌وان پیت بلین!

ئینجا ده‌رگا‌که‌ی گرت و قیژاندی به‌سه‌رما:

- ته‌واو.

به‌ده‌م ده‌رگا‌ داخستنه‌وی به‌ رووما، تفیکی لئ کردم:

- جارێکی دیکه‌ روو نه‌که‌یته‌وه ئیره!

توند ده‌رگا‌که‌ی له‌ رووم داخست. منیش له‌ به‌رده‌م ده‌رگا، شانم دایه‌ پال دیواره ساردکه‌. خه‌ریک بوو هه‌ره‌س بینم. هه‌ستم ده‌کرد چۆکه‌کانم ده‌له‌رزین. شانم ورده‌ ورده به‌ دیواره‌که‌دا داخزایه‌ خواره‌وه، له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی چه‌پمدا خه‌ریک بوو چۆک دابده‌م. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ونیکێ سامناک بیدار بوو بیتمه‌وه، به‌ هه‌ر دوو ده‌ستم که‌پۆلی خۆمم راگرتبوو؛ چه‌په‌ساو، سه‌رسام، نه‌مده‌توانی بیر له‌ هیچ شتیک بکه‌مه‌وه: تنیا قینۆس نه‌بی..

12

نیوه‌رۆ، دل پر له‌ چه‌ژمه‌ت و نسکۆ، سه‌رگه‌ردان، وه‌ک ئه‌سپی قه‌ره‌ج که‌ خاوه‌نه‌که‌ی خۆی بزر کردبۆ، له‌ناو بازاری شاری سانتیاگو - که‌ خۆی بۆ سه‌ردان و وتاره‌ میژووویه‌که‌ی پاپا رازاندبۆوه - من به‌ تاقی تنیا، بیکه‌س، ده‌ستم له‌ناو گیرفانی پالتۆ، غه‌ریب، غه‌مگین، ده‌رۆشتم و چاوم به‌ خه‌لک و ده‌وروه‌ری خۆمدا ده‌گه‌ترآ.. بیرم ده‌کرده‌وه: چی بکه‌م! بۆ کوئی بچم؟ له‌ کێ بپرسم؟ له‌ کوئی بگه‌رپیم؟

هه‌رکه‌ بیرم له‌ قینۆس ده‌کرده‌وه، یه‌کسه‌ر دیمه‌نی پیره‌ژنه‌که‌ ده‌هاته‌وه پیت چاوم و زال ده‌بوو به‌سه‌ر می‌شکمدا. هه‌ر کاتیکیش دیمه‌نی به‌ر ده‌رگا و پیره‌ژنه‌که‌م ده‌هاته‌وه پیت چاو، له‌ خۆمه‌وه هه‌ستم ده‌کرد: من ده‌بی سبخریکم لئ کرابی؛ خۆم وا ده‌هاته‌ پیت چاو که‌ له‌ناو خه‌ونیکێ خۆمدا بم.

من به‌ته‌واوه‌تی دلنیا بووم که‌ ئه‌و ماله‌ مالی قینۆس بوو، به‌لام سه‌یره، ئه‌و پیره‌ژنه‌

چییه؟ بۆچی قینۆس خۆی نه‌هات ده‌رگام لئ بکاته‌وه، یان به‌لای که‌میبه‌وه بیت وه‌لامم بداته‌وه! ئه‌و پیره‌ژنه‌ کێ بوو! چی ئه‌و بوو؟ بۆچی نه‌یه‌هیتشت چاوم به‌ قینۆس بکه‌وی؟ تو بلینی دایکی بیت، داپیری؟ نازانم! به‌لام هه‌رکێیه‌ک بیت، هه‌ر چییه‌کی ئه‌و بیت، بۆچی نه‌یه‌هیتشت بیبینم؟ له‌ هه‌مووی سه‌یرتر، بۆچی پیتی وتم «ئه‌و هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌ کوئی بووی؟ سه‌یره! به‌لام به‌راستیش، ئه‌و پیره‌ژنه‌ زۆر له‌وه ده‌چوو شیت بی. به‌ نادگار و دیمه‌نی خۆیه‌وه به‌ته‌واوه‌تی له‌ شیتیک ده‌چوو. ناخ پیره‌ژنیکێ شیت له‌ مالی ئه‌وان چ ده‌کا؟ قینۆس هه‌رگیز باسی ئه‌وه‌ی بۆ نه‌ده‌کردم که‌ پیره‌ژنیکێ شیت له‌ ماله‌که‌یاندا هه‌بی!» هه‌ر چۆنیک بی، ئه‌و پیره‌ژنه‌ تاچه‌ که‌سیکه‌ که‌ بزانی قینۆس له‌ کوئییه‌ و بتوانی پیتم بلنی چاره‌نوسی قینۆس چییه؟

ناو می‌دییه‌کی کوشنده‌ دلنی رنه‌ک ده‌دام. پرسیار له‌ کێ بکه‌م؟ له‌ کوئی بگه‌رپیم! چۆن بتوانم قینۆس، ئه‌و فریشته‌ نازنه‌ین و خۆشه‌ویسته‌ی خۆم بدۆزمه‌وه؟ چۆن!

پاره‌ی خواردنی چیتشتخانه‌که‌م دا و هه‌لسام، چوومه‌ ده‌ره‌وه. له‌پیتش ده‌رگای چیتشتخانه‌که‌ ئیستیکم کرد و چاوم به‌ ده‌وروه‌ری خۆمدا گه‌ترآ؛ نه‌مده‌زانی له‌ کوئی شاره‌که‌م! دیسان چوومه‌وه ژووره‌وه، له‌ خاوه‌نی چیتشتخانه‌که‌م پرسی:

- زه‌حمه‌ت نه‌بی؛ من له‌ کویم؟

پیتش ئه‌وه‌ی به‌یلم کابرای خاوه‌ن چیتشتخانه‌که‌ هه‌ست به‌ ناماقوولی پرسیاره‌که‌م بکات؛ پرسیاره‌که‌ی خۆم راست کرده‌وه:

- ببوره، مه‌به‌ستم: من له‌ کوئی سانتیاگو؟

- یه‌عنی چۆن؟

- کاتیدرالی سانتیاگو له‌ کوئییه؟

ده‌ستی بۆ لای راست درێژ کرد، وتی:

- سییه‌م جاده‌ به‌ده‌سته‌ راست بسوورپتوه..

- به‌لئی..

- پاشان ریک برۆ، ئیتر له‌وئ لوتکه‌ی کاتیدراله‌که‌ به‌ده‌سته‌ چه‌پ ده‌رده‌که‌وی.

له‌ نیوه‌ی رینگ بووم، ناویم دایه‌وه: به‌ ده‌سته‌ راستما، له‌ دووره‌وه، باغیکێ گه‌رده‌م که‌وته به‌رچاو. باغیکێ تابلینی قه‌شه‌نگ و خۆش دیاربوو. په‌شیمان بوومه‌وه له‌وه‌ی بچمه‌ لای کاتیدراله‌که‌. له‌ دلێ خۆمدا گوتم «له‌وانه‌یه‌ قینۆس به‌رپکه‌وت هاتبیته‌ ئه‌و باغه‌ و له‌وئ بیبینم!» «بۆ نا؟».

هه‌نگاوم هه‌لنا به‌ره‌و باغه‌که‌ چووم. لیبی نووسرابوو (باغی فریشتان) هه‌مان ئه‌و باغه‌ی قینۆس باسی ده‌کرد.

باغه‌که‌، جگه‌ له‌و ده‌رگا‌یه‌ی که‌ من ده‌مویست لیبیه‌وه بچمه‌ ژووره‌وه، ده‌رگا‌یه‌کی

دیکهشی لهویهروه هه بو که دهپروانیبه نیوه مهیدانیکی رازوهی به گول و گولزار، که لهویشهوه شهقامیکی ئاپورهی پر له خه لکی لیوه هه لدهکشا به ره و سه ره وه.

ئه ملا و ئه ولای شه قامه که، هه مووی هه ر قساوه خانه و با بوون، به رده رگاکیانیا و پیرای سه ر شوسته، کورسی و میزبان تیدا ریز کرابوو. خه لکی ئه و ناوه، که دیار بوو زۆریه ی زۆریان تووریست و گه ریده بوون، جوت جوت، کۆمه ل کۆمه ل، له به ر هه تاوی سه ر شوسته، به دیار بوتلی خوارده وهی جۆراوجۆره وه دانیشتبوون. دهنگه دهنگیکی زۆر له و ناوه دههات، به ته واوه تی له جه ژنیکی بچوک دهچوو.

له به رده رگای باغه که راوه ستابوو، ته ماشای ئه و ئاپوره رده نگینه ی به رده م با و قساوه خانه کانه ده کرد، پاشان ئاوریکم بۆ لای باغه که دایه وه، وتم «با جارئ بچمه ناو ئه م باغه، پاشانیش دهچم پیاسه یه ک به ناو ئه و شه قامه ئاپوره ی ئه ویدا ده که م»، «به لکو ئه و ئیواره یه به ریکه وت تووشی بئیم و ببینم!». «هه بی و نه بی، ئه گه ر ئه م ئیواره یه بۆ پیاسه هاتیبته ناو ئه م باغه یانیش جوویته شه قامه که ی ئه و به ر، ده بیینم. له وهش دهچن ئیتر ئه م ناوه تاچه ناوه ندی قه ره بالغی شاره که بی!».

له ناو باغه که چاوم ده گتیرا و ئه م قسانه م به خۆم ده گوت.

ماوه یه ک خوار و ژووری باغه که گه رام. به دهم پیاسه وه چاوم به هه ر کچیکی بالا به رزی قه ژ ره شی توخ، چاوه سوز، ناو قه د باریک بکه وتایه، دادچه لکه کام و لپی ورد ده بوومه وه. له کۆتاییدا، دووای گه ران و چاوه گتیرانیکی زۆر، هیلاک بووم، دل سارد، له سه ر نزیکترین کورسیی لای خۆم دانیشتم. ئه یکی ماندووی حه سه ره تاویم هه لکیشا، وتم:

– ده ترسم هه فته یه کی دیکهش هه ر ئاوه له م شاره نامۆ و ناناشنا یه دا هه ر بگه ریم و چاوه بگتیرم، بی هه یج ئه نجامیک!

له ناکاوه بریارم دا یه کسه ر بچمه ماله وه، بچم پرسیار له مادام کارلۆس بکه م. پاشان، هه ر له شوینی خۆم له سه ر کورسیه که بیرم کرده وه وتم «به لام چبی پئ بلیم؟»، «سۆراغی کیتی لی بکه م! چۆن؟ خۆ من له ناوی قینۆس – خۆی و باوکی زیاتر له گه ل ناوینشانه که ی، هه یچی دیکه له باره ی قینۆس نازانم! چی به مه دام کارلۆس بلیم؟».

له وانه یه ئه و کاته مه دام کارلۆس، کونجکۆلانه یه کسه ر گومانیکی له لا دروست بیت. ئه و رۆژه لیمی پرسی: «تۆ بۆچی له پارسیه وه هاتووبته ته ئیره؟ ئاخۆ ئه م جاربه یان ئایا باشته ر و نییه راست و ره وان پئی بلیم که بۆ لای کچیک هاتووم! بۆ لای ئه و کچه ی که تا ئیستاش هه ر نه مدۆزیوه ته وه و هیشتا له ناوینشانه که ی ده گه ریم؟ نه. وای پئ نا لیم، چونکه ئیتر ئه و کاته ده بی له نوکه وه ئه و چیرۆکه شی بۆ بگتیرمه وه که له به رده رگای ماله که یاندا له گه ل پیره ژنه که به سه رم هات، پیوسته باسی ئه وه شی بۆ بکه م که تا کو ئیستا دوو جارن چوومه ته ماله که یان و ئاوه ی پئ وتووم. نه. و باشته ر

پئی بلیم که من نیگارکیشم و له پاریس ده ژیم؛ زانیومه که پایا دیته ئه م شاره و ئیتر شاره که گه ریده و تووریستیکی زۆری تی ده رژی، هاتووم بۆ ئیره: هه م به سه فه ر و هه م بۆ ئه وه ی پۆرتریت بۆ خه لکی تووریست دروست بکه م و که میک پارم ده ست بکه ویت. یانیش ده لیم: کاتی له پاریس بووم زانیم که پایا له ۱۸ و ۱۹ ی ئه م مانگه دا سه ر له سانتیاگو ده دات، ئیتر منیش وه که ئه و هه موو خه لکه، که له سه ر تاسه ری ولاتانی ئه وروپاوه هاتوون، هاتووم بۆ ئه وه ی له کاتی دراله که ی سانتیاگو گوی له قسه و فه رمایشته ئاینیه کانی پایا رابگرم. و باشته ر قسه کانی خۆم راست بکه مه وه. نا.

پیوسته هه ر ئاوه به مه دام کارلۆس بلیم. به لئ. دووای ئه وهش ئیتر یه کسه ر ستاند و بۆرد و که لویه له کانی نیگارکیشان به پشتم داده م و دیمه ده ره وه، ده چمه به رده م کاتی دراله که: ستاند و بۆرده که م له وئ، له به رده م کاتی دراله که هه لده ده م و پۆرتریت بۆ خه لک، بۆ تووریست و گه ریده کان دروست ده که م. ئیتر له وئ، تا خۆر که وتنان، به دهم پۆرتریت دروست کردنه وه کات به سه ر ده به م و چاوه رئ ده که م، به شکو ئیتر له ناکاوه قینۆس به ریکه وت به ویدا تپسه ر بیته و بمینئ! دلنیام هه ر سه ر له وئ ده دات و ده بیینم. خۆ ئه گه ر ئه م ئیواره یه ش نه بیینم، ئه و شه و دیسان ده چمه وه به رده رگاکیان، له زهنگی ده رگاکیان ده ده مه وه. ناشی دیسان پیره ژنه که بیت ده رگا که م لی بکاته وه! خۆ ئه گه ر دیسان هه ر له وئ نه بوو، ئه و ئیتر به دهم پیاسه کردنه وه ده چم هه رچی با و مه یخانه و دیسکۆتیک و مه یخانه هه یه، یه ک یه ک هه مووی ده گه ریم، چاوه به هه موویاندا ده گتیرم. ئه مشه و، سه ی، دوو سه ی. هه ر ده گه ریم؛ تا ده یدۆزمه وه!

خه ریک بوو خۆشی و ئومیدیکم به دلدا ده گه رابه وه. هه لئسه مه وه سه ر پئ: به نیازی ئه وه ی که له سه ره تادا بچمه وه ماله وه و مه دام کارلۆس بیینم. له دلی خۆمدا گوتم:

– سانتیاگو جی ناهیلیم. هه ر ده بی قینۆس بدۆزمه وه.

– ئه م خانوه. شوومه.

لالۆ، پیاویکی ردین ماش و برنجی؛ ئیواره درهنگ، له مهیدانی به رده م کاتی دراله که یه کترمان ناسی. من دانیشتبووم پۆرتریتم بۆ ئافره تیک دروست ده کرد؛ هات داوای لیم کرد پۆرتریتیک بۆ ئه ویش دروست بکه م. به دهم پۆرتریت دروست کردنه وه که وتینه قسه کردن و ورده ورده له وه دهچوو بتوانین له گه ل یه کتر بیینه برادر. له کۆتاییدا من ده سه هقی پۆرتریته که م لپی نه سه ند، ئه ویش داخوایی لیم کرد که ئه م ئیواره یه مباته با ریکی خۆشی سانتیاگو و دهعه تی ئه و بم! پیم خۆش بوو. چووم.

لالۆ ئادگاریکی شپه ی هیندیبه سووره کانی هه بو، به لام به نه چه (ئه نده لووسی) بوو. ده یگوت «دوکانیکی ئه نتی کفرۆشیم هه یه له لای خه سته خانه کۆنه که ی شار.

- پیتم بلت، ئەمە چەندەمەین جارە تۆ دەچیتە بەردەرگای ئەو ماله؟
- من فریای تێگەشتن لە قسەکانی لالۆ نەدەکەوتم، وتم:
- دووهمەین جارە.
- خەلک دەلێن تەنیا لە سێبەمەین جاری لە دەرگاداندا پێگات دەدا بچیتە ژوورەو.
- بۆ؟
- کە دەشچیتە ژوورەو، نیتەر نایەیتەو دەروە.
- نایەیتە دەروە؟
- خەلک وا دەلێن.
- من سەرم سوپما بوو، نەمدەتوانی باوەر بەم قسانە بیتم:
- ئەمە خورافاتە. چۆن؟
- لالۆ، هەر لە سەرەتای ئەم باسەو، هەستم دەکرد دەیهوی نامۆزگاریم بکا:
- من خۆم دیومە: نیووشەوان، سیسارک و دالی برسی، پۆل پۆل هاتوون، ماوەیەک بەسەر خانووەکەدا سووراو نەتەو، پاشان بە قیپەقیپری سامناکی خۆیانەو دا بەزێونەتە ناو حەوشەکە؛ کە لاکێ بۆگەنبووی ناو ماله کەیان هەلگرتوو و لە ئاسمانەو فریپیان داو تەو ناو حەوشەکە!
- تۆ خۆت ئەمەت دیو؟
- بەلێ. من خۆم ئەمەم دیو.
- بە شەو؟
- بەلێ بە شەو. نیووشەویک درەنگ لەم بارەو هەستابووم و بەویدا تێپەرپووم، بە چاوی خۆم ئەمەم بینی.
- پۆلیس قەت نەچۆتە ئەم ماله و سۆراغی ئەم دیاردەیه بکا؟
- پۆلیس گالتەیان بەم قسانە دیت!
- بۆچی؟
- پۆلیس دەلێن «خورافاتە»!
- چۆن خورافاتە.
- باوەرناکەن؛ دەلێن خورافاتە.
- هیچ قسەیان لە گەل ئەم پیرەژنە نەکردوو؟
- کێ؟
- پۆلیس.

- با، چۆن! پۆلیس دەلێ: پیرەژنیکی بەستەزمانە و لە مالی خۆی دانیشتوو...
- من پیتم گوتیت: «تفی لە من کرد». بە منی گوت: «جاریکی دیکە نەیهیتەو بەر ئەم دەرگایە».
- پۆلیس دەلێ: پیرەژنیکی بەستەزمانە و خەلک وازی لێ ناهین. ئاوها وەکو تۆ و ئیستا...
- من جیام، لالۆ. من جیام.
- ئیستا تۆ بۆچی وازی لێ ناهین؟
- من بانگ کراوم. من کەسیک دەعوەتی ئەویی کردووم و ناوینشانی ئەویی پین داوم.
- لالۆ لاسمیتلی خۆی با دەدا و پیدەکەنی:
- هەموو ئەوانە لە دەرگای ئەو پیرەژنە دەدن؛ هەمان ئەم قسانە تۆ دەکەن.
- پاشان من چ پەیهەندییەکم بەم پیرەژنەو هەیه؟
- با!
- چۆن؟
- تۆ گەنجی. جگە لەمەش تۆ هونەرەندیت. پیاویکی دلناسک و عاشقیت..
- یەعنی چی؟
- یەعنی، وەکو پیتم گوتی: دەلێن «ئەم پیرەژنە.. سیحربازە»، «دیتە خەونت». گەنج و هونەرەند و عاشقی وەکو تۆ، هەمیشە، ئاسانتر و زووتر دەکەوێتە داوی وەهەم و سیحەر و جوانییەو.
- لالۆ هەر دەتگوت کۆنە سیحرباز و جادووگەرێکە لە گەل دەدوێ، لیمی پرسی:
- پیتم بلت: تۆ، حەشیشە دەکیشی؟
- جار بە جار.
- تەنیا یەک جاریش حەشیشەت کیشابیت بەسە بۆ ئەوێ تووشی وەهەمیک هاتبیت کە واتبێگە عاشق بوویتە.
- ئەم قسانە لالۆ، لەناکاو، خستیمە گومانێکی قوولەو. وای لیکردم بە هەموو ئەو ساتە خۆشانەدا بچمەو کە لە پاریس، لە گەل فینۆس، لە دەعوەتەکی فیلیپ و پاشان لە بارەکی مەیدانی مادلیت بەیهکەو بەسەرمان برد! بەلام ماقوول نییە: چۆن دەکرێ ئەو ساتە خۆشە جوانانە خەیاڵ بن؟ چۆن دەکرێ ئەو نەرماییە گەرمە ران و بازووکانی.. خەیاڵ بن؟ چۆن دەکرێ ئەو هەموو سەوزاییە پەنگینە چاوەکانی، کە لە کاتی جودابوونەو، تۆک تۆک بۆ من دەتکا.. تەنیا وەهەمیک بن! ئەو هەموو قسە

خۆش و دلته‌وازانه!

به خۆمم گوت: پاشان ناو‌نیشانه‌که‌ی، که ئیستاش، به دهستی خۆم نووسیم و له دهفته‌ره‌که‌مدا هیشتاش ماوه. نا‌کرئ. نه‌خێر.

لالۆ پرسی:

- بیر له چی ده‌که‌بته‌وه؟

گوتم: به‌عنی تۆ وای ده‌بینی که من به‌دهم چه‌شیشه‌کێشانه‌وه‌ ئه‌و که‌چهم دیبی؟

- به‌دووری نازانم.

- به‌لام من له هه‌موو ژباندا، هیچ ساتیکی ژبانم، هینده‌ی ئه‌و چه‌ند ساتانه‌ی له‌گه‌ڵ فینۆس بووم، هه‌ستم به‌ هێزی واقیع و جوانی واقیع نه‌کردوه.

لالۆ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک، زۆر به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ گوتی:

- هه‌موو چه‌شیشه‌کێشیک، دووای خه‌وینین، به‌کسه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی تۆ ده‌کا.

به‌ لالۆم گوت:

- باشه، ئه‌دی که‌واته‌ ئه‌م پیره‌ژنه‌ چۆن ناوی منی زانی؟ چۆن من ده‌ناسی؟

- له‌ به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ ناوی خۆتی هینا؟

- به‌لێ. وتی: «دارا... تۆی؟».

لالۆ به‌کسه‌ر وتی:

- ده‌بینی: ئه‌و پیره‌ژنه‌ زۆر باش تۆی ناسیوه‌ته‌وه!

- مه‌به‌ستت چیه‌؟

لالۆ قه‌یریک بێده‌نگ ما، بیری ده‌کرده‌وه. پاشان کونجکۆلانه‌ لیمی پرسی:

- تۆ له‌ ژبانی خۆتدا هیچ ئه‌وت دیوه؛ ئه‌وت ناسیوه؟

- نه‌خێر. به‌لام راستییه‌که‌ی، من دوواتر بیرم لیکرده‌وه: شیوه‌ و ئادگاری ئه‌م پیره‌ژنه‌ زۆر له‌ شیوه‌ و ئادگاری فینۆس ده‌چی. ئه‌م پیره‌ژنه‌ هه‌ر ده‌تکوت فینۆسه‌ و پیر بووه!

لالۆ په‌نجه‌ی شایه‌قمانی به‌رز کرده‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌تیبیه‌کی دۆزیبێته‌وه:

- ئیستا تیگه‌بشتیت؟ ئه‌م پیره‌ژنه‌ هاتۆته‌ خه‌ونت و خۆی له‌ شیوه‌ی فینۆسدا به‌ تۆ پیشان داوه.

من خه‌ریک بوو میشکم راده‌وستا، به‌ لالۆم گوت:

- خه‌ونی چی؟

- ئه‌م پیره‌ژنه‌.. سیحریازه‌ و ده‌به‌وی لۆژیکیکێ ژبانته‌ له‌ لا‌ ئاوه‌وو بکاته‌وه‌ و

نه‌تیبیه‌کی خۆیت بێ بلێ.

- نه‌تیبی چی؟

- نه‌تیبیه‌ک که‌ ئه‌و له‌ ژبانی خۆیدا نازاریکی زۆری به‌ده‌ستییه‌وه‌ چه‌شتوه.

له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «لالۆ که‌ ئه‌م هه‌موو دنیا‌یه‌ گه‌راوه، تۆ بلێی له‌ دنیا‌ی سیحرو سیحریازیدا شاره‌زا بیت!». لالۆ گوتی:

- ئه‌م پیره‌ژنه‌ جادوو‌گه‌ره‌ ده‌به‌وی پیت به‌سه‌لمینێ که‌ ئه‌مه‌یه‌ چاره‌نووسی گه‌نجیتی: پیر ده‌بێ. ده‌به‌وی پیت به‌سه‌لمینێ که‌ ئه‌مه‌یه‌ چاره‌نووسی جوانی: ناشیرین ده‌بێ... به‌سه‌رده‌چی.

پاشان گوتی: ده‌به‌وی وات لێ بکا باوه‌ر به‌وه‌ به‌یتنی که‌ واقیعی جوانی و ئاسوده‌یی ته‌نیا وه‌همیکه‌.

- به‌لام من فینۆسم له‌ باوه‌ش گرت، ماچم کرد. قسه‌م له‌گه‌لی ده‌کرد. زیاتر له‌ هه‌ژده‌ سه‌عات پیکه‌وه‌ بووین...

- ته‌واو. ته‌واو. ته‌واو بوو... ناگه‌رتیه‌وه. ئه‌و ئاسوده‌یه‌ ناگه‌رتیه‌وه؛ ئه‌و جوانییه‌ نایه‌ته‌وه‌ ده‌ست.

من ده‌مویست ئه‌و ساتانه‌ی له‌گه‌ڵ فینۆس به‌سه‌رم بردبوون، بۆ لالۆ زندوویان پیشان بده‌م:

- به‌لام فینۆس به‌لینی پیدام که‌ به‌کتر بپینینه‌وه، ده‌عه‌تی ئیره‌ی کردم. به‌ هه‌مووی، دوو هه‌فته‌یه‌ک نابێ. له‌ پاریس به‌لینی ئه‌وه‌ی پیدام که‌ ئه‌گه‌ر بیه‌م ساتیاگۆ؛ پیکه‌وه‌ بژین...

لالۆ کونجکۆلانه‌ دیسان لیمی پرسی:

- ئه‌مه‌ ئه‌و شه‌وه‌ بوو که‌ چه‌شیشه‌ت کێشابوو؟

- ئنجا چه‌شیشه‌کێشان په‌یوه‌ندی به‌مه‌وه‌ چیه‌؟

- با.

- چیه‌؟

- تۆ خه‌ونت دیوه.

من له‌ نیگه‌رانی و شله‌ژانی خۆمدا به‌ لالۆم گوت:

- تۆ ده‌لێی سه‌رخۆشیت، لالۆ!

- بۆچی؟

- من پیت ده‌لیم: من فینۆسم له‌ باوه‌ش گرت، ماچم کرد، قسه‌م له‌گه‌لی ده‌کرد... زیاتر له‌ هه‌ژده‌ سه‌عات پیکه‌وه‌ بووین...

- پیره ژن خودی قینۆس و پیر بووه...

- تۆ شیتیم دهکە ی! یه عنی چی؟

لالۆ گوتی:

- یه عنی: جوانی و ئاسوودهیی و گه نجیستی هه رگیز هه تا سه ر نامینیننه وه؛

له ناو ده چن...

14

له سه ر سیسه مه کم، وپ و کاسی دووای خوارنه و دیه کی زۆر - که هه رگیز ناو ها پیتی رانه ها تیبوم -، مه ست و ماندووی دووای جگه ره یه کی خهستی هه شیشه؛ له سه ر پشتم پاکشا بوم، به بی ئومیدییه وه ته ماشای نوقته یه کی بچوکی بنمیچه که م ده کرد. له نا کاو، له و دیو دیواری ژووره که مه وه، گویم له چرپه چرپیک بوو که هه ر ده تگوت له ته نیشتمه وه قسه ده که ن:

- چاوت لیبه؟ دهنگی نه ما!

ئه مه دهنگی مه دام کارلۆس بوو، که له هه مان نه زمی ژووره که ی مندا ده ژیا؛ به مه دام تاردیۆی دراوسیکه یانی ده گوت:

- ماوه یه ک پیش ئیستا ده گریا. لالا نه وه ی رۆژه ریبه ک ده رۆیشت.

من به بیرم نه ده ها ته وه ئاخۆ که ی بوو له باری (بوورگۆس) له لای لالۆی تا قه ها ورپیمه وه گه رابوومه وه ژووره که ی خۆم. نه مده زانی چه ندی مانگه. نه مده زانی چه ند شه مه یه. نه مده زانی کاتژمیر چه نده. نه شمده زانی که ی بووه گریاوم؛ به لام ئه وه م به باشی به بیر ده ها ته وه که خه لک «گه وره و گچکه ی خه لکی سانتیاگو» به چه پله و هوتاف و خۆشه ویستییه کی زۆره وه پاپایان به ری ده کرد.

- سی چوار رۆژیکه نه ها تۆته ده ره وه.

ئه مه دهنگی مه دام کارلۆس بوو.

- یه عنی هه ر نه ها تۆته ده ره وه؟

ئه مه دهنگی مه دام تاردیۆ بوو.

- خۆی له کونی ژووره وه ناوه و نایه ته ده ره وه. قه ت نه مدیوه بیته ده ره وه.

- له ده رگات نه داوه.

- بی فایده یه.

- چۆن؟

- ته نیا یه ک جار؛ به ستر پیری بوو.

فه رهاد پیر بال

- هه موو ئه و ساته خۆشانه ی باسی ده که ی که له گه ل قینۆس به سه رت بر دوون؛ له ناو وه همیکدا بووی. به وه هم و خه یال ئه و ساته خۆشانه ی خۆتت به سه ر بر دووه. له کاتی هه شیشه کیشانه که دا خه و نت دیوه.

- یه عنی قینۆس وه همه.

- به لئی، قینۆس وه همیکه و هیچی تر.

- ئه گه ر وه هم بیت، ئه م پیره ژنه چۆن ده زانی که په یوه ندیبه ک له نیوان من و قینۆسدا هه بووه؟ منی چۆن ناسبیه وه؟ ناوی منی چۆن ده زانی؟

لالۆ گوتی:

- ئه دی ئه گه ر وه هم نه بیت، کوانی قینۆس؟ ئه م پیره ژنه بۆچی نه یه شتت که تۆ قینۆس ببینته وه؟

راستییه که ی، منیش ده موست وه لامیک بۆ ئه م پرسیا رانه بدۆزمه وه. گوتم:

- ئه م پیره ژنه له وانه یه پیتی ناخۆش بیت که من ببینم، یان له وانه یه غیره بکات.

له و ده مه دا لالۆ قاقایه کی زۆر سه یری لی هه ستا. ئه مه یه که مه ین جار بوو له ژیا مندا ببینم پیاویکی به ناو سالکه و توتو به م شتیه یه پی بکه نی. لالۆ، له نیوان پیکه نیبه که ی خۆی و پیتی شه رابه که ی ده ستی، پچر پچر، ده بوست بلتی:

- چ...ۆ...ن؟

باره که هینده پر غه وعا و ئاپوره بوو، که س ئاوری بۆ پیکه نیبه که ی لالۆ نه دا به وه؛ به لام له گه ل ئه مه ش من ده موست مه به ستی خۆم به شتیه یه کی باشتر بۆ لالۆ روون بکه مه وه. له ناو دوو دلیدا گوتم:

- له وانه یه ئه م پیره ژنه دایکی بیت، یان خوشکی گه وره ی بیت. یان داپیری! چوزانم. هه ر چۆنیک بیت، ده بی قینۆس خۆی له م ماوه یه دا باسی منی بۆ ئه و کردی. چونکه، تۆ سه یرکه؛ ئه گه ر په یوه ندیبه ک له نیوان ئه م پیره ژنه و قینۆسدا نه بی، ئه و پیره ژنه چۆن ناوی من ده زانی؟ چۆن من ده ناسی؟

لالۆ فرمیستیکی پیکه نیبه درتێخایه نه که ی خۆی سه یریه وه، ته بای ها ورپیه ک که سالانیکی زۆر دلسوژی به کتر بین، گوتی:

- ها ورپی نازیم؛ من قسه ی خۆم کرد. ته واو.

ئنجا ویستی کیلیل له قسه کانی خۆی بدا، گوتی:

- شتیکی دیکه ش هه یه.

وتم: چیبه؟

لالۆ گوتی:

- تۆ، خودی جوانی خۆت توشی نامۆیی و مەرگه ساتی کردووی؛ دهزانی؟

وتم: چۆن، لالۆ؟

وتی: تۆ له جوانیی پیاوانه ی خۆت و کهشخهیی خۆت زۆر دلناییت..

- ئی؟

- ئەمه وای لیکردووی ههست بکهیت که ههر ئافرهتیک ئەگەر ماچیکتی پێ بهخشی، ئیتر ئەم ئافرهته دهشیت ههموو قوربانیهکت له پیتنا و بدات و تا ههتا به ههر شهیدا و دلسۆزت پیت و تاکه ئایدیالت بمیتیتهوه.

- باش..

- کهچی له کۆتاییدا دهبینی: له چۆلی قولقه دا به جیماویت، تهنبیا و کهساس! ئەو ئافرهته به جیت دیت و جارێکی دیکه نایهتوه به لاتا. تۆ تهماشای دهکهی: ئەو جوانی و خوشهوبستییه زووگوزهره له وههمیک زیاتر ههچی دیکه نهبووه!

- من تیبینم کردووه، مه دام کارلۆس؛ هونهرمه ند زۆربه یان جوانن. دهلییی ههر جوانیه که یانه ده یانکاته هونهرمه ند.

ئهمه دهنگی مه دام تاردیۆ بوو.

دیار بوو مه دام تاردیۆ هاتبووه نهۆمی سییه م، بۆلای مه دام کارلۆس.

پێم سهیر بوو: دیوارێکی نهستوو له نیوان ژووره که ی من و ژووره که ی مه دام کارلۆسدا هه بوو، به لای له گه ل ئه وهش چرپه چرپه ئهم دوو ژنه به ناوسالکه وتوو، له و دیوه، له توتی دیواره نهستوو که وه، ئەو شهوه، زۆر ئاشکرا، زۆر به هیته له گوێچکه م دا ده زرنگایه وه.

- مه دام سیمۆن ده یگوت: مه دام کارلۆس، سویند به ئینجیل دهخۆم، ئەم پیاوه کرێچیه تازه به ی تۆ شیتته!

- چۆن؟

- منیش وام پێ گوت. گوتم: چۆن؟ بۆچی شیتته؟ ده یگوت: ئەو رۆژه بینومه: مندالێکی کۆلانه که مانی راگرتبوو، لیبی ده پرسی «تۆ مالی قینۆس پێ نازانی؟»، مندالێ که ش ده یگوت «قینۆس کێ؟»؛ گوتیم لێ بوو ئه ویش گوتی «قینۆس، کچی دکتۆر گۆرباشۆ ئیستیبان. مالی له لای که نیسه ی سانت ژاکه». شیتته. تهواو نییه. مندالێ که ههر رایکرد. وایزانم ترسا.

- ئه ری به راست، له تۆشی نه پرسبووه؟

مه دام تاردیۆ ئەم پرسیاره ی له مه دام کارلۆس کرد.

- من پێم گوت. گوتم: له زه مانی پیت جهنگی ناوخۆدا، باوکم ده یگێراییه وه

ده یگوت: ئەو وهخته ی من گهنج بووم، له هه مان ئەو گه رێک و له هه مان ئەو کۆلانه ی باسی ده که یته، ده یانگوت کچیک هه بوو، فیعلهن، ناوی «قینۆس» بوو؛ کچی دکتۆر ئیستیبان؛ زۆر جوان بوو.. خه لکی گه رێک هه مووی باسی جوانیی ئەو قینۆسه یان ده کرد. به لای زیاتر له هه فتا سال پیت ئیستا؛ نه ک ئەمرۆ.

- من به بیرم نایه، نازانم؛ به لای مه دام سیمۆنیش ههر ئەم قسه به ی تۆی ده کرد. ده یگوت: هه فتا سالیک پیت ئیستا؛ راسته: کچی دکتۆر ئیستیبان ناویک، ناوی قینۆس بووه و زۆر جوان بووه؛ مالیان له لای که نیسه که ی سانت ژاک بووه. هه موو خه لکی سانتیاگۆ باسی جوانیی ئەو قینۆسه یان کردووه. خه لکی پیر له بیر یانه. هه فتا سالیک پیت ئیستا، نه ک ئەمرۆ.

مه دام تاردیۆ توومه ز دوای پرسیارکردنه ی من، چوه پرسیار له مه دام سیمۆن کردووه، ئه ویش وه لامی داوه ته وه و پاشان نه شهاتوو وه لامه که بۆ من بگێریتته وه؛ که چی ئیستا هاتوو بۆ مه دام کارلۆسی باس ده کا!

هه فتا سالیک پیت ئیستا، نه ک ئەمرۆ!

من له وده مه دا بیرم له قسه کانی مه دام کارلۆس و مه دام سیمۆن ده کردووه. ئەم دوو ژنه له زمانی خه لکه وه و به پیتی بیره وه ربی باوانی خۆیان پیتیان وابوو که هه فتا سالیک پیت ئیستا (نه ک ئەمرۆ) کچیک زۆر جوان به ناوی قینۆس هه بووه و کچی دکتۆر ئیستیبان بووه! سهیره، لالۆش، ئەو شهوه که سه رخۆش ببوو، هه مان شتی پێ گوتم:

- پیره ژن خودی قینۆسه و پیر بووه.

ههر چهند بیرم له م قسانه ی مه دام کارلۆس و مه دام سیمۆن و لالۆ ده کردووه و ئەو ساته خۆش و پر ئاسووه بیانه م ده هیتا یه وه پیت چاوی خۆم که له گه ل قینۆس به سه رم بردبوو؛ بۆم وه دیار ده که وت که ئەو ژبانه خۆشه ی را بردووم له گه ل قینۆس (نه گه رچی وه هم و خه یالێکی ئه فیوونیش بو بیت به رای ئەوان) سه دان جار واقیعبتر و لۆژیکتر و ماقولتر بۆ باوه رکردن ده هاته به رچاو، له چاو ئەو هه موو قسه ناماقوول و نالۆژیک و ناواقیعبانه ی ئەوان ده یانکرد. چونکه ئەم قسانه ی ئەوان ده یانکرد، به هه یچ شتیه به ک نه ده چوه عه قله وه و لۆژیک نه بوو. ئەمه شتیکی ناماقووله و ناچیتته عه قله وه که قینۆس له ماوه به کی هینده کورت و که مخرایه ندا ئەو هه موو گه نجیتی و جوانیه ی ویران بو بیت و ئاوها پیر و په ژمورده پتیشوازم بکات! گه نجیتی و جوانی، چۆن ده بی ئاوها زوو به سه ره یچن؟

باشه، ئەدی پیره ژنه که ی به رده رگای مالی قینۆس، ئەدی ئەو - خۆی؛ بۆچی پیتی گوت: «ئەو هه موو ماوه به له کوئ بووی؟». پیره ژنه که زۆر به توو ره یبه وه ئەم پرسیاره ی لێ کردم. به دهنگیکی توند و توو ره وه گوتی:

- ئیستا چیت دهوی؟!

پیرهژن، گۆچانه سووره خوارهکە ی رووهو سنگم، بهدهم گریانوهه، هەر دهقیژاند:

- دووای ئەو هه موو ساله، دهتهوی هیشتا هەر چاوه ریت بکا؟!

ئەم قسانە ی پیرهژن، له هه موو جارێکی بپرکردنهوه ی پيشووم زیاتر دلێ رنهک دهدهم؛ خه ریک بوو عه قلی لهدهست دهدهم. ورده ورده دهگه یستمه ئەو باوه رهی که به خۆم بلتیم:

- لالۆ راست دهکا: پیرهژن خودی قینۆسه و پیر بووه ..

لالۆ دهیگوت:

- چونکه جوانی و ئاسووده یی و گه نچیتتی هه رگیز هه تا سه ر نامیتیننه وه؛ له ناوده چن...

15

- ئنجا به راستی ئەمه سه یر نبیه؟

ئەمه دهنگی مه دام تاردیۆ بوو.

- چی؟

- تۆ له پاريسه وه بئیت سۆراگی کچیک بکه ییت که هفتا سال پيش ئەمرۆ مالیان له لای که نیسه که ی سانت ژاک بوو بیت؟! ئەمه شیتتی نیه؟ ئەمه یه عنی چی؟ وه لا مه دام سیمۆن هه قیه تی که ده لئ: ئەم کریتیجه تازیه ت شیتته.

من له ماوه ی ئەو چهنه رۆژهدا، له نیتوان به رداشی قسه کانی لالۆ و قسه کانی ئەم ژنانه و قسه ی خه لکی تر، هه روه ها له ناو ئەو گیتژاوه ی نیتوان وه هم و واقیعدا که تیبیدا بووم؛ ورده ورده هه ستم به شتیک ده کرد که له ده ماغ و میتشکمدا تیک ده چوو. هه ستم به «که میتک شیتبون» ده کرد.

لالۆ ئەو شه وه پیتی گوتم:

- کوری خۆم، به گویتی من بکه! واز له م عه شقه وه همیبه ت بینه!

من نه مه ده توانی جوانیی قینۆس، به لیتنی قینۆس، ئەو هه موو میه ره بان ی و خۆشه ویستیه ی که من ببینووم له بیر خۆمیان به مه وه. دل م توند ببوو. هه زم ده کرد وه ک مندالیک بگرم و بلتیم:

- ناتوانم.

لالۆ هه ندیک لیم تووره بوو:

- که واته پۆلیس نا هه قی نبیه که ده لئ: خه لک خۆی واز له م ماله و له م پیرهژنه

ناهیته ی!

- به لام من، سه یره؛ لالۆ، ناو نیشانیم پیتیه ... ناو نیشان.

- کتی پیتی داوی؟ کتی تۆی تووشی ئەم شویتنه نه فره تلپکراوه کردووه؟ ئەوه کییه تۆی ره وانە ی ئەم چلپاوه ره شه کردووه؟

- فریشته یه که ..

لالۆ دیسان تووره، گوتی:

- نه خیر .. ئەه ریمه نیکه!

من له وه ده مه دا دل م له هه موو کاتیک غه مگینتر، گوتم:

- ئەگه ر فریشته بیت یان ئەه ریمه ن، لالۆ؛ ته نیا ئەو ده توانی ژبانم ئاسووده و رۆحم رزگار و دنیا م رووناک بکا ته وه ..

هه ستم کرد لالۆ ده بو یست وه ک باو کیک قسه م له گه ل بکات:

- کوری خۆم، تۆ ئەسله ن خه لکی رۆژه لاتیته .. پیم نالیتی چی تۆی گه یان ده تۆ ئەم بنی دنیا یه؟ ئەمه ئەو رووپایه، رۆله که م.

هه ستم ده کرد لالۆ باسی قینۆس یان پیره ژنه که م یۆ ده کات:

- ئەم ئەو رووپایه هه زاری وه ک تۆی قووت داوه! ئەم شویتنه نه فره تلپکراوه شیتت دهکا؛ ده تکوژی. وازی لئ بیتنه و بگه رتوه ولاتی خۆت!

گوتم: ئەم ماله! مالتی ئەم پیره ژنه! مالتی قینۆس! شیتتی کردم!

لالۆ گوتی:

- مالتی قینۆسی چی و مالتی پیره ژنی چی، کورم؟ ئەمه ئەو رووپایه! تۆ چ کارت به نهیتنی و سیحر و خه راباته کانی ئیره وه هه یه؟ ئەمه ئەو رووپایه!

- ئەوه ی ناو نیشانی ئیره ی بچ داوم، خۆشی ده ویم، به لیتنی داومه تی ..

- ئەمه ئەو رووپایه، کورم ..

- «ئیره ئەو رووپایه. چلپاوه. درۆیه. وه همه. ئیره ته نیا وه همیکه». وه ک پلنگیک له ژووریکدا به سترابیتته وه و هاوار بکا، ئاوا یه ک به دهنگی خۆی هاواری ده کرد. ئیتر

شیتت بوون له وه زیاتر چیی تری ده وی، مه دام کارلۆس؟!

دهنگی مه دام کارلۆس بوو، به مه دام تاردیۆی ده گوت.

- جنیوی به ئەو رووپا ده دا؟

- رۆژ له دووای رۆژ زیاتر عه قل و هه سستی خۆی له ده ست ده دا. من وا هه ست ده که م. به تایبه تی له م دوو رۆژه ی دوواییدا هه یج ره فتاریکی به ره فتاری مرۆفیتیکی ئاسایی

- ئەم وەھمە چیبە؟

- ماددییات نیبە. سەرتاپای رووناکی و خبیر و جوانی و سەفایە. بەلام لەم نزیکانەى خۆت و لیترە ھەرگیز دەستت ناکەوێ! تەنانەت لە ھەموو ئەورووپاش دەستت ناکەوێ.

مەدام میتلاگا پشتەچاوە کلرێژەکانی دەتگوت پیتستی ئەستووری جوانی ڕەشمارتیکە. زۆر باریکبەن لە ناولەپم ورد دەبۆوە. دووای بێدەنگیبەکی زۆر، گوتی:

- کورێ خۆم.. تۆ گەلیک ولاتانی دیکەى ئەم ئەورووپایە تەى دەکەى، گەلیک شار و ڕێگەوبانی دیکەش پەى دەکەى. لەو ڕێگەوبانە ئاوارەبەى عەودالبونى خۆتدا، ھێچ دوور نیبە ڕۆژتیک (پیش درانی پیتلاوەکانت) بە ھەسرەتی «فینۆس» سەربنیتەو... ئەمەش چارەنووسی ھەموو ھونەرمانەندێکە.

۱۹۸۹ - ۱۹۹۱ پاریس

***

- ئەم ڕۆمانە لە ۱۹۸۹ - ۱۹۹۱ لە پاریس نووسراوە. لە ھەولێر لە سەردەتای ۲۰۰۲ پاكنوس كراوە.

- چەند كۆپلەبەگى شیعەر كە بەكارھاتوون، بە دەسكاریبەو، لە دیوانی (زەردک) ی د. ئەحمەدی مەلا وەرگیراون.

- ئەو ناوانەى لەم ڕۆمانەدا بەكارھاتوون، وەك ناوی كەسایەتیبەگانی ھەموو چیرۆك و نۆفلتیبەگى دیکەم، دروستكراوى خۆم: لە واقیعدا نین، یان ئاگام لە نیبە ھەین.

فەرھاد پیربالی

- خەيال بوو. لەوانەبە بە خەيال غەریبى خوشکىكى خۆت کردبیت و واتزانیبى ئەم كچەبە.

- ماچم کردوو، شوو و ڕۆژتیک پتیکووە بووینە، پیاوسەمان پتیکووە کردوو...

- تەنیا وەھمیتیک بوو و ھیبی تر.

- چۆن؟!

- لەوانەبە كۆنە دەزگیران یان خۆشەووستیبەكى خۆت بووبیت و واتزانیبى ئەم كچەبە.

- ئەدى بۆجى، چۆن ئەم ناوئیشانەى ئێردى پى داوم؟

- ھەموو ئەوكەسانەى جادوویمان لە دەكرى یان خەونیبەكى ناخۆش دەبینن؛ ئەم پرسیارانە دەكەن، ڕۆلەى شیربەنم.

- سەیرە!

مەدام میتلاگا، دووبارە، ئەم جارە دەستى راستى گرتم؛ كەوتە خۆتدەوێ ناولەپم:

- ئەم كچە خولقاوى بیری خۆتە. تۆ بە خەيال جیھانبەگى مېھربان و ئاسوودەت لەو كچەدا بۆ خۆت دروست کردوو و ھاتووى لێردەدا بە دووایدا دەگەریتى.

من خەرىك بوو لە بەرامبەر قسەگانی مەدام میتلاگا دلم شەقى دەبرد. ئنجا لەناكاو لىمى پرسى:

- تۆ تەمەنت چەندە؟

گوتم: سى و دوو سالە. بۆ؟

مەدام میتلاگا بە زەردەخەنەبەگى داىكانەوہ گوتى:

- تۆ ھەرگیز نەدەبوایە لە كەسوكارى خۆت جیا ببیتەوہ! بەتایبەتیش لە داىكەت.

وتم: بۆ؟

مەدام میتلاگا بە پەنجەى شايبەتمانى تەنۆكەكى كلى لە قولبەنچەگى چاوى چەپى خۆى دەسپربەو، غەمگینانە، گوتى:

- كورم، تۆ زۆر لەوہ ناسكترى كە بتوانى لە دوورەولانى و غەرببیدا بە بیکەسى و بەبى خۆشەووستى بژیت.

پاشان وتى:

- تۆ ھاتووى لێرە، بە دووای رابردووبەگى وندا دەگەریتى كە لەدەستت چووہ. بەدووى وەھمیتكدا دەگەریتى...

منیش لەگەل ئەو تەماشای ناولەپى خۆم دەکرد: